

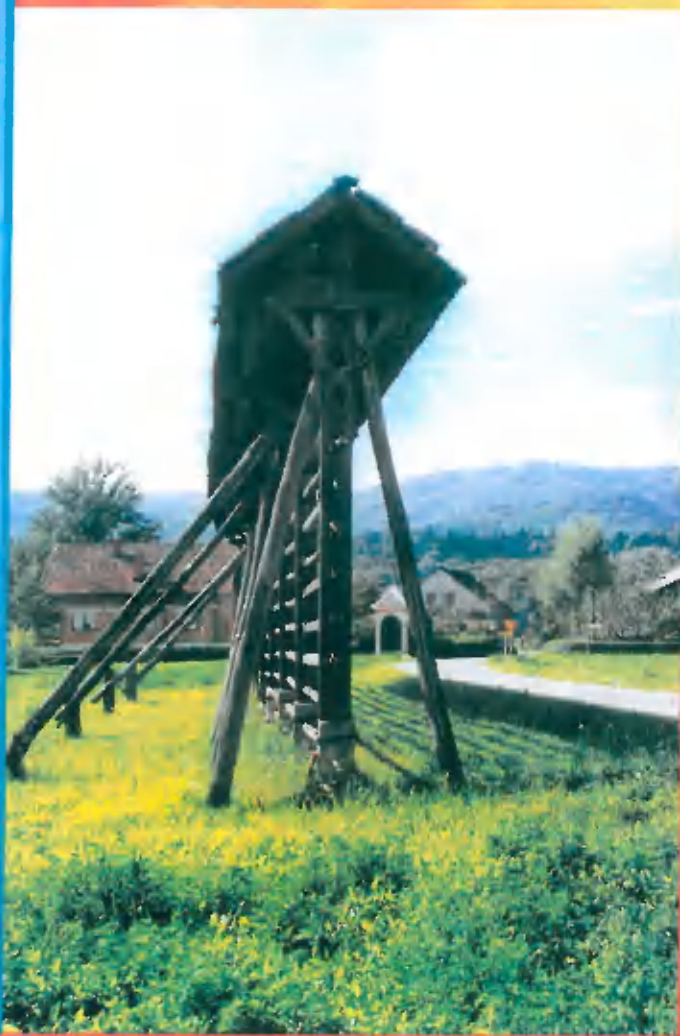
odsev odseva

**Kakšna
bo strategija
razvoja Trzin**

**Iroš Lipušček:
Imam se
za Trzinca**

**Terezija Habjan:
Včasih je
bilo težko**

**Je Trzin lahko
turističen kraj?**

Za vsakega
dobrega gospodarja!

KUŠAR

Erjavčeva 6, Dob pri Domžalah,
telefon in faks: 061 713 915, salon 720 730
Perovo 26, Kamnik, telefon 813 959

PREGIO

2.379.000 SIT

CLARUS
Wagon

2.499.500 SIT

najugodnejši
kreditni pogoji T+3.8%

Kredit na položnice!

leasing
možnost
poplačila
vašega
starega kredita!

5 pride
WAGON

1.349.900 SIT

SEPHIA

Cez tri gore
čez tri vode

NOVI 4x4
SPORTAGE

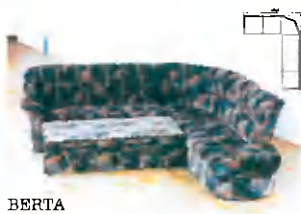
SEDEZNE GARNITURE
TOVARNE OBLAZINJENEGA POHIŠTVA

Podkrajnik 18, 1360 Cerknica
Telefon 061 763 836, faks 061 762 254

TOP - G

BERTA

EMA

INTER

SALONI :

- Podkrajnik 18, Cerknica
- Jemčeva 45a, Trzin (stari del)
- Telefon 714 537, faks 714 536
- Delovni čas: od 7. Do 17. ure,
sobota od 9. Do 13. Ure.

TOVARNIŠKE CENE
z vključeno poplačilo
NA VEČ OBRGODV

VELIK IZBOR: - sedežnih elementov s kombinacijo ležišč
- iz naravnega ter umetnega usnja ter dekorativnih tkanin.

MOŽNOST DOSTAVE NA

PREPOZNAVNOST TRZINA

Prav gotovo je le malo Slovencev, ki ne bi znali zapeti Trzinke, precej pa je verjetno takih, ki še ne vedo, kaj Trzinka sploh živijo. V bližnji okolici se vedno poznajo kot »trzinske srce«, čeprav večina njih ne ve, zakaj tako rečejo. V zadnjem času naš poznajo tudi po industrijski coni, po javnih prometnih zamaških in mogoče po piramidi. Nekateri tudi vedo, da Trzin druga najmanjša občina v Sloveniji, ob tem jih tudi kar nekaj zatrjuje, da smo bogata občina, potem pa se veda o Trzinu med našimi sonarodniki počasi konča.

Odkar smo spet postali občina in odkar imamo Turistično društvo, bi radi lažje in bolj popravili. Želeli bi, da bi bil naš kraj bolj prepoznaven in da bi ljudje več vedeli o njem.

V zadnjem obdobju se na tem področju dogajajo pomembne reči. S prvim sklopom se je iztekel rok za oddajo predlogov za grb trzinske občine. Če bo

kateri od predlaganih predlogov izbran in potrjen na občinskem svetu, bo grb, z njim pa tudi trzinska zastava, kaj kmalu lahko služil k boljši prepoznavnosti našega kraja. Najinjen bo na vseh uradnih občinskih aktih, v glavah občinskih dopisov, na trzinskih prospektih ... Če bomo Trzinci šli po svetu, se bomo lahko predstavljali s trzinskimi grbom, grb pa bomo lahko uporabljali še v številnih drugih priložnostih, ne nazadnje ga bomo lahko postavili na mejah občine, na cestah, ki vodijo v naš kraj in tako vsem obiskovalcem končno le naznanili, da so na območju naše občine. Cesarji so doslej table, ki naj bi označevale, kje je Trzin, postavljali precej po svoje - če so jih sploh postavili.

Zelo obsežno akcijo za predstavitev Trzina je v sodelovanju z občinskim odborom za promocijo občine začelo tudi Turistično društvo. Člani društva želijo naš kraj kar najbolje predstaviti drugim ter ga narediti prijetnega in zanimivega za obiskovalce, zato so sestavili kar enajst komisij, ki obdelujejo posamezna področja strategije turističnega razvoja in organiziranosti kraja. Konec meseca, natančneje 29. oktobra, bodo ta svoja prizadevanja predstavili tudi drugim in sprožili javno razpravo o svojih načrtih.

Pred kratkim je društvo tudi izbralo najboljšo posrečeno fotografije Trzina in življenja v njem. Treba je reči, da je na razpis prispelo kar dosti zanimivih in lepih fo-

tografij, ki jih bomo objavljali tudi v Odsevu. Prav te fotografije bodo pomagale pri predstavljanju našega kraja, saj jih bo Turistično društvo uporabilo za razstavo in za prospekte ter druge publikacije o Trzinu. V zadnjem času se prav na področju tiskanih gradiv o našem kraju nekaj premika, vendar imamo tovrstnih materialov še vedno odločno premalo. Na Občini in v Turističnem društvu pravijo, da bodo tudi na tem področju prijeli za delo.

Dokaj odmevna je bila tudi predstavitev trzinske turistične ponudbe na Mihaelovem sejmu v Mengšu, saj smo Trzinci tam, med drugim, s svojo stojnico dobili prvo nagrado za najlepše urejeno stojnico, tisti, ki so se ustavljali ob stojnici, pa tudi niso skoparili s pohvalami na račun trzinskih dobrot in dobre kapljice.

Vse to počasi povečuje ugled Trzina in vedenje o našem kraju, vendar nas čaka še veliko dela. Prav bi bilo, da bi poskrbeli za urejenost kraja na vseh področjih in da bi se tudi mi sami v našem kraju dobro počutili. Šele ko bomo to dosegli, bomo lahko govorili o zgodbi o uspehu in se bo dober glas širil v devalo vas. Takrat bodo tudi drugi radi prihajali k nam in se bodo med nami dobro počutili.

Urednik

Miro Štebe

ODSEV - glasilo Občine Trzin

Glavni in odgovorni urednik:

Miro Štebe

Namestnik odgovornega urednika:

Jana Šuš

Tehnični urednik:

Imil Pevec

Urednica fotografije:

Maja Ručigaj

Trženje:

Irena Ipavec

Lektoriranje (razen Uradnega vestnika):

Marija Lukan

Ostali člani uredništva:

Maja Erčulj, Urša Mandeljc, Nuša Matan,

Marita Pečnikar - Oblak, Tanja Prelovšek

Marjet, Katja Rebec

Tisk:

Kavant Trading d.o.o., Ljubljana

Naklada:

1300 izvodov

Odsev izhaja enkrat mesečno in ga dobijo brezplačno vsa gospodinjstva in podjetja v Trzinu.

ISSN 1408-4902

Objavo v Odsevu priporočajo Ministrstvo za kulturo Republike Slovenije št. 395/87 krajevni časopis Odsev spada med časopise z informativnega značaja iz 13. ločnice tarifne za kulturne se plačuje 5% davka od prometa

12 VSEBINE:

TD TRZIN JE IMELO NAJLEPŠO STOJNICO NA MENGEŠKEM MIHAELOVEM SEJMU	11
VSAK DAN NESTRPNO ČAKAMO NA OTVORITEV VRTCA PALČICA	13
KAJ SE DOGAJA V TRZINSKEM VRTCU	19
SESTANEK STARSEV V VRTCU	20
POLETNA SOLA V NARAVI	22
NOVO DRUŠTVO, PRAVZAPRAV ZVEZA, V TRZINU	24
INTERVJU S TRZINSKIMI SKATE TEAMOVCI	27
VESTICKE IZPOD ŽAROMETOV	28
ANKETA: OZIMNICA	35

Prijetno urejen kraj pripomore k boljšemu počutju gosta.

(foto: Miro)

Kjer gleda gostitelj z enim očesom, gleda gost z dvema.

(Finski)

ŽUPANOV KOTIČEK

Dan, ko sem se popoldne lotil pisanja tega prispevka, je bil nenavadno pester. Bil je eden tistih dni, zaradi katerih tudi župan včasih pomisli, da bi bilo bolje, če bi ostal samo občan in bi lahko tudi sam s kritično distanco opazoval počelje občinske oblasti in se jezil nanjo.

KRITIKA SISTEMA

Začelo se je s srečanjem z znancom, dokaj velikim podjetnikom z običajnimi težavami, ki je očitno tik pred tem imel bližnje srečanje s predstavniko državne oblasti, svojo slabo voljo, posledično omejenega srečanja pa izrazil kot srdito kritiko političnega sistema, ki sem je bil deležen jaz zato, ker sem bil pač, kot župan neke občine, prva primerna tarča, na katero je nalelel. Jezil se je nad 1.1. drobljenjem občin, češ da so edini omebne vredni rezultat tega drobljenja večji davki, ki jih mora plačevali gospodarstvo, in da je vedno bolj jasno, da je pravzaprav vse skupaj, kar se v zadnjem desetletju s Slovenijo dogaja, ena sama napaka. Trdil je, da država, ki nima vsaj 5 milijonov prebivalcev, ne more preživeti, in da delitev nekdanjih 62 občin v sedanjih 192 nevzdržno povečuje ceno države, pri čemer se ves denar porabi za birokracijo, za kaj drugega pa nič ne ostane. Prepričeval sem ga, da so slovenske občine v povprečju še vedno občutno večje kot npr. avstrijske ali nemške, saj šteje povprečna slovenska občina tudi po dodatni delitvi 1.1.1998 več kot 10.000 prebivalcev, povprečna avstrijska, nemška ali francoska pa med 3.000 do 4.000 prebivalcev, četudi je n.p.r. tudi Dunaj ali Hamburg ali Pariz, kot Ljubljana, v celoti ena občina. Poleg tega ga izkušnja kaže, da nove, manjše občine v glavnem bolje gospodarijo s sredstvi, ki jih imajo na voljo, in da praviloma več vlagajo v razvoj infrastrukture, kot so na njihovih območjih prej vlagale prejšnje večje občine.

Zedinila se kajpak nisva. Sem se pa po tem srečanju še sam vprašal, ali je v Občini Trzin po prvih devetih mesecih delovanja mogoče reči, da se razmere glede na prejšnje stanje izboljšujejo ali ne. In čeprav bo gotovo kdo pomislil, da sem pristranski, bi si kljub začetnim težavam (nezaključena delitvena bilanca z Občino Domžale, podedovane težave v OIC Trzin ipd.) upal trditi, da že v tem prvem letu delovanja v Občini Trzin precej več vlagamo v nadaljnji razvoj infrastrukture in še posebej v nekatera druga področja (otroško varstvo, delovanje društev, šolsiv itd.) kot bi najbrž lahko vlagali, če bi ostali v okviru bivše skupne občine. To pokaže že zelo površen pregled proračuna bivše skupne občine za zadnjih nekaj let in letošnjega prvega trzinskega proračuna. Po drugi strani pa ravno tako drži, da je delež sredstev za delovanje občine (stroški uprave in občinskega sveta) in skupni vsoti občinskega proračuna v Trzinu precej manjši od večine teh deležev po drugih občinah, saj znaša približno 13 %, medtem ko v večini slovenskih občin ta delež znaša od 15 pa tudi do 30 %. Če tudi kot župan, potemlakem mirne vesti zapišem trditev, da vsaj za zdaj Občina Trzin opravičuje svojo ustanovitev.

REBALANS

Občinski svet bo še pred izidom tega zapisa obravnaval rebalans proračuna za letošnje leto. Še bolj natančno povedano: obravnaval bo prvi rebalans, saj za december načrtujemo še en ali bolje rečeno dokončni rebalans. Gre za preverbo prihodkov in za delno prazniranje prvotno načrtovanih odhodkov proračuna. Praviloma vsako leto vsaj enkrat sprejema rebalans proračuna tudi država (Državni zbor na predlog vlade) in ravno tako tudi vsaka občina; vsaj vsaka tista občina, ki je sploh sprejela proračun (v Sloveniji je še vedno nekaj občin, ki jim to včasih ne uspe). Za Občino Trzin je to tem bolj razumljivo, ker je prvi občinski proračun nastal na podlagi ocen, ki smo jih deloma dobili od Ministrstva RS za finance (davčni prihodki in predpisana višina primerne porabe), deloma pa smo jih na osnovi primerjave s proračuni bivše skupne občine izbolikovali sami. Seveda so se te ocene v posameznih primerih izkazale kot neustrezne in nekateri prihodki in tudi odhodki po posameznih postavkah so višji od predvidenih, v drugih primerih pa tudi nižji. Do nekaterih neskladij je prišlo tudi zato, ker sta bili občini Domžale in Trzin po sili zakona do 30. junija še finančno povezani, in sta skupno financirali določene porabnike, ki jih po 30. juniju Občina Trzin

več ne financira. In kol tretji razlog je potrebno omeniti, da nekaterih predvidenih postavk tudi ni bilo mogoče realizirati iz najrazličnejših razlogov. Ali zato, ker so zavlekli upravni postopki, potrebni za uničenje zamisli o tej ali oni naložbi, ali pa ker se je izkazalo, da ni potrebe za financiranje tega ali onega porabnika. Ne nazadnje pa velja omeniti še to, da je občinski svet med letom sprejel nekatere odločitve, ki imajo tudi precejšnje posledice za proračun, vendar jih ob sprejemanju proračuna še ni bilo moč predvideti (npr. odločitev za nakup stare OŠ, ker se je po pokazala ugodna priložnost za ta nakup). Vse te ugotovitve imajo svoje posledice: predloženi rebalans, s katerim se nekoliko spreminjajo predvidena višina dohodkov Občine Trzin in sicer navzgor, čeprav se do konca leta še vedno lahko izkaže, da ti prihodki ne ne bodo tako visoki. Zdi se namreč, da tudi država v oceni prihodkov Občine Trzin ni bila najbolj zanesljiva. Ti do bo dokončno jasno decembra. Zdi se večji del vodstva in uprave občine ostro do te do te predvsem na to, kako zagotoviti, da bo največji del predvidenih naložb tudi za res uresničen. Upajmo kajpak, da v zadovoljstvo občanov.

STRATEGIJA

Naj omenim še to, da bo občinski svet na oktobrski seji prvič obravnaval predlog strategije razvoja občine, o katerem bomo malo v drugi polovici oktobra in novembra na ustrezen način razpravljali tudi s širšimi strokovnjaki in občani. Zelo pomembno je namreč, da se vsi skupaj in čim bolj skladno ter strokovno podprto odločimo o tem, kako razvijati občino v prihodnjih letih, z željo, da Trzin ostane ena najbolj razvitih in hkrati tudi bivanjsko prijetnih občin, kajti osnovni cilj strategije mora biti kakovost življenja v občini.

Trzin,
7. oktober 1999 Župan Tone Peršak

Telefonske številke
Občine Trzin so:
726 - 100
in
726 - 110.
Elektronska pošta:
info@obcina-trzin.si

KAKŠNA BO STRATEGIJA RAZVOJA TRZINA

V ponedeljek, 11. 1. m., se je občinski svet prvič sestel v občinski sejni sobi v prvo nekdanje osnovne šole Trzin. Svetniki so ob tem lahko sami prepričali, da je kopje stare šole dobro ohranjeno, da pa treba na odprto novih prostorov za vrste, ki se kar počakati. V občinskem svetu se je tokrat začela ob 17. uri, vendar se ni končala kaj prej kot tiste seje, ki so jih začeli nekaj zadev. Pri potrditvi prvega rebalansa Občine Trzin se niso posebej zadrževali, saj je šlo predvsem za usklajevanje prihodkov v proračunu z dejanskim stanjem, s tem pa se je treba zavedati, da je bil to prvi rebalans in da bomo pred koncem prava gotovo doživeli še enega. Rebalans je bil potreben, ker so se nekatere stvari spremenile, tako da so stroški ali prihodki ne drugačni, kot so sprva predvidevali, javno so se nove postavke, na primer naposlopja stare šole, predvsem pa je bil najvišji proračun na nekaterih področjih državal le na osnovi predvidevanj.

O smernicah razvoja Trzina

Precej bolj živahna pa je bila druga točka, ko so prvič obravnavali strategijo razvoja občine Trzin. Ugotavljali so, da so si nekateri interesi, zapisani v predlaganem gradivu nasprotujoči, na primer želja po širših spodbudnih dejavnosti in hkrati omejitve širjenja Trzina. Opozorili so, da bo treba preveriti in uskladiti vrstni red predloženih nalog, saj so nekatere želje povsem in celo pogojene z naraščanjem števila prebivalcev. Ocenili so, da je predlagana strategija primerno izhodišče za nadaljnjo ravnanje in da naj bi ta trajala še do konca leta. Vanjo je treba vključiti tudi občane, zlasti strokovnjake in tiste, ki pri tem dajejo koristne napotke, najprej pa bo strategija razvoja še enkrat obdelali strokovnih službah občine, zatem pa naj bi ocenili in predloge dali še v odborih občinskega sveta in seveda strokovnjaki. V razpravo so svetniki opozorili na vrsto potreb Trzina, še zlasti pa so se zavzemali za uveljavitev nekaterih odprtih vprašanj na področju infrastrukture.

Vrtec Trzin lahko postane zavod

Prvič obravnavano je doživel odlok o ustanovitvi javnega vzgojnega zavoda v Trzinu. Oh lem so upoštevali tri možnosti: ali bodo odlok še bolj uskladila z zakonodajo in omogočila, da bo Vrtec do-

bil ravnatelj s primerno strokovnostjo. Svetniki so slišali tudi informacijo o poteku del za odprtje dodatnih prostorov vrta. Kot verjetno že veste, je zdaj treba zaradi kar prejkolovskih zahtev inšpektorskih služb poskrbeti še za nekaj dodatnih posegov, čas odločitve pa je še vedno odvisen predvsem od inšpektorjev. Eden od svetnikov je spet izražal nezadovoljstvo nad izborom lokacije za dodatne prostore vrta in se še zlasti zanimal, kako poleka financiranje del. Svetniki so zatem po zelo hitrem postopku sprejeli sklep o uvedbi turistične takse v Trzinu. Te možnosti zaslužka občina doslej ni izkoriščala, vprašljivo pa je, kolikšen znesek se bo na la račun nakapljaj, saj je za zdaj v Trzinu le 12 turističnih postelj.

Kako v bodoče reševati problem odpadkov

Pomembna odločitev 10. redne seje je bil sklep o tem, da se bo tudi Trzin vključil v Konzorcij Cero. Gre za projekt, predvsem gorenskih občin, ki so se mu priključile tudi občine z območja nekdanje domžalske občine, z njim pa naj bi trajno rešili vprašanje ravnanja s komunalnimi odpadki. Nekje na

Gorenskem naj bi uredili obrat za sortiranje odpadkov, za njihovo reciklažo in sežiganje. Za zdaj so znane tri možne lokacije, vendar zemljišča za to še niso odkupljena. Trzinski svetniki so o priključitvi temu projektu razpravljali na septembrski seji, vendar se takrat niso odločili za pristop, saj so ocenili, da imajo o projektu premalo podatkov. Zdaj so jih dobili več, vendar še vseeno ne vseh. Ocenili so, da bi bilo lahko narobe, če se ne bi pridružili drugim občinam, saj je iskanje možnosti za rešitev problemov s komunalnimi odpadki vse bolj pereče. Znano je, da bo odlagalnišče odpadkov na Dobu v kratkem polno, druge deponije pa za zdaj ni videti. Tudi na ljubljanskem barju so deponije že skoraj zapolnjene, zao tudi ljubljanske občine razmišljajo o vključitvi v Cero. Trzinski svetniki se zavedajo, da zdaj lahko pristopijo h konzorciju še pod relativno ugodnimi pogoji, ko bo projekt zaživel in ko bo to že tako re-

koč življenjska nuja, pa bo verjetno težje. Spregovorili so tudi o zbiranju ločenih odpadkov v Trzinu, s katerim se bomo kmalu seznanili.

Za dom za ostarele v Trzinu

Na prejšnji seji se svetniki niso mogli zediniti o sofinanciranju gradnje doma za starejše občane na Viru, tokrat pa so to možnost soglasno zavrnili in se zavzeli za ustanovitev projektne skupine, ki naj bi začela s pripravami za gradnjo doma za ostarele na območju Trzina. Podžupan Valentin Kolenc in župan Anton Peršak sta člana občinskega sveta tudi seznanila s potekom pogajanj o delitveni bilanci z občino Domžale. Med drugim sta povedala, da so Domžalčani zdaj pripravili nek kompromisni predlog, ki pa po mnenju trzinskih pogajalcev še zdaleč ni sprejemljiv za Trzin. Svetniki so opozorili, da bo treba z dodatnimi podalki dokazati, da so Domžale iz obrtne cone »potegnile« precej več, kot pa so pripravljeni priznati. Vse kaže, da bodo pogajanja še dolgo trajna in naporna. Svetniki so izrekli podporo trzinskim pogajalcem in predlagali, da pogajalsko skupino okrepijo še z dodatnimi pogajalci, predvsem iz obrtne cone in iz vrst svetnikov.

Višji honorarji v Odsevu

Precej manj enolni pa so bili svetniki, ko je bilo potrebno sprejeti popravek svojega soglasnega sklepa s prejšnje seje, s katerim so članom uredništvu Odseva povišali honorarje. Na septembrski seji je bil kar radodarni, tokrat pa so se kopja lomila glede tega, koliko naj nam že odobreno povišanje znižajo. Čeprav je župan Peršak opozoril, da se naši zaslužki niso povišali, vse odkar je časopis začel izhajati, in da je bil cenik takrat postavljen precej nizko, saj je bila KS brez denarja, zdaj pa smo občina in tudi inflacija nas ni obšla, nekaterim povišanje ni preveč dišalo. Nazadnje je le obveljal županov predlog, za kar se mu, in tistim svetnikom, ki so glasovali v našo korist, o tej priliki zahvaljujemo. Predno so prešli na redno zadnjo točko vseh sej občinskega sveta, k pobudam in vprašanjem svetnikov, so na oktobrski seji spregovorili še o naknadno dodani ločki dnevnega reda, o pobudi za pristop občine k invalidskemu podjetju v Trzinu v vlogi ustanoviteljice družbe. Svetniki so bili predlogu načeloma naklonjeni, opozorili pa so na nekatere nejasnosti. Verjetno bomo o tem slišali še več.

Miro Štebe

NOVICE IZ OBČINSKEGA URADA

Tudi za to številko Odseva smo županu trzinske občine Antonu Peršaku postavili nekaj vprašanj, ki so nam jih posredovali naši bralci.

Na začetku poletja smo napovedovali, da bodo že s 1. septembrom v novih prostorih vrtca, ki jih še urejajo v stari trzinski osnovni šoli, sprejeli prve malčke. Zakaj je prišlo do zamude in kdaj bo predvidoma novi vrtec odprt?

Za to, da bomo že letos poskusili rešiti problem dodatnih prostorov vrtca, smo se odločili iz dveh razlogov. Prvi je, da je v Trzinu zdaj toliko otrok, da jih enostavno ni mogoče sprejeti v vrtce, če ga ne povečamo. Starši so oddali več kot 60 prošnje za sprejem njihovih malčkov v vrtce. Od tega bi jih lahko v starem vrtcu sprejeli le še 9, največ 10, vse ostale pa bi morali, brez povečanja zmogljivosti vrtca, odkloniti. Že na začetku smo občanom in vrtcu objubil, da bomo poskusili najti rešitev za to. Drugi razlog pa je želja občine, da bi se trzinski vrtec osamosvojil in postal zavod. Pri tem moram posebej še enkrat poudariti, da dodatne prostore v vrtcu potrebujemo ne glede na to, ali se bo vrtec osamosvojil ali ne.

Ko smo iskali možnosti za rešitev problema, smo dobili ponudbo, da odkupimo poslopje nekdanje trzinske osnovne šole in v njej uredimo vrtce. To možnost smo zgrabili z obema rokama, saj se nam je zdelo, da je to optimalna rešitev. Veseli smo bili, ker bi s tem objekt stare šole spel prišel nazaj v trzinske roke, privlačno pa se nam je zdelo tudi, ker je stavba tako velika, da bi poleg vrtca v njej lahko uredili še kakšne druge dejavnosti. Ugodno je bilo tudi, ker je bil objekt že solidno obnoven. Sprejem-

ljiva, zadostni niza se nam je zdelo tudi cena. Splošna ocena je, da je bil nakup ugoden. Ko smo z lastniki sklenili kupoprodajno pogodbo, smo se v skladu z vsemi predpisi, kar pomeni pridobivanje potrebnih dovoljenj, lo-

titi obnove prostorov. Pri tem smo naleteli na dva sklopa težav, ki so večje, kot smo sprva pričakovali. Eno so objektivne težave. Objekt je bil namreč prirejen drugim potrebam, mi pa smo ga morali prilagoditi potrebam vrtca. Potrebni so bili nekateri gradbeni posegi. Tako smo morali preurediti sanitarije, narediti igralnice, razdelilno kuhinjo... V zvezi s tem in pridobivanjem potrebnih soglasij pa smo morali izvesti tudi nekatere posege, na katere v prvem trenutku niti nismo pomislili. Gre za to, da je stavba v bližini prometne ceste. Naknadno je treba poskrbeti za protihrupno zaščito. Zamenjali je treba okna, morda pa bo treba postaviti celo protihrupne ograje, treba je zadostiti vsem predpisom sanitarne, zdravstvene in drugih inšpekcij, kar je predvsem povezano z lego igralnic, treba pa je zagotoviti tudi zadostne površine igrišč za otroke. Delno bomo le površine uredili ob vrtcu, delno pa na igrišču ob osnovni šoli. Imam občutek, da imamo nekaj težav tudi zaradi ovir, ki prihajajo iz Trzina in so verjetno tudi politično pogojene. V zadnjem času pa je aktualen tudi problem nasprotovanja nekaterih staršev, da bi njihove otroke preselili v novi vrtce. Žal moram reči, da me ob tem malo preseneča, da to počnejo tudi ljudje, ki so zelo vključeni v življenje in delo občine, so tudi člani občinskega sveta. Ti bi morali dobro poznati problematiko in težave, s kakršnimi se občina pri tem srečuje. Še enkrat moram reči, da ni mogoče pričakovali, da bi občina problem

varstva predšolskih otrok lahko uspešno rešila v tako kratkem času na nek drug način, na primer z novogradnjami. Če bi se odločili za novogradnjo, bi se morali prej dogovoriti o lokaciji, morali bi se dogovoriti glede projekta, morali bi pridobiti vsa potrebna dovoljenja in navsezadnje morali imeti tudi denar za novogradnjo. Sprva smo res računali, da bi nove prostore vrtca lahko odprli že prvega septembra, zaradi dolgotrajnega nabiranja vseh dovoljenj in soglasij pa smo ta rok kasneje podaljšali do 1. oktobra, zaradi dodatnih zahtev, predvsem inšpekcij, pa se je vse skupaj še zavleklo in zdaj po optimističnih varianti upam, da bomo novi vrtce lahko odprli v začetku novembra. Trzinski vrtce še deluje v sklopu domžalskega. Na okoliški seji smo opravili drugo obravnavo loka o ustanovitvi javnega zavoda Vrtce Trzin, ki bo začel veljati s 1. januarjem naslednjega leta. Drugače bi bilo tudi nerodno, da bi za zadnja dva meseca spreminjali proračunske postavke.

Imamo podatke, da je Razvojni zavod prodal del zemljišč na robu nekdanje vege dela Trzina, tam, kjer naj bi bila rezervata za športnorekreativno območje. Ali je res, da tam zdaj ni meravajo graditi bogataške hiše? Za športnorekreativno območje je bil sistem koncu Trzina z dolgoročnim načrtom razvoja opredeljeno približno 70.000 m², od tega je bilo nekaj nad 45.000 m² lasti Razvojnega zavoda, približno 4.300 m² je bilo v lasti prejšnje KS, ostalo pa še v lasti posameznikov. Na zemljišču, ki je bilo v lasti Razvojnega zavoda, je bila še nedavna hipoteka domžalske občine. Iste hipoteka je bila povezana z investicijo Razvojnega zavoda v Radomljah v t. i. objekt Malin, v katerem je občina Domžale ustanovila gradnjo vrtca in različnih stavb zunanjih in poslovnih prostorov. Koliko je bilo to, da bo te objekte pravočasno dobili

postavljena hipoteka na zemljišče na
 zrada v Trzinu. Pred nekaj tedni je
 poteka odpravljena, ker so objekt
 tehnično prevzeli. Razvojni zavod pa
 zemljišče v Trzinu takoj prodal investici-
 družbi Klas, katere lastnik ali večinski
 je g. Nestl Alijančič. Že Razvojni
 izdelal predlog in neke vrste idejni
 za spremembo namembnosti tistih
 . Predlagali so – njihov predlog pa
 zela tudi družba Klas – da bi večji
 istega območja namenili stanovanjski
 od tega naj bi del zemljišča na-
 davi zelo luksuznim hišam z večjimi pari-
 mi, s približno po 1.000 m² zemljišča.
 naj bi bile varovane hiše, z ograjami in
 ebnim varnostnim sistemom, res zelo
 szne palače. Če bi občina dovolila
 emembo namembnosti območja in pozii-
 , pa bi na delu istega zemljišča uredili
 onorekreatijsko območje: igrišča in
 raze objekte. Rekreatijsko območje naj bi
 njihovem obsegalo približno 10.000
 mi pa bi bili sofinancirji. Ta predlog
 poslali julija na občino, v času, ko je ta
 jemala program priprav za manjše spr-
 embe dolgoročnega načrta. Ker njihova
 uda odstopa od okvira, ki je bil začrtan
 programom priprav, pobude nismo vklju-
 . Načrte sprememb dolgoročnega načrta
 . Menim, da te pobude letos ne bomo
 avnavali in se nanjo tudi ne bomo odzi-
 . razen z obveljilom, da je letos ni mo-
 ce obravnavati, lahko pa bomo o njej
 ravljali prihodnje leto, ko načrtujemo
 spremembe dolgoročnega načrta v
 . Z rezultati urbanistične delavnice, ki
 ukvarja s smernicami bodočega razvoja
 .
 . Z njemu zavodu in gospodu Alijančiču,
 . je prišel na občino na pogovor v zvezi s
 sem razložil, da v Trzinu večinsko
 u mnenje ni naklonjeno širitvi zazidal-
 . območji. Na območju obrtne cone ima-
 se vsaj za nekaj let zadosti prostora za
 . objekte, za katere bi bil v prihodnjih
 . interes, da pridejo v Trzin v okviru
 . . Odprto imamo še območje T 12,

kjer se zdajšnje spremem-
 be nanašajo predvsem na
 spremembo poteka pove-
 zovalne ceste. Mislim pa,
 da je tudi na območju sta-
 rega dela Trzina še za ne-
 kaj časa zadosti možnosti
 tudi za stanovanjske pozii-
 dave. Menim, in takšno
 je, kot ocenjujem, tudi ve-
 činsko mnenje v občinsk-
 em svetu, da za zdaj še ni
 treba odpirati novih ob-
 močij za pozidavo izven
 zdaj določenih meja.
 Opozarjam pa še enkrat,
 da je za investitorje, ki bi želeli graditi stano-
 vanjske hiše pa tudi poslovno stanovanjske
 objekte, za nekaj let v Trzinu še dovolj prostora.

Slišati je, da obstajajo načrti za selitev kmetij iz osrednjega dela naselja na njegovo obrobje. Koliko je resnice v tem?

V predlogu strategije razvoja Trzina, ki je bil v prvi obravnavi na zadnji oktobrski seji občinskega sveta, smo zapisali, da želimo ohraniti in omogočiti razvoj obstoječega kmetijstva v Trzinu. Nikakor ni želja občine, da bi ukinjala kmetijstvo, kolikor ga v Trzinu še je. Seveda pa se je treba zavedati nekaj drugega in to kmetje najbrž tudi sami prav dobro vedo: kmetijstvo danes ni več tisto, kar je nekoč bilo. Danes se kmetijta spreminja v neke vrste družinsko podjetje, ki zahteva drugačen način dela in tudi drugačen način ustvarjanja bivalnih pogojev kot včasih. Zato v strategiji razvoja predlagamo selitev gospodarskih objektov iz strnjenegega naselja. Občina bo kmetom – to si upam reči vsaj za obdobje, ko bom župan jaz – pri tem stala ob strani. Tudi letošnje spremembe dolgoročnega načrta delamo v veliki meri prav zaradi njih in na njihovo pobudo. S spremembami želimo tako omogočiti dvema kmetoma, da bi lahko preselila svoje gospodarske objekte – eden sicer samo za nekaj deset metrov, drugi pa za precej več. Spremembe smo se lotili točno zato, seveda pa smo z njimi želeli omogočiti legalizacijo nekaterih sprememb na terenu in omogočiti določitev lokacije bodočega pokopališča. Moram pa poudariti, da ti postopki včasih trajajo precej dlje, kot si ljudje običajno predstavljajo. Želim pa, da občina izvede vse zakonito in točno tako, kot je s predpisi

določeno, pa čeprav bo kdo lahko začel z gradnjo pol leta ali pa eno leto kasneje, kot je načrtoval.

Pred kratkim je bilo precej govora o ustanovitvi obrtno-podjetniškega informacijskega centra v Trzinu. Ali boste ta center kaj kmalu odprli?

Občina se je kar s precejšnjim zanosom lotila priprav za ustanovitev podjetniško-obrtnega informacijskega centra, ki bi bil namenjen predvsem servisiranju gospodarstva, obrtnih in podjetniških podjetij v Trzinu pa tudi v bližnji okolici, vendar ko smo to idejo predstavili tistemu delu gospodarstva, ki je predvsem zastopan v četirnetnem odboru industrijske cone, pa nad idejo ni bilo posebnega navdušenja. Ocenjujemo, da so bile za to v precejšnji meri krive slabe izkušnje, ki jih imajo podjetniki s takimi ustanovami, pri tem so zlasti omenjali podjetniški center v Domžalah. Po tej prvi mali širši razpravi sem dobil vtis, da se bo občina, če se bo lotila tega projekta, to počela bolj na lastno tveganje. Od ideje vseeno ne odstopamo, mislimo pa, da bo treba predvsem začeti z manjšimi koraki, da pa smo sprva načrtovali. Še vedno si želimo, da bi prišli do nekega takšnega centra, ki pa naj bi deloval kot podjetje. Občina naj bi mu dala le zagon, ne bi ga pa vzdrževala. Center naj bi bil ustanova, ki bi bila sposobna živeti od tistega, kar dela. Nesmiselno je, da bi občina plačevala ljudi, ki bi delali za nekoga drugega.

Poleti je bil na občini sestanek lastnikov gostinskih lokalov v novem delu naselja in okoliških prebivalcev, na katerem ste govorili o nočnem kaljenju miru v okolici lokalov. Takrat ste se dogovorili, da naj bi se v novembru ponovno sešli in da bi takrat preverili, ali so se razmere kaj uredile. Ali je na tem področju kaj napredka?

S tistim sestankom smo skušali vzpostaviti dialog med lastniki lokalov in okoliškimi

prebivalci. Skušali pa smo tudi najti obojestransko rešitev, ki bi bila dosežena s soglasjem obeh strani. Dilema je, ali ostati pri obratovalnem času, ki ga zakon dovoljuje in ga lahko občina mirno predpiše ter ob tem reče: »Nič več kot to!«, ali pa tudi v skladu z zakonom omogočiti v soglasju z okoliškimi prebivalci nekoliko podaljšati obratovalni čas lokalov. Obe strani imata prav. Nesporna je pravica prebivalcev, da imajo po deseti uri zvečer mir in da lahko nemoteno počivajo. Res pa je tudi, da so lastniki lokalov vlagali v lokale in da so ob tem pričakovali, da bodo lahko poslovali nekoliko bolj sproščeno in da se jim bo nalozba obrestovala, saj gre tam za nekakšen manjši poslovni center. Prve težave jim je naredila cesta, ki jim grozi z zidom, hkrati pa jim je omejila zmožnosti poslovanja. Ob tem je treba tudi reči, da je problem nočnega hrupa vezan na enega ali dva lokala in da preostali lokali skrbijo, da ni problemov. Občini je zelo težko delati razliko in reči, da je nekdo priden in da lahko dela dalj časa, drugi pa da je manj priden in mora skrajšati obratovalni čas. Problem je tudi v tem, da nekateri lokali delajo tudi mimo obratovalnega časa: ali se sploh ne zmenijo za obratovalni čas ali pa ob koncu obratovalnega časa v lokalu preprosto zaprejo vrata, gostje pa enostavno ostanejo v njem in pijejo naprej. Problem največkrat nastane šele, ko li ljudje zapustijo lokal, zganjajo hrup, razgrajajo po alicah in podobno. Če ne bo neke volje lastnikov lokalov, in to vseh, bo morala občina enostavno zagoloviti pravice občanov do miru in omejiti obratovalni čas vsem lokalom v skladu z zakonom. V takem primeru občina ne more dosti drugače, kot da jim dovoli le tisto, kar

jim jamči tudi zakon, torej da delajo do 22. ure. Ob tem bi rad rekel, da izstopajo le posamezni lokali. Zdaj smo pred tem, da bomo morali pred nekaterimi lokali narediti fizične ovire za parkiranje. Kljub opozorilom nekateri lastniki lokalov dovoljujejo, da gostje avtomobile, še zlasti nekatera terenska vozila, parkirajo tako, da ogrožajo varnost ljudi, ki se vozijo ali hodijo po Kidričevi ulici ali pa prihajajo z nakupov v tamkajšnjih lokalih.

Bralci so nam dali pobudo, da vprašamo, kakšne so plače občinskih uslužbencev in funkcionarjev. Koliko zaposleni na občini zalužite?

Kot najbrž veste, so plače posameznikov, razen če je funkcionar, osebni podatek, in ta podatek varuje zakon o varstvu osebnih podatkov. Teh podatkov ni mogoče odkrivati javnosti, razen če obstajajo za to razlogi uradne narave. To velja za plače zaposlenih v občinski upravi. Moram pa reči, da se da te plače izračunati, saj so določene v skladu z zakonom o razmerjih plač v državnih organih in v organih lokalnih skupnosti. Tam so količniki določeni, določeni pa so tudi na podlagi sistematizacije delovnih mest. Omenjene plače se dajo tako približno izračunati. Ne dajo se izračunati

točno do tolarja, ker na zneske vplivajo delovne dobe in še nekateri drugi dejavniki. Moram pa reči, da so to nizke plače v gospodarstvu so na splošno plače višje. Kar pa se tiče plač funkcionarjev, pa so določene v skladu z zakonom o lokalni upravi in s pravilnikom, ki ga je na podlagi tega zakona sprejel občinski svet. Če verjetno veste, smo vsi funkcionarji v občini neprofesionalci, kar pomeni, da jaz kot župan in gospod Kolenc kot podžupan prejema polovico plače, ki bi jo prejela, če bi bila redno zaposlena. Glede na količnik je določeno za to velikost občin in ker je potem ta količnik prepolovljen, mislim, da po trenutnem znesku to najnižja plača. Podžupan prejema 80 % županove plače, svetniki pa 15 %. Sejin v občinskem svetni, te so za delovna telesa občinskega sveta in to 3.000 SIT za člane in 5.000 SIT za predsednike teh delovnih teles. Jamčim, da plače izplačujemo v skladu z zakonom, prav v zadnjem času pa tudi nadzorni svet preverja porabo proračunskih sredstev.

Miro Šar

URADNI POPRAVEK ČLANKA

»PREDSTAVITEV ZAPOSLENIH NA OBČINI«

Spoštovane brajke in bralci!

V prejšnji številki Odseva smo bili predstavljeni tudi zaposleni v občinski upravi Občine Trzin. Kot ste prebrali, je uprava maloštevilna. Omenjeni zapis je nastal na podlagi intervjuja, ki je bil nato zaradi omejitve prostora v Odsevu skrčen. Ob tem se je zapisalo kar nekaj neprijetnih napak, ki bi utegnile ustvariti drugačno podobo občinske uprave, kot v resnici je.

Kot prvo vas obveščam, da je ga. Andreja Tavčar svetlovalka župana za družbene dejavnosti, svetlovalka Odbora za družbene dejavnosti, in si svoje delovne izkušnje ni nabirala samo preko Studentskega servisa, ampak je bila kar nekaj let redno zaposlena.

Prav tako je pri ge. Viki Kreča izpadel njen osnovni in prvi naziv delovnega mesta, saj je svetlovalka za organizacijo dela občinskega sveta, nalogo tajnice župana pa opravlja zaradi racionalnejše organiziranosti uprave, saj želimo ohraniti majhno upravo.

Polona Gorše
direktorica občinske uprave

Občina Trzin obvešča vse občane, uporabnike primestnega potniškega prometa, da bo s **ponedeljkom, 25. oktobra** pričelo obratovati avtobusno postajališče za smer Ljubljana ob Ljubljanski banki v naselju Trzin Mlake.

PREDSTAVITEV OBČINSKIH SVETNIKOV OBČINE TRZIN

»ot je že običaj, tudi v tej številki Odseva predstavljamo dva občinska svetnika:

Ime in priimek: **Franc Gradišar**

Poklic: dipl. inž. arh.

V katerih občinskih odborih in komisijah sodelujete?

- V komisiji za okolje in prostor.

Ali ste predsednik te komisije?

Da.

Kako ocenjujete dosedanje delo občinskega sveta?

Zelo strpno.

Za kaj si prizadevate kot občinski svetnik?

Za dobrobit kraja Trzin oz. nove občine.

Katere, mislite, da so prednostne naloge?

S svojega zornega kota si želim, da bi se vsi člani tega odbora zavedali, da ne bi bil Trzin preveč pozidan in da bi stari del kraja vrnil prvoten videz - kmetije ...

Ali kadar niste svetnik?

Služba. Ob prostem času pa rad kaj postorim okoli hiše, grem na sprehod ali pa tudi kam drugam.

Ime in priimek: **Marija Hojnik**

Poklic: ekonomski tehnik

V katerih občinskih odborih in komisijah sodelujete?

- V odboru občinskega sveta za družbene dejavnosti, socialno delo in dejavnost društev,
- statutarno pravni komisiji.

Katero od teh komisij vodite?

Imam predsednica Odbora za družbene dejavnosti, socialno delo in dejavnost društev.

Kako ocenjujete dosedanje delo občinskega sveta?

Zelo dobro. Moramo, da smo prvi občinski svet nove nastale občine Trzin. Posledica tega je, da moramo za razliko od občin z daljšo tradicijo urejati mnogo začetnih vprašanj; od sprejemanja temeljnih aktov občine, ki bodo kasneje zakonska podlaga bodočim občinskim svetom, postavljanje lastne uprave, do reševanja tekočih občinskih problemov. Ob tem bi izpostavila delitveno bilanco z občino Mlake ter podedovane urbanistične probleme bivše občine. Glede na našleto smatram, da občinski svet deluje usklajeno, reševanju problemov pa je čutili veliko angažiranost vseh svetnikov.

Za kaj si prizadevate, kot občinska svetnica?

Za področje dela kot predsednice odbora za družbene dejavnosti.

li, socialno delo in dejavnost društev je zelo široko, zato si prizadevam, da bi pritegnila k delu odbora čim več strokovno usposobljenih ljudi.

Glede samih projektov, ki so v delu, pa moramo čim prej odpreti nove, dodatne prostore otroškega vrta, dozidava šole za potrebe devetletke mora biti pravčasno izvedena. Potem pa je tu še reševanje socialnih problemov, dodeljevanje štipendij otrokom iz socialno ogroženih družin, nadarjenim in uspešnim srednješolcem in študentom.

V ustanavljanju je Društvo prijateljev mladine Trzin, h kateremu bomo poskušali pritegniti čim več otrok in mladostnikov. Pred kratkim je bilo ustanovljeno Turistično društvo Trzin. Ocenjujem, da so vsa društva pri svojem delu zelo aktivna, kar je za občino pozitivno, saj poleg svoje osnovne dejavnosti posredno opravljajo tudi promocijo občine.

Katere, mislite, so prednostne naloge?

Nekaj prednostnih nalog kot sta vrtec in šola sem že omenila, kot drugo pa se mi zdi zelo pomembno, da začrtamo strategijo nadaljnega razvoja občine Trzin.

S čim se ukvarjate, ko ne delate za občino?

Služba, dodatno izobraževanje. Ob prostem času sem rada z družino, se podam v hribe ali pa na krajše izlete.

POLLETNI TEHNIČNI PREGLEDI TRAKTORJEV IN TRAKTORSKIH PRIKLOPNIKOV, STAREJŠIH OD 12 LET

AS Domžale, oddelek za tehnične preglede, obvešča lastnike kmetijskih traktorjev in traktorskih priklopnikov, starejših od 12 let, da bo v Trzinu tehnični pregled teh vozil v

ponedeljek, 8. 11. 1999,
od 8. do 11.30 ure

pred poslopijem Občine Trzin, Mengeška 9.

Lastnike traktorjev in traktorskih priklopnikov OPOZARJAMO, naj s seboj prinesejo prometno dovoljenje, zavarovalno polico in veljavni osebni dokument o istovetnosti lastnika vozila.

AS DOMŽALE
SERVIS IN TRGOVINA d.o.o.

JE TRZIN LAHKO TURISTIČEN KRAJ?

Naš kraj se ne more pohvaliti z izjemnimi naravnimi zanimivostmi ali kulturnimi spomeniki, vendar vseeno ni izključeno, da ne bi kdaj postal turističen kraj. Tako razmišljajo v trzinsem Turističnem društvu in poudarjajo, da bi morali Trzinci predvsem izkoristiti lego svojega kraja, bližino Ljubljane in križišč prometnih tokov. V Trzin prihaja dosti ljudi po poslovnih opravkih in če bi znali to izkoristiti, bi Trzin lahko postal poslovno-nakupovalno središče. Trzinska okolica je idealna za teke in druge aktivnosti v naravi in če bi športno-rekreacijsko ponudbo obogatili, bi se k nam verjetno radi vozili tudi drugi. Če bi bil kraj prijetno urejen in če bi znali izkoristiti in ponuditi še vse trzinske zmogljivosti na gosliškem, še zlasti kulinaricnem področju, pa bi se marsikak gost v naš kraj verjetno tudi rad vračal ali pa bi se v njem zdržal tudi po več dni.

Teh čevjev je veliko, vendar so se v Turističnem društvu odločili, da jih bodo začeli počasi odpravljati. Za začetek so pripravili projekt razvoja in organiziranosti turizma v Trzinu. Projekt bodo konec meseca javno predstavili in k sodelovanju povabili še druge občane. Naj povemo, da bomo pri tem posebno izdajo Odseva sodelovali tudi člani uredništva, za to število našega časopisa pa smo se odločili, da projekt vsaj v grobem predstavimo. K pogovoru smo povabili predsednika Turističnega društva Trzin Jožico Valenčak.

Zakaj in kako ste začeli s projektom razvoja in organiziranosti turizma v Trzinu?

Ko se je Občina Trzin - lakrat naše društvo še ni bilo registrirano - v začetku maja prijavila na razpis Ministrstva za malo gospodarstvo in turizem s projektom Organiziranost in razvoj turizma v Trzinu, smo želeli čim prej popisati stanje na področju turizma v Trzinu. Želeli smo tudi oceniti, kako delajo v drugih občinah, kje se lahko povežemo, kaj nam je skupno in katero je listo turistično območje, na katerem bi lahko ustanovili mogoče tudi skupno lokalno turistično organizacijo. Projekt je skladen s cilji našega turističnega društva, saj smo tudi mi želeli, tako kot predvideva projekt, oblikovati celovito turistično ponudbo občine Trzin, kar zajema promocijo te ponudbe, spodbujanje razvoja turistične infrastrukture in informiranje obiskovalcev.

Ko je prišlo ohvesnilo, da nam za omenjen projekt v ministrstvu namenijo 500.000 SIT, sorazmerni del pa naj bi primaknila še

občina in naše društvo, je bil tu že julij, naloga pa naj bi bila zaključena do konca oktobra. Zelo hitro smo oblikovali projektno skupino, ki je sprejela program dela in imenovala devet delovnih skupin. Te skupine, ki šteje vsaj po tri člane, so pripravile gradivo po posameznih področjih. Predvsem so popisale naravne, zgodovinske in kulturne danosti kraja, preskrbo Trzina s proizvodi in storitvami, trzinska gostišča in prenočišča, značilne turistične proizvode, kulinariko, storitve itn. Zajeli smo najrazličnejša področja, kot so na primer šport in rekreacija, kulturnoprosvedna dejavnost, pridelitve, sejmi, razstave, ljudski običaji, ekologija, komunala in druga infrastruktura, informiranost o kraju, vrste obiskovalcev.

Moram reči, da so delovne skupine svoje delo dobro opravile. V turističnem društvu smo ugotovili, kaj vse je v Trzinu z vidika turističnega kraja zanimivo, kaj pa naj občina s predpisi, s financiranjem in drugimi ukrepi še poskuša urediti. Tu mislim na okolje, prizadevanja za ohranitev ljudski arhitekture, zelenih površin, za zaščito voda, za urejene pešpoti in kolesarske poti, za počivališča, parkirišča. Dobro je, da strategija razvoja občine nastaja sočasno s tem projektom.

Ali je v Trzinu sploh kaj tako zanimivega in ali imamo pogoje za turistični kraj? Veliko je naravnih, kulturnih, zgodovinskih in drugih zanimivosti in znamenitosti, ki jih moramo okvalificirati, zaščiliti, nenazadnje pro-

movirati. Imamo številine, predvsem poslovne goste, ki poznajo našo kulinariko, nimamo pa zadosti prenočišč zanje. Iz vsega gradiva pa izstopa prva in najpomembnejša naloga, urediti kraj, da kot prijeten za bivanje in privlačen za goste.

V Trzinu je v zadnjem času kar veliko priveditev, društva so aktivna, vendar ali ni vseeno premalo zainteresiranosti za to med občani?

Zelimo nekaj priveditev na leto, ki bodo odmevne, ki bodo vključile društva, obrtnike,

ljubitelje starih običajev, obrti ... poleg rednih društvenih tekmovanj in veselice. Manjka nam glasbenih in podobnih prireditev in tudi lastnih glasbenih skupin ... Trzine, da se na posamezne zadeve odzivajo vedno eni in isti občani, da se krog ne zapre. Zelo bomo morali izobraževati mlade v turistično smer, starejšim pa ponuditi več umirjenega in duhovnega razvedrila. Leti navljamo tudi turistični krožek na osnovi Šoli Trzin, sploh pa naj bi bilo to šolsko leto v znaku turizma.

Kdaj in kako boste predstavili projekt in ali bodo imeli občani možnost do pripomb in predlogov?

Računamo, da bo predlog projekta objavljen v izredni številki Odseva in predstavljen

na fiskovni konferenci 29. 10. 1999, ki jo bo sklicala Občina Trzin. Naročnik projekta Občina Trzin, pokrovitelj predstavitev iz zinski župan. Pozvali smo najbolj vidne turistične podjetnike, ki so neposredno povezani s turizmom - čeprav menimo, da je turizem gospodarstvo in obratno - da se projektu predstavijo in tako pripomorejo k cenejši izvedbi ... Kasneje, ko bo pripravljena turistična karta Trzina in sprema publikacija, bodo ti tu zapisani. Zelo hi moramo obiskovalcem, poslovnim, tujim in drugim, pokazati, kje je Trzin, naj se kdo obrne za nakup, za rekreacijo za prenočišče, za dobro domačo hrano

Ali bo Turistično društvo prevzelo vloge turistično informativne ločke in ali to sploh potrebujemo?

Projekt bo predlagal tudi organiziranost področju turizma v skladu s predlogoma, ki sta o pospeševanju razvoja turizma. Zaradi so organizacijske naloge predvsem naloge občine,

sami predlagamo le, da turistično informativno fočko čimprej dobimo, lahko tudi skupaj s podjetniškim centrom (če la s da bo). Za začetek pa bi te naloge lahko opravljala tudi naše društvo, turistična organizacija, ki jo v Trzinu že imamo. V formalno turistični točki bi lahko razstavili in prodajali izdelke domače obrti podobno. S predstavitvijo na Mihaevem sejmu smo videli, da je v Trzinu kar nekaj izdelovalcev in ljubiteljev ročnih del, domače obrti ipd. in tega ne smemo zametati.

Svoje identiteto moramo najti v izdelkih priveditvah, jih ponujati in seveda in vsem - sami uživali pri tem.

Jožica Valenčak, Miro

TRZINSKO TURISTIČNO DRUŠTVO JE IMELO NAJLEPŠO STOJNICO NA MENGEŠKEM MIHAELOVEM SEJMU!!

Nemalo ponosa je bilo 26. 9. 1999 med člani Turističnega društva Trzin, ko smo prejeli priznanje za najlepšo stojnico 7. Mihaelovega sejma v Mengšu.

Vaš optimizem, da bomo največ, kljub slabemu začetku, speljali, je bil potrjen. Osební stik z občani je ostajal najboljšje zagotovljen za uspeh. Kar štiriindvajset razstavljalcev smo pridobili, med njimi več takih, ki so prispevali hrano in pijačo za pokušino. Razstavili smo poljske pridelke /Franci Florjančič, Barbara Lukán, Rezka Zupančič/, kurja in prepeličja jajca /Adi Lovše Mušič/, doma pridelano vino /Milan Kuferšín, Andrej Ručigaj/, zdravilna zelišča in "zdravilne pijače" /Marija Klopčič,

Ručigaj. Predstavili smo tudi nekaj ročnih del in drugih izdelkov/pletenine: Veronika Habjan, vezenine: Majda Šiler, Iva Suštaršič, Rezka Zupančič, ročno izdelan lesen pladej: Milan Kuferšín, lesni izdelki za domačo rabo: Tomaž Pevc, glinaste žabice: Tatjana Hlačer, poslikava tekstila: Milijana Dolenc, darilni paket Žganjekuhe KFI, cvetlice Marija Vehovec iz cvetličarne Ciklama/.

Obiskovalcem smo za pokušino ponudili dobrote s stojnice. Da teh ni zmanjkalo, so ves čas skrbeli Mesarstvo Kmetec, Slaščičarna Rožle, Žganjekuha KFI, Pekarija Kralj. Rezki Zupančič se je "zamesilo" preveč testa za sadni kruh, vendar je tudi to prišlo prav, saj je bilo popraševanje po njem zelo veliko. Ureditev stojnice in razstavnega turističnega kozolca pa je bila pika na i: Meloda Uršič, Stane Mesar, Jože Seljak in številni drugi, ki so pomagali, bili dežurni ali kako drugače "navijali za nas", znajo svoj posel ...

V času priprav na sejem je gospod Franc Florjančič razstavljalcem in članom društva nudil prostor v prelepo urejeni stari kmečki hiši na jemečvi cesti 5. Kar večkrat smo bili njegovi gostje, najprej na začetku, ko smo se še dogovarjali, kaj in kako se bomo predstavili na Mihaelovem sejmu, potem pa ko smo urejali razstavne predmete.

Franc Križman, Ani Pirnat, Majda Šiler, Franc Tekavec, Jožica Benčak/, poljice in pecivo /Iva Dolenc, Tina Kuferšín/, doma pridelan kruh in sadni kruh /Ani Pirnat, Rezka Zupančič/, kruh -

Trzinci smo se na tem sejmu predstavili tudi v povorki narodnih noš. Na zapravljičku so nas v narodnih nošah predstavljali voznik predstavljalci družine Kurent s harmonikarjem Urošem na čelu.

V imenu Turističnega društva Trzin se zahvaljujemo vsem razstavljalcem, darovalcem in vsem drugim, ki so prispevali k tako lepo urejeni in prijazni "trzinski stojnici".

Joži Valenčak foto: Urša Mandeljc, Miro Stebe, Mojca Ručigaj in Jože Seljak

pletena sroč in štručke /Alojz Kralj/, druge domače dobrote: rezanci, suho sadje/Ani Pirnat/, klo-husa v zasoki /Mateja Krue-tič/, utšrnje-lada: Ivanká

STE VIDELI TRZIN V MENGŠU?

Na letošnjem Mihaelovem sejmu je Trzin prvič predstavil svojo gostinsko in turistično ponudbo. Predstavitelj je bila tako

uspešna, da so Trzinci celo osvojili prvo nagrado za najbolje in najlepše pripravljeno stojnico.

Za ta uspeh je bilo zaslužno trzinsko Turistično društvo in poživovalni člani njegovega vodstva. Za pomoč so zaprosili celo vrsto Trzink in Trzinčev, in akcija jim je zelo dobro uspela, tako da je to že ugodna napoved za prihodnje leto, ko se bo Trzin kot občina na Mihaelovem sejmu predstavil še celoviteje.

Že dan pred velikim dogodkom so bile vse stvari na svojem mestu. Kruhki, marmelade in različna žganja so že čakali na poskuševalce. Prireditelji so vse dobrote in umetnine razstavili na stojnici v Mengšu, kjer so

tri dni, kolikor je trajal sejem, od 24. - 26. septembra, prizadevno skrbeli, da sta bila stojnica in ličen kozolec ob njej ves čas urejena, kot se za Trzin spodobi. Razstavljenih je bilo mnogo različnih stvari: sadni kruh, vino, zaseka, zelišča, marmelade, sadje, poslikan tekstil, kopeli, glineni izdelki, vezenine, med, žganjekuha, pletenine, jajca, kruh ... Vse je bilo seveda izdelano ali pridelano v Trzinu.

Poleg trzinskih specialitet, dobrot in drugih izdelkov domače obrti se je sejma, v sklopu povorke godb in narodnih noš, predstavil tudi Franci Florjančič - Smuk s svojima konjema in zapravljivčkom. Pridružil se so mu še narodne noše iz Trznava in Uroš s harmoniko. Med mimohodom smo v skupini gorskih reševalcev lahko opazili tudi glavnega urednika Odeve. Tudi drugače je bilo vzdušje kar na višje. Če se obiskovalci niso zabavali ob praznjenju denarnic na različnih stojnicah, so lahko prisluhnili godbam, si ogledali razstavo malih živali, razstavo ob 115-letnici Mengeške godbe, prisluhnili predstaviti občine Vodice, se pomerili v vlečenju vrvi ...

Urša Mandeljc

Foto: Urša Mandeljc
in Jože Seljak

PREDAVANJE O PERMAKULTURI

V petek, 1. oktobra 1999, je Turistično društvo Trzin v trzinski osnovni šoli organiziralo predavanje o permakulturi.

Predavateljica Tilka Grad - Barle je z zanimivo razlago ob barvnih diapozitivih predstavlila naravi prijazno pridelovanje zdrave zelenjave in opisala,

kaj vse lahko dosežemo brez vsake kemije, če prisluhnemo naravi. Predavanje je bilo prvo te vrste, zato so bile verjetno za marsikoga med

50-imi udeleženci nekatere stvari težko sprejemljive. Vsekakor pa je bilo koristno, kajti če bomo hoteli zdravo preživeti, se bomo morali slej ko prej vrniti k naravi.

Ob koncu predavanja se je

predavateljici s skromnim darilcem zahvalila predsednica TDT Jožica Valenčak. Vso pohvalo pa Ivi Dolenc, članici UO TDT, ki je organizirala predavanje in poskrbela tudi za pogostitev vseh udeležencev predavanja z dobrotami, ki jih je pripravila sama.

UROŠ LIPUŠČEK: ŠTEJEM SE ZA TRZINCA

Prilago opišem svojega sogovornika z raznimi pridevki, mogoče z opisom zunanosti. Pred vsakim pogovorom se seveda o človeku pozanimam in si ga predstavljam. Običajno takoj ob stisku roke ustvarim prvi vtis, ki me potem spremlja skozi ves pogovor. Ljudje lahko simpatični, zgovorni, idealistični, črnogledi, veseli, kakršnikoli. Pri Urošu Lipuščku pa mi je kamla na misel ena sama beseda. Šarm. Ne spogledljivost, ne pomembnost, ne vzvišenost, ampak preprosto šarm. Če mora neizkušena "novinarica" kot sem jaz, narediti daljši pogovor z avtoriteto, z resničnim novinarjem, mi lahko verjame, da je težko. Seveda je bilo moje veselje izjemno, ker je g. Uroš izredno uvideven, inteligenten, zgovoren, zelo zanimiv sogovornik, ampak vseeno sem čutila nek strah. Zafo je tudi tale moj uvodnik malo daljši kot običajno.

Pril je brez kravate. Tak, sproščen, manjše politične in črni las, prav takšen, kakor ga poznamo s televizije. In imel je prav takšen globok, toniran, tako zelo znan glas.

Uroš se je sredi septembra vrnil iz Amerike. Iz New Yorka. V Slovenijo. V Trzin. Po šestdesetih letih. Za vedno. Ker mu je podelili mandat. Človek bi pričakoval, da mu ga g. Čadež (direktor RTV) ponudil kakšno delovno mesto, ki je primerno človeku s tako izkušnjami. Ampak ne direktor na

ne sveta RTV v malem prstu, čeprav nanje ne pritiska. Da nima šans. Se tudi vam zdi, da je tole bolj kot ne kuhinja in da je politika res tisto, kar pogosto slišimo med ljudmi? Sicer ni originalen Trzinec. Rojen je bil 5. oktobra 1947 v Idriji. V Trzin je prišel pred sedemnajstimi leti. Tu se je zživel v družbo, med ljudi, med zeleni trzinski gozd, počuti se pravega Trzinca. In tudi vzeli smo ga medse, ga posvojili, in zdaj je naš. Na FDV je naredil magistrerij (smer politologija) in vpisal potem še doktorat.

Zal je prišel samo na polovico, ker je imel veliko dela na televiziji. Televizija je velik del njegovega življenja. Tam dela že od študentskih časov, ko si je služil denar za preživetje med študijem. In zvest ji je ostal do danes. Kandidiral je za direktorja RTV, pa so ga zavrnili zaradi neustreznega dokazila o znanju angleščine. Razložili so mu, da njegova ameriška diploma o znanju angleškega jezika ni dovolj dobra za tako ugledno delovno mesto. In potem so ga poslali v ZDA za dopisnika. Človek bi se zamislil. Na RTV je delal najprej kot čisto navaden novinar začetnik in prevajalec Reutersovih političnih prispevkov in takrat se je navdušil in se začel zanimati za zunanjo politiko.

Kot sem že napisala, so ga leta 1985 poslali v New York kot skupnega dopisnika Dela in RTV. S sabo je vzel ženo in tam se mu je rodila tudi hči Tina, vmes pa je prišel

za eno leto v Slovenijo in je delal kot odgovorni urednik dnevnoinformativnega programa. To je bilo ravno v letu 1989, ko so se dogajale politične spremembe, referendumi, priprave na osamosvojitve ... In čez leto dni se je vrnil v ZDA.

ŽIVLJENJE V AMERIKI

Uroš je prišel v ZDA v času razpadajoče bivše Jugoslavije. Kot novinar iz komunistične države je močno čutil spremembe v samem okolju, v načinu življenja, tudi v načinu komuniciranja med ljudmi. Ker je bil povsem nepoznan, je tudi kot novinar težko prišel do informacij, saj je v tako tujem okolju težko navezati stike. In potem so se privadili. Uroš pravi, da je New York mesto, kjer je zbrano vse najboljše in najslabše z vsega sveta. Tam so Združeni narodi (delegacije iz 185 držav z

vsega sveta), tam je največja svetovna borza. Karkoli se zgodi na njej, vpliva na gospodarstvo in politiko po vsem svetu. To je multikulturalno mesto, ni nacije, ki ne bi imela v New Yorku vsaj nekaj predstavnikov. Na izbiro je mnogo vrst kuhinj (kitajska, mehiška, italijanska ...) - razen slovenske. Tam je preko 2500 muzejev, gledališč in drugih kulturnih ustanov ... tam je

nacionalniki. Za uvod mu je povedal, da ameriške izkušnje ne pomenijo nič, nienje, in potem mu je predlagal, naj ureja ameriške dokumentarne oddaje. Seveda mu nazbali povedali, da bo v primeru kandidature na kakšno višje delovno mesto potrebno, ker da ima sam vse razpoložljive čla-

hrup velikih mestnih cest, vsakodnevno zavijanje siren ... New York pa je tudi najbolj odprto mesto na svetu. Ljudje ne opazijo videza, ni pomembna barva kože, v tem mestu je pomembno le tvoje znanje. V New Yorku te nihče, ampak zares nihče ne bo povabil na kosilo, če ne bo od tebe pričakoval nečesa. Karkoli.

Družina Lipušček je živela na Manhattanu, v stolpnici, v 25. nadstropju, odkoder se jim je odpiral čudovit pogled na mesto. Ko so se vrnili domov, se kar nekako niso mogli privaditi na tišino.

UROŠEV DELOVNI DAN V ZDA

Ker je med nami in New Yorkom 6 ur časovne razlike, je moral vslati že pred šestimi uro jutraj, kar je za tamkajšnje prebivalstvo nenavadno. V stanovanju je imel urejeno pisarno, od koder je pošiljal poročila in članke daleč čez ocean k nam. Najprej je poslal članek za dopoldnjska poročila. Za ohranitev zdravja in dobre kondicije je vsako jutro kakšno uro telovadil na simulatorju za tek na smučeh. Ob enajstih se je običajno pridružil novinarskim kolegom v stavbi Združenih narodov, kjer so si izmenjavali informacije, ob dvanajstih pa so prisostvovali fiskovni konferenci. Ob 13.00 se je vrnil domov in čez kakšno uro je že delal prispevek za Odmeve, če pa je bilo kaj posebno zanimivega, pa je okrog 10. ure zvečer oddal še članek za radio, ki smo ga pri nas lahko poslušali ob 7.00 jutraj, ko smo zajtrkovali.

Prostega časa je bilo malo, posebno v zadnjem času, ko se je dogajalo Kosovo. Vseeno pa si je Uroš vzel čas za to, da je obiskal vse najpomembnejše ameriške arhive. Tam je našel materiale tudi o Sloveniji. Odkril je, da so v času 1. svetovne vojne Američani in predsednik Woodrow Wilson razmišljali o tem, da bi dali Sloveniji neodvisnost. Kot vemo, se to ni zgodilo. Pripravljala se na to, da bi napisal knjigo z naslovom Slovenija od Wilsona do Clintona. Odkril je tudi nove ameriške dokumente o poleku Soške fronte (zdaj je potrjeno, da

ni res, da je bil Ernest Hemingway udeleženec na Soški fronti) in razne fotografije in vsa ta dokumentacija je danes na vpogled v Kobaridu, v Muzeju 1. svetovne vojne.

Včasih pogreša New York. Pogreša knjižnice. In pogreša vrednola, po kateri Amerika najbolj slovi; zmožnost odpuščenja. Ljudje si med seboj pomagajo. Ne boste verjeli, ampak – vsi vemo, kakšni so odnosi med Irakom in ZDA.

Toda če bi se v tem trenutku v Iraku pripetila kakšna naravna katastrofa, potres na primer, bi bile ZDA prve, ki bi priskočile na pomoč. Največ bogatih ljudi je v Ameriki. Toda pregrešno bi bilo misliti, da vse bogastvo porabijo samo zase. Mnogi med njimi ustanovijo dobrodelne sklade, s katerimi pomagajo revnejšim slojem.

AFERA LEVINSKY

Afera Levinsky je bila v ZDA tudi najnižja točka tako v politiki, morali, kot tudi v ameriškem novinarstvu v tem stoletju. Predsednik, ki je prekršil veliko moralnih norm, je bil

nekaj časa celo človek z najmanj pravicami v ZDA. Nikjer na svetu mediji doslej niso na tako poniževalen način ravnali s svojim predsednikom kot ravno v ZDA.

Afera je bila samo povod, da so skrajno desne sile poskušale obračunati z Billom Clintonom, ker je sprožil vrsto pomembnih družbenih reform, ki tem silam niso po godu. ZDA so država, kjer so največje socialne razlike. Na eni strani je veliko bogatašev, na drugi ogromno revežev. Clinton se je tega zavedal, prevelike socialne razlike so namreč začele ogrožati politično stabilnost najmočnejše

države na svetu. Zavzel se je tudi za enakost med spoloma, za enakost istospolnih ljudi, za pravico do splava ...

Skrajna desnica, ki hoče uvesti cenzuro internetu zaradi pornografije, je dosegla, da je kongres objavil Dosje o predpisovanju z vsemi pikantnimi podrobnostmi. Avtorski sistem je uspešno preстал tudi to predpisovanje. V ZDA se v bistvu bije hud boj za to, ali bo šla korak naprej, v moderno lično družbo, ali pa se bo vrnila k nekakšnim vrednotam, ki so že presežene.

Seveda se dogajajo tudi drugi škandalozni škandalčki. Bodoči republikanski kandidat za predsedniški stolček, sin nekdanjega predsednika Busha, je v nekem govoru z menjal Slovenijo in Slovaško, čeprav se pred nekaj meseci sestal z našim predsednikom vlade Drnovškom. Na splošno ljudje v ZDA ne vedo za nas. Na nek način je to tudi razumljivo, ker nismo problematična država. Če v Srbiji ne bi imeli takšnih problemov, kot jih imajo, ljudi zanje ne bi nihče vedel.

VERA IN CERKEV

Vsi (no, skoraj vsi) Američani so verni. Politiiki, znanstveniki, levi in desni, črni, rumeni in beli, vsi hodijo v cerkev. Vendar Cerkev nima nobenega vpliva na politično šolstvo. Newyorški kardinal Nevy O'Connor govori javno le dvakrat na leto za božič in za veliko noč. In govori le o moralnih vprašanjih. V politiko se ne spušta.

V šolah absolutno ni verouka. Tudi niso "božičnih počitnic", ampak imajo samo počitnice. Navadne. Imajo jih katoliki, protestanti, muslimani ... čisto navadne počitnice. Cerkev v ZDA ne sme posegati v zemlje in podobnih dobrin (razen parkov okrog cerkva), vendar je Cerkev v Ameriki vseno zelo bogata, ker ima bogate vernike.

KRIMINAL V NEW YORKU

Župan New Yorka Guillani je znižal kriminal na 50%, nezaposlenost pa še nikoli. 11. svetovne vojne ni bila manjša kot je zdaj. Uvedel je drastične ukrepe, ki bi bili ljudi pri nas dobrodošli. Vsakemu, ki ga dobijo vinjenega za volanom, takoj odvzamejo vozilo. Za zmeraj. In ga prodajo. Denar pa gre v proračun mesta New York. Ta zakon je bil sprejet januarja letos in doslej so prodali že preko 8000 avtomobilov. Lahko verjameste, da se je tudi število pijanih kamikaz na cestah drastično znižalo.

New York ni mesto, kjer bi se lahko

epala velika, globoka prijateljstva. Da bi
kake kakšne nepozabne vezi. Tempo
je prehitel. Vendar pa je Uroš vse-
našel prijatelje.

IN ZDAJ JE TUKAJ

ni se je iz treh razlogov. Iztekel se mu je
dat. In ko je začel Američane bolje
mami kot Slovence, je bil to znak za od-
stev. Ali ostati ali se vrniti. Nepreklicno.
v Yorka pa vseeno ne moreš pozabiti.
enkrat živiš v New Yorku, lahko živiš še
ali pa v Trzinu, se zasmije Uroš.

Drugje ne moreš.
In tretji razlog je bila hči. Z ženo sta
si želela, da bi bila Tina Slovenka.
Hči se je preselnilo dobro spriz-
jaznila s tem, da so šli v Slovenijo. V
New Yorku je obiskovala razred za
nadarjene učence in sedaj hodi v
Ljubljano v mednarodno gimnazijo.
Doma so se več-
no pogovarjali
slovensko, ven-
dar ji včasih de-

lajo preglavice razlike v
pogovorni in knjižni slo-
venščini. V ZDA je pela
v mladinskem zboru
mesta NY, s katerim je
obiskala vse najpomem-
nejše ameriške ustano-
ve (Bela hiša, Metropol-
itanska opera, najbolj
elitne dvorane ...) in ta-
ki spomini človeku osta-
nejo vse življenje.
Seveda pa preko elek-
tronske pošte ohranja

slike z vsemi vrstniki v
New Yorku.

Uroš pravi, da mu je všeč,
da se v Sloveniji (seveda
tudi v Trzinu) širi duh
podjetništva, duh napred-
ka. Kar je zelo pomembno
za našo državo. Žal pa je
ostala netolerantnost med
politiki, med političnimi
strankami. Glede na veliko
število razkošnih avtom-
obilov, teh je na cestah vi-
diti več kot na ulicah New

Yorka, v Sloveniji, je tudi povsem očitno,
da je z našim davčnim sistemom nekaj
narobe, saj je usmerjen v vrošenje, ne pa v
investiranje. Tudi avtomobili morajo biti
primerni razvoju neke države.

V NATO ne bomo prišli tako kmalu, ne
zato, ker ne bi bili dovolj zreli, ampak zato,
ker se bo Nato po Uroševem mnenju širil
še čez kakih 5 do 10
let. Prvo priložnost pa
smo žal zamudili tudi
zaradi slovenskih poli-
tikov, ki se niso zavedali,
kako in kaj je treba na-
rečiti, temveč so se pre-
več zanašali na države, ki
so nas podpirale. Sicer
pa ni včlanjen v nobeno
stranko, pa tudi sloven-
ske politične scene ne
pozna dovolj, da bi ga
pritegnila v aktivno poli-
tiko. Vendar, eno od nje-
govih življenjskih načel je
"Never say never".
Seveda pa se tudi kot

novinar ne more in ne sme poistovetiti s
kakšno strankarsko vneto. V svoji profes-
ionalnosti ne sme pokazati svojih občut-
kov in svojega mišljenja, poročanje mora
biti do skrajnosti objektivno in vsako poro-
čilo mora biti narejeno brez osebnih emo-
cij.

V glavnem, Uroš je profesionalec od nog
do glave. Odkrit. In šarmanten. In ker bo
še pred izidom te številke Odseva prazno-
val, mu vsi iz našega uredništva želimo še
veliko dobrih, nepristranskih člankov.

Nuša Matan
foto (New York): Internet

VABILO NA PREDAVANJE

Dolga stoletja je življenje naših prednikov spremljala vrsta nepisanih pravil, stotere šege in navade, ki so
družile vas v veselju in žalosti, ob delavniku in prazniku. Danes živimo na zadnjem robu tega starega
načina življenja. Komaj še vemo, kaj pomeni orati s plugom, žeti s srpom in kositi s koso.

Da ne bi pozabili korenin, ki nas kljub naglici moderne dobe vežejo na našo staro dobro Zemljo, vas
vabimo na predavanje

Dušica Kunaver: SLOVENSKE LJUDSKE ŠEGE - OD POMLADI DO ZIME.

Predavanje bo v četrtek, 21. oktobra 1999, ob 19. uri v kulturnem domu v Trzinu.
Trajalo bo eno uro. Vstopnine ni.

Dušica Kunaver je poznana zbirateljica slovenskega ljudskega izročila in avtorica številnih knjig o tej temi.

Organizator predavanja:
Odbor občinskega sveta za družbene dejavnosti, socialno delo in dejavnost društev.
Marjta Matan

TEREZIJA HABJAN: JA, VČASIH SMO TEŽKO ŽIVELI

Devetdeset let je dolga doba in verjetno le malokdo od nas upa, da bo čil in po možnosti zdrav dočakal tako starost. Nekaterim pa se to le posreči. To je uspelo tudi Tereziji Habjan ali po domače Drčinovi mami, ki je v začetku meseca dopolnila deveto desetletje svojega življenja. Slavljenka se še vedno dobro drži in je za svoja leta prav živahna. Malo sicer potarna, ker je zaradi težav pri hoji v zadnjem času bolj vezana na zofo pred televizorjem v dnevnem prostoru, vendar to sprejema kot nekaj naravnega, slike, ki so jih posneli med praznovanjem njenega rojstnega dne, pa kažejo, da se tudi na prostem še dobro znajde. Kako se ne bi, če pa jo je tistega dne obiskala mala množica njenih otrok, vnukov, pravnukov in drugih sorodnikov.

V devetdesetih letih se človeku nabere kar dosti spominov. Kako se spominjate svojega otroštva?

Dogodkov v mojem življenju je bilo res veliko, vendar se vseh ne spominjam

več. Kar preveč pozabljiva sem postala. Ko razmišljam o otroštvu, pa se mi zdi, da mi je bilo dano bolj malo čistega otroštva, saj sem morala kaj kmalu h kmetom služiti kruh. Že z desetimi leti sem šla služiti. Prej sem hodila nekaj let v osnovno šolo, vendar so me kmalu vzeli ven, saj je bilo treba služiti za preživetje. To je bilo takrat nekaj povsem običajnega. Kar dosti otrok je bilo takih, da niso dokončali šolanja. Doma nismo bili prav premožni, zato ni bilo druge izbire. Vzdrževanje otroka, ki je hodil v šolo, je bilo pač drago, zato smo morali še kot otroci na delo, da smo zaslužili kaj za preživetje. V družini nas je bilo šest otrok in življenje je bilo trdo. Oče je poskusil priti do boljšega zaslužka tudi tako, da je šel v Ameriko, vendar se je po treh ali štirih letih vrnil. Tudi tam je bilo težko. Vse je bilo treba plačati, stanovanje, hrano, tudi vožnja je bila draga, zato se je raje vrnil domov.

Kaj pa ste lahko delala kot desetletnica?

Otroci smo imeli najrazličnejša opravila, razna kmečka dela pač. Pri živini, na polju ... Bila sem bolj slabotna, zato nisem mogla narediti toliko kot nekateri drugi, vendar dela ni nikoli zmanjkalo. Hodili smo na polje okopavat, plet in k drugim opravilom, pomagali pa smo tudi na travnikih, v gozdu, predvsem pa na kmetiji, še zlasti pri živini. Včasih ni bilo toliko strojev. Vse smo delali več ali manj sami, zato je bilo treba več pridnih rok. Delala sem pri Vesevu (pri Jemcu) in pri Ukanu (pri Kečju).

Spomnim se, kako sem pri Vesevu morala skrbeti za napajanje živine. Vodo sem nosila v dveh vedrih iz Pšate. Oj, koliko vode sem tako nanosila v hlev! Kolikokrat so me roke bolele zaradi tega! Potem pa je bilo treba še molsti živino, po trikrat na dan. Pa kidali gnoj. Tako veliko samokolnico sem vlečila, bila pa sem tako majhna. Komaj sem jo vlekla po deski na kup gnoja. Včasih mi je spodrsnilo, da sem skupaj s samokolnico padla dol. Steljo smo hodili grabiti v gozd, in sicer suho travo in listje. Praprto pa sm želi s srpi.

Takle čas, na jesen, ko je bilo treba z njiv spravljati pridelke, je bilo še zlasti veliko dela.

O, ja, kar dosti je bilo. Že leti, ko smo začeli žeti pšenico, se je začelo. Spomnim se, da smo želi po cel teden. Žela sem s srpom, pa me je kdo kdaj vprašal, če me kaj križ bo-
lel, jaz pa sem jim odgovarjala: »Kaj bi me bolel, saj sem mlada!« Pa me res ni bolel.

Zenske ste žele s srpi, moški pa s kosami?

Jaz sem vedno žela s srpom, moški pa so kasneje kosili s kosami, ki so imele posebne lovilce, da je klasje lepo padala po lleh. Žito smo vezali v snope, te smo nato zlagali v kozo-
lce, da so se posušili. Ko je bilo žito suho, smo ga sprva, ko še ni bilo strojev, mlatili s cepci na podih. Od omlatenega žita je bilo treba zrno ločiti od plev. To smo delali z napravami, ki smo jim rekli »pajkli«. Kar težko ga je bilo vrtili! Sprva v Trzinu v glavnem še ni bilo teh pajkinov. Takrat so kmetje zrno ločevali od plev tako, da so vse skupaj melali iz enega kota pada v drugega. Običajno so to počeli moški, to za ženske ni. Zajeli so neprečiščeno zrno in ga v zamahu vrgli proti drugemu kolu. Težje zrnje je pristalo v kolu, lažje pleva pa so odpadle že prej. Kasneje pa so se kmetje počasi opremili s pajkelnimi, mlatilnicami in drugimi stroji, tako da je takšno delo odpadlo.

Nekaterih opravil pa tudi stroji niso odpravili, na primer ličkanje koruze? Ah, ličkanje. Tisto je bilo kar prijetno. Vedno nas je bilo po več skupaj. Takrat smo malo poklepotali pa malo zapeli skupaj. Pestro je bilo! Tako nam je čas minil

Kaj pa sadje, so ga v Trzinu dosti pridelali?

Nekateri so imeli velike sadovnjake, predvsem jabolka. Pri nas ni bilo nič, ponekod pa so pridelali dosti sadja. Spomnim se, da je bilo tako pri Vesel, pri Vosvovih pa po Zoltarju. Tam so imeli velik vrtni jabolki, črni dva vrta so imeli. Ko smo pobrali sadje, je bilo treba zmelati, nato pa namakati v suh, dihan in brozgo mešati, tudi po dvakrat na dan. Tudi žganje sem morala kuhati. Spomnim se, da sem si takrat rekla: »Drugi tako pijejo, zakaj ga ne bi poskusila še jaz?« Poskusila sem, vendar potem nisem bila za nobeno raho več. Potem so se mi pa smejali.

Ste delali samo pri kmetih?

Ko sem nekoliko odrasla, sem šla na delo opekarno v Črnuče. Tam sem bila zaposlena na tri, štiri leta. Delala sem kot sortirka. Z vozilkom so pripeljali opeko, jaz pa sem morala sortirati. Moje delo je bilo še kar dobro plačano, sicer pa je bil bolje plačan tisti, ki je bolje delal. Sprva sem bila plačana na dinar in pol na uro, kasneje sem dobila po dva dinarja, predno sem šla stran, pa sem dobila že tri dinarje na uro. Vseeno sem odšla, saj sem v Ljubljani, v Šiški, delala lažje delo, zlagala sem parket. To sem delala kakšni dve leti.

Ste se v Črnuče in kasneje v Ljubljano vozili z vlakom?

Ne, ne. Sprva smo v Črnuče hodili peš. Potem pa sem si kupila staro kolo in sem se vozila z njim. Zbrato se nas je pet ali šest pa smo šli skupaj na pol, da je hitre in prijetneje minil čas.

Paleto pa ste se poročili?

3. decembra leta 1933 je bilo. Spomnim se, da je bilo takrat kar precej mraz. Če ga ni bilo, mraz pa je bil.

Ste morali pa bolj plesati, da ste se opreli.

Nikoli se nisem naučila plesati. Moja je rad plesal. Zato sem rekla, naj kar se, če ga veseli, jaz sem pa gledala.

Kako pa ste se v tistih časih veselili? Ste hodili v gostilne in drugam?

Gostilne nisem preveč hodila. Saj ni bilo, ko so prišli otroci. Kar deval jih je

lo in za kaj drugega kol za skrb zanje in bom, ni bilo pravega časa. Če po pravici povem, še v cerkev nisem prav dosti hodila.

Pa vendar, neko veselje pa ste le imele.

Veda. Vse »sorte« je bilo. Če je kdo praznoval god, smo delali »freh«.

Kaj to pomeni?

Tu je star običaj, ki ga še gojimo, da se krat, ko kdo goduje, njegovi bližnji in prištelji zvečer zberejo pred hišo in pri vratih spopajo s tolčenjem po praznih posodah, karjajo z dvema pokrovkama ali pa z žilicami in vilicami v loncu zganjajo hrup. Podovnik mora priti k vratom in vse povbiti na pojedino v hišo.

Kaj pa ob praznikih?

Božič in novo leto smo vedno postavljali žilice in božično drevo.

Kako ste naredili jaslice?

Časih so se dobile na papirju ali lepenki risane figurice, pastirici, baci, svetniki in ta družina. Izrezali smo jih, na hrbtno in pa smo jim s »popom« – to je lepilo ki smo ga dobili tako, da smo v vodi »vali moko, nalepili zašiljene lesene palčke ali pa kar zobotreboce. Tako pripravljene figurice smo potem zatikali v mah in si postavili jaslice.

Kako pa ste krasili novoletna drevesca?

Na pisan papir smo zavili bombone in druge sladkarije, zraven pa smo dodali še okraske, ki smo jim rekli »balončki«, pa »srebrce«, nekakšni srebrni laski, lisni

smeli manjkali. Moj mož je imel veselje s tem. Spomin se, kako me je spraševal: »A dreveščka pa ne bomo naredili?« Potem pa je šel v gozd po smrečico in smo jo postavili.

Kako ste pa živeli drugače?

Bolj skromno je bilo in dela ni nikoli zmanjkalo. Doma sem bila v hiši, ki je zdaj ni več. Stala je tam, kjer zdaj stoji Lukova hiša, blizu sedanje občine, tam, kjer se zavije k Žankarju. Ko sem se poročila, sem se preselila sem pod hrib, k Drčarjevim. Zakaj se pri hiši tako reče, ne vem natančno, zdi pa se mi, da je tako, ker je bila v bližini hiše včasih drča, po kateri so z Ongra spravljali les. Hišica, v kateri sva živela z možem, je bila majhna. Imela je dva prostora, zraven pa je živela še njegova mama. Kasneje je z nami živel še moj oče, saj so našo staro hišo podrli. Ko so prišli otroci, je bilo kar malo prostora. Spominim se, da smo podrli staro krušno peč, da smo imeli potem več prostora za otroke. Težko je bilo. Vsi smo bili tako rekoč v enem prostoru.

Ste še kuhali v peči?

Jaz sem bolj malo, ker take kuhe nisem prav dobro obvladala. Mama pa je še kuhala v črni kuhinji, z burklami in drugimi pripomočki. Jaz sem kuhala na štedilniku.

Kakšno hrano ste jedli?

Čisto navadno. Krompir, žgance, zelje, makarone in druge take stvari. Nič posebnega. Včasih smo prehrano popestrili z gobami, ki smo jih nabirali v gozdu. Te so bile včasih rezervirane za revne. Šele kasneje so tudi drugi spoznali, da so dobre. Otroci so nabirali borovnice, da smo delali sok, nekaj pa so jih tudi prodali. Kruh sem v glavnem pekla doma. Le redko smo ga kupili. Zamesila sem štruce, pa smo jo imeli za dva dni. Kasneje smo nosili kruh peč tudi v pekarijo. Testo smo dali v veliko košaro in ga nesli v pekar-

no. To je takrat počelo precej Irzinskih gospodinj.

S čim pa se je ukvarjal vaš mož? Preživljali je moral kar številno družino. Bil je izučen ključavničar. V glavnem je delo še kar dobil, včasih pa je bilo tudi težko. Takral je moral prijeti za vsako delo, ki se je ponudilo. Delal je pri različnih zasebnikih, v Ljubljani in drugod. Tudi v Irzinskem kamnolomu je delal, ko so delali cestlo. Kar koli je bilo, je moral zagrabiti. Kar dober je bil.

Preživeli ste dve vojni. Kako se ju spominjate?

Tri vojne sem preživela, če štejemo še zadnjo, za Slovenijo. Prve svetovne se ne spominjam prav dobro. Vem, da je bilo težko, da se je težko dobila hrana pa službe tudi. Bolj se spominjam druge svetovne vojne. Ker smo pod hribom, so bili pri nas ves čas parizani. Vedno so prihajali k nam. Tudi moje je bil nekaj časa pri njih, vendar je zbolel, tako da ni zmogel več. Parizantom smo tudi drugače pomagali. Kaj smo jim nesli ali pa smo otroci trosili listke. Spominim se starejšega sina Tončka. Revez je bil še tako majhen, pa so mu rekli: »Na, Tonček, raznosi!« Zdel se mi je tako ubog, ampak vzal je pa in je stvari tudi raznosil. Nobena vojna ni dobra. Upam, da jih ne bo več.

Miro Štebe

ŠE NA MNOGA LETA, DRČARJEVA MAMA!

V začetku oktobra je častiljiv jubilej praznovala Tereziya Habjan, po domače Drčarjeva mama, saj je dopolnila 90 let. Njenega praznika se je spomnil tudi župan Irzinske občine Anton Peršak, ki je šel v torek, 5. 10., slavljenci osebno čestilati. Poleg dobrih želja ji je izročil tudi priložnostno darilo. Tereziya je za devet križev še zelo čila in živahna in je z veseljem poklepotala z županom. Rada se je spomnila nekdanjih dni in povedala, da je ves čas živela

skromno in da ji dela nikoli ni zmanjkovalo. Povila je 9 otrok, od katerih jih je 5 še živih, v veliko veselje pa ji je 11 vnukov in 9 pravnukov. Ti so ji za rojstni dan pripravili prirčno slavlje, na katerem ni manjkalo torte z napisom 90 let, pred hišo pa so postavili tudi dva mlaja in vmes izpisali njeno starost. Slavljenci čestitamo tudi v imenu Odseva in ji želimo, da bi bila čez 10 let še prav tako živahna in krepka.

VSAK DAN NESTRPNO ČAKAMO NA OTVORITEV VRTCA PALČICA

Ze na začetku tega leta smo obljubljali, da bomo v Trzinu zagotovili dodatne prostore za vrtec, saj se srečujemo z vedno večjim pomanjkanjem prostora. Pritisk staršev, ki ne vedo, kako rešiti problem varstva svojih otrok, ko so v službah, je z vsakim dnem večji. Na pritok novih otrok v Trzin, ko bodo zgrajeni bloki v centru Trzina, L. T3 in hiše na pobočju Ogrra, pa si ne upamo niti pomisliti. Za leto smo prejeli prijave za sprejem več kot 60 novih otrok, kako bo prihodnje leto, pa ne ve nihče.

Ko se je Trzin osamosvajal kot občina, je bilo v izjavah praktično vseh kandidatov za vodilne funkcije v občini, in tudi vseh trzinskih strank, slišati, da bodo med prednostne naloge uvrstili skrb za otroke in zagotovitev povečanja vrtca. Ko je Trzin postal občina in so na občini potrdili občinski proračun, so bile stvari precej bolj olajšive.

ISKANJE DODATNIH PROSTOROV VRTCA

Ze na začetku leta smo tako obljubljali, da bomo še letos, po možnosti pred začetkom novega šolskega leta, rešili problem varstva predšolskih otrok. Mrzlično smo pisali oglase in poizvedovali, kje v Trzinu bi lahko najeli prostore za začasno ureditev vrtca, saj se zavedamo, da bo potrebno obstoječi vrtec Žabica v ne tako daljnji prihodnosti širiti. Ker pa so vse ocene strokovnjakov pokazale, da na povečanje vrtca lahko v najboljšem primeru računamo šele čez dve leti, smo vedeli, da moramo najti še kakšno drugo hitrejšo rešitev. Vrta Žabica ne moremo prej razširiti, saj bi morali za to dobiti vsa potrebna soglasja in projektno dokumentacijo, kar je zdaj precej zamudno delo. Resnici na ljubo naj povem, da imamo nekaj te dokumentacije že pripravljene.

Vseeno pa se nam je zdelo, kot zadetek glavnega dobika na tomboli, ko smo izvedeli, da bi lahko najeli in za potrebe vrtca začasno preuredili prostore v hiši ob Mengeški cesti, kjer sta slaščičarna in Skerca bar, pri Ogru, kot stari Trzinci pravijo tisti domaćije. Prostore smo temeljito pregledali in strokovnjaki so že začeli risati načrte za preureditev prostorov. Z lastniki smo dokaj hitro našli skupno besedo, problem pa je nastal, ker so imeli nekateri domačini pomisleke. Šele ko so si prostore ogledali

predstavniki republiškega Zavoda za zdravstvo in republiški inšpektorji, smo dvome odpravili.

STARA ŠOLA - IDEALNA REŠITEV

V tistem času pa je Občina Trzin dobila odno ponudbo za odkup poslopja nekdanje osnovne šole Trzin. Številni Trzinci, in še zlasti v vodstvu Občine, so si bili enotni, da takšne prilike ne smemo zamuditi in da bi v stari šoli lahko dobili še boljše pogoje za ureditev dodatnih prostorov vrtca. Ko smo si šolo ogledali in ko smo videli, kako je ohranjena, smo bili navdušeni, saj smo bili prepričani, da se nam je ponudila idealna rešitev. Po ocenah strokovnjakov, ki so začeli delati načrte za preureditev prostorov za potrebe vrtca, je kazalo, da bi lahko prve otroke v vrtec sprejeli že s 1. septembrom. To smo staršem, ki so se obracali na nas s prošnjami za sprejem njihovih otrok v vrtec, tudi povedali.

Moram reči, da so na Občini dali vse od sebe, da bi prostore v skladu s strognimi merili, ki veljajo za vrtec, pripravili do 1. septembra. Kljub izredno kratkemu času in času po-

letnih počitnic so si na vse pretege prizadevali, da bi svojo nalogo pravočasno opravili in da bi z začetkom šolskega leta odprli tudi dodatne prostore za vrtec. Po svojih močeh smo jim tudi predstavniki vrtca Žabica pomagali, kjer je bilo le mogoče.

Pridobivanje vseh soglasij, dovoljenj in druge potrebne dokumentacije pa je zelo mukotrpno in tudi dolgotrajno delo, še zlasti, če je čas dopustov. Da ne bi zamujali rokov, so mojstri začeli z nekaterimi deli še predno smo zbrali vsa dovoljenja. Vse smo pač podredili cilju, da bi vrtec pravočasno odprli.

DODATNE ZAHTEVE INŠPEKTORJEV

Ves trud pa je bil zamarn, saj birokratski mlini meljejo počasi, pojavila pa so se tudi težave

z inšpekcijskimi službami. Moram povedati, da so pristojni republiški organi inšpektorji za otroke v stari osnovni šoli pozdravljali in nam zagotavljali, da je rešitev zelo primerna. Tudi v Zavodu Vrtec Domžale so nam stali tesno ob strani, saj se tudi tam zavzemajo, da bi trzinski vrtec postal samostojen, z zelo diakoepskimi zahtevami pa so dela pri urejanju novega vrtca zaustavili inšpektorji na lokalni ravni. Načeloma bi lahko bili zadovoljni, saj bi vrtec zaradi inšpekcijskega pikolovstva iztrezal zelo visokim standardom in bo, kot kaže, dobil tudi tisto, kar sprva nismo nameravali narediti. Pa da ne bo pomote, dolje ter prijetno bivanje otrok. Že ob prvem risanju načrtov za ureditev vrtca je bila predvidena varnostna ograja, na dvonosni vrta, se pravi znotraj ograje, je že bilo predvideno igrišče za otroke, ki bi po njihovi velikosti in razmerju razmerje celotno za vse skupine otrok, ki jih nameravamo imeti v tem vrtcu. Vzgojiteljice smo namreč strokovno usposobljene za animiranje igrice otrok in za njihovo dobro počutje tudi na relativno majhnem prostoru. Zdej bo vrtec dobil še dodatno igrišče in k vadnico. Že na začetku smo sevar načrtovali tudi parkirišča in vse, kar je potrebno za normalno delo vrtca. Lahko rečem, da bi za pomembne stvari poskrbeli celo bolj kot je to v nekaterih že delujočih vrtcih. V občini se od vsega začelka zavzemamo, da bi šlo vse po zakonikih merilih in uveljavljenih standardih. Zavedamo se, da so otroci naše največje bogastvo in da je zanje dobro le najboljše. Za pravo prostora so najeli priznane projektante strokovnjake, ki svoj poseel obviadajo, tudi pri delu ni in ne bo »šlamparija«. Zdej bomo pač poskrbeli še za zadovoljitev vseh dodatnih zahtev inšpektorjev, ob tem pa se pojavlja cel kup vprašanj, še zlasti pa se čutimo krive zaradi množice otrok, ki kljub obljubam, še ne moremo sprejeti v vrtec.

IZJEMNA STISKA STARŠEV 45 OTROK

Z dodatnimi prostori vrtca bi lahko zagotovili prostor še za 45 otrok, njihovi starši pa so zdaj v zelo veliki stiski in se nenehno obračajo na nas, kdaj bo vrtec odprt.

Kateri so že izčrpali vse svoje letne in letne dopuste in si, kot pač znajo in pomagajo z bolniškimi in drugimi možnostmi, da zagotavljajo varovanje svojih otrok. Nekateri mamice so ostale drugi, ki imajo to možnost, so k sebi niso povabili stare mame, da pazijo na otroke, spel tretji iščejo zasebna varstva, ki naj bi dobili prostor v zanje primernejšem vrtcu Žabica. Dodaten argument sta bila tudi bližina šole in dodatno skupno igrišče z osnovno šolo (v programu pa imamo cele nekatero skupne projekte), saj bi se otroci tako postopno prilagajali prehodu v šolo. Opremitvi otrok iz starejše skupine je 9. 6. razpravljali svet zavoda in potrdil predlog o premitvi skupine bodočih malih šolarjev. Starši vseh otrok iz vrtca so bili o predlaganih rešitvah obveščeni preko oglašnih desk, hkrati pa smo jih povabili tudi na poseben roditeljski sestanek. Tam smo starše seznanili z razmerami in našimi načrti in jim tudi ponudili možnost izbire, ali da pristanejo na premitvi njihovih otrok v nove prostore ali pa da njihovi otroci ostanejo v vrtcu Žabica. Pričakovali smo namreč, da bo manjša skupina staršev (3-6) želela zadržati svoje otroke v dosedanem vrtcu. Te otroke bi lahko priključili heterogeni skupini otrok, v kateri bi lahko izvajali tudi program priprave na šolo. Na poziv vodje vrtca Žabica, da naj starši povedo, ali želijo, da njihovi otroci ostanejo v obstoječem vrtcu, se ni oglašil nihče, nekaj staršev pa se o tem še ni moglo odločiti. Dva meseca za tem pa se je eden od staršev odločil, da ne bo pristal na selitev svojega otroka v novi vrtec, nikakor pa ne pristaja tudi na možnost, da njegov otrok ostane v vrtcu

DODATNE TEŽAVE ZARADI STARŠEV NEGA OTROKA

Časni vrtcu pa se ubadamo še s problemom, za katerega menimo, da je nepotrebna. Ob preurejanju prostorov stare osnovne šole smo prišli do zaključka, da bomo prosilori primernejši za starejše predšolske otroke kot pa za prvo starostno skupino za otroke, stare od treh let

KAJ SE DOGAJA V TRZINSKEM VRTCU

Otroci so naše največje bogastvo in temeljna naloga vrtca je pomoč staršem pri skrbi za otroke ter usvajanje pogodbene razvoj otrokovih telesnih in duševnih sposobnosti (2. člen zakona o vrtcih). Prav gotovo je vodstvo vrtca Žabica tega dobro zavedalo, zato so številni otroci za sprejem v vrtec Občina Trzin odločila, da poišče prostore za vrtec. V ta namen je bila odkupljena nekatera prostora za potrebe vrtca namenjena v priključju. Tu naj bi pridobili prostor za oddelke. Nova enota bo imela ime Palčica. Novi nakupom je Občina zadostila pogostostanovitev samostojnih javnih vrtec in imenovanje je sedaj v leku.

Vrta je predvidelo zaradi uslanovitev vrta vrta reorganizacije enole Žabica, ki naj bi s 01. 09. 1999 skupino malih predšolskih otrok Palčica. S tem bi v vrtec naredili prostor jasličnim oddelkom, po izjavi vodje vrtca gospe z zadostujočo zahtevami inšpekcijskih

Po tehtnem premisleku smo se odločili, da bi v nove prostore vrta preselili otroke 2. starostne skupine, se pravi starejše od treh let. Te odločitvi v prid govori tudi dejstvo, da glavina otrok iz omenjene skupine živi v neposredni bližini novega vrtca, upoštevali pa smo tudi dejstvo, da je med čakajočimi otroki največ malčkov iz 1. starostne skupine, ki naj bi dobili prostor v zanje primernejšem vrtcu Žabica. Dodaten argument sta bila tudi bližina šole in dodatno skupno igrišče z osnovno šolo (v programu pa imamo cele nekatero skupne projekte), saj bi se otroci tako postopno prilagajali prehodu v šolo.

Opremitvi otrok iz starejše skupine je 9. 6. razpravljali svet zavoda in potrdil predlog o premitvi skupine bodočih malih šolarjev. Starši vseh otrok iz vrtca so bili o predlaganih rešitvah obveščeni preko oglašnih desk, hkrati pa smo jih povabili tudi na poseben roditeljski sestanek. Tam smo starše seznanili z razmerami in našimi načrti in jim tudi ponudili možnost izbire, ali da pristanejo na premitvi njihovih otrok v nove prostore ali pa da njihovi otroci ostanejo v vrtcu Žabica. Pričakovali smo namreč, da bo manjša skupina staršev (3-6) želela zadržati svoje otroke v dosedanem vrtcu. Te otroke bi lahko priključili heterogeni skupini otrok, v kateri bi lahko izvajali tudi program priprave na šolo. Na poziv vodje vrtca Žabica, da naj starši povedo, ali želijo, da njihovi otroci ostanejo v obstoječem vrtcu, se ni oglašil nihče, nekaj staršev pa se o tem še ni moglo odločiti. Dva meseca za tem pa se je eden od staršev odločil, da ne bo pristal na selitev svojega otroka v novi vrtec, nikakor pa ne pristaja tudi na možnost, da njegov otrok ostane v vrtcu

Žabica v manjši skupini, kjer bi tudi imel možnost priprave na šolo. Zahteva, da skupina otrok, v kateri je njegov, oslane neokrajna skupaj v starem vrtcu, ob tem pa se ne ozira na želje drugih, predvsem pa ne na potrebe in interese otrok, ki jim je bil sprejem v vrtec obljubljen, pa na to še čakajo.

Z osebo akcijo starša omenjenega otroka skušala pregovoriti še druge, zahteva možnost uporabe oglasne deske in seznam otrok iz skupine malih šolarjev.

Ob tem bi rada poudarila, da nihče od staršev otrok malih šolarjev ni bil prisiljen k premitvi svojega otroka iz vrtca Žabica, vendar se je glavina staršev za to odločila. Zaradi nepopustljivih zahtev enega od staršev, ki se poslužuje tudi demagoških pritiskov, pa ne moremo delati v škodo večine. V vrtcu se trudimo, da bi razumeli in upoštevali zahteve vsakega posameznega starša, vendar pri tem ne moremo delovati na škodo drugih, še zlasti ne večine.

Bolijo nas neupravičene obtožbe omenjenih staršev, njihovo očitjanje naše nestrokovnosti, saj se trudimo po najboljših močeh in v skladu s pravili, ki veljajo na tem področju. Mirno zdrdim, da svoje delo opravljamo strokovno, s kakšnim trudom si prizadevamo, da bi zagotovili prostor za vse malčke, ki potrebujejo vrtec, pa bi moral zelo dobro vedeti tudi sam očka, ki želi usodo vseh otrok iz skupine, pa tudi lisihi, ki še čakajo na vrtec, podredili potrebam svojega otroka, saj je eden od občinskih funkcionarjev in bi moral biti o tem najbolj obveščen.

Jana Pibernik

BRALCI

otrok. Povedala nam je, da do selitve še ni prišlo, saj občina še ni dobila mli lokacijskega dovoljenja. Postopek pridobitve dovoljenja je za svetel zaradi ugotovitev inšpekcijskih služb, da vsi prostori ne ustrezajo vsem predpisom, zato se bo večnamenski prostor preuredil v oddelke. Prav tako pa za sedaj še ne bo igrišča na travniku s kozolecem, ker ga občina ni uspela odkupiti. Začasno se bo za potrebe vrtca Palčica uredil del šolskega igrišča (hrb na koncu atletske steze). To pomeni, da bodo otroci dvakrat dnevno (toliko so ob lepem vremenu otroci sedaj na svojem igrišču) prečkali Mengeško cesto.

Glade na to, da vsi starši malih šolarjev nismo zadovoljni s pogoji, kalere nam ponuja vrtec na novi lokaciji, ne dovolimo, da naše otroke samovoljno preselijo na novo lokacijo.

Ta pravica je zapisana tudi v Uredbi o merilih za oblikovanje javne mreže vrtec, ki v 5. členu govori, da imamo starši pravico, da za otroka glede na potrebe in interese izberemo

vrtec, ki izvaja javno službo in program, v katerega vpišemo otroka.

V Odredbi in uslanjavanju javnih vrtec pa je v 6. členu zapisano, da občina ustanoviteljica najmanj eno leto pred sprejemom akta o ustanovitvi vrca seznaniti vrtec, zainteresirane starše in ministrstvo, pristojno za predšolsko vzgojo, o razlogih za spremembo statusa vrca in s programom ukrepov, povezanih z načrtovano spremembo.

Na svetu staršev so tudi predstavniki staršev drugih skupin dali jasno vedeti, da se ne strinjajo s samovoljnimi seltvami svojih otrok na novo lokacijo, ter da je potrebno pri reševanju tega problema zagotoviti večjo vlogo staršev.

Vse skupaj nas je zanimalo, kje so sedaj listi otroci (približno 70 otrok), ki so bili na novo sprejeti s prvim septembrom. Gospa Pibernik nam je odgovorila, da so starši prepuščeni lastni iznajdljivosti.

Starši otrok, ki imamo otroke že v vrtcu, se strinjamo, da je potrebno narediti vse, da se vsem zainteresiranim staršem omogoči, da bodo njihovi otroci dobili svoje mesto v vrtcu, vendar se mora to reševati na strokoven in realen način. Mi smo v sedanjih situaciji sicer pripravljene sprejeti tudi sedanje stanje, ko je presežen z zakonom določen normalni o številu otrok v posameznih oddelkih. Zaposleni v vrtcu pa se morajo zavedati, da so s tem prevzeli svojo odgovornost za varnost in vzgojo naših otrok.

[javno pa opozarjam vse zaposlene v vrtcu, da v reševanje problema v zvezi z vrtcem ne vpletajo otrok, da se ne bo dogajalo kot pred kratkim, ko so se morali otroci z dvigovanjem rok opredeliti, komu je novi vrtec všeč. To ni v skladu z mednarodnimi dokumenti o pravicah otrok. Otroci se pač ne morejo sami odločati o tem, kaj je dobro zanje. Za to smo tukaj mi, starši.

Naj dodam še dve misli filozofa 18. stoletja J. J. Rousseauja:

SESTANEK STARŠEV V VRTCU

Sestanki staršev so vedno zanimivi in so seveda obvezni, starši pa radi gremo tja na kakšen pogovor, da vidimo, kako pridno se učijo naši otroci. Seveda so pomembni tudi zato, da skupaj rešimo morebitne težave in se pogovorimo o tem, kako bi čim bolj lahko pomagali, da bi se naša mladež razvila v kar najboljše doktorje, advokate in kar je še takih pomembnih poklicev. Mogoče bo kdo od njih prišel celo tako daleč, da bo postal tudi svetnik, najbolje da kar v trzinški občini. No, pa šalo na strani in nazaj k prvotni temi, torej k sestankom v vrtcu.

Imam to srečo, da je moje dele že tako odraslo, da je končno nastopila tudi mala šola. Veselila sem se ob zvești, da se bo tudi moja deklica učila v "la stari šoli". V listi, kjer sem se učila tudi jaz, ja, prav v listi, v katero sem tudi jaz rada hodila.

Pa ne bo šlo tako lahko, dragi Trzinci, dragi Trzinčani. V četrtek, 23. 9. 99, smo imeli sestanek staršev v vrtcu. In namesto da bi reševali resnične probleme, je g. občinski svetnik Romeo Podlogar izrazil sestanek za svojo politično samopromocijo in je jasno izrazil, da je profi ustanoviteljica vrtca in stari šoli. Za hip mi je vzelo sapo, ker sploh nisem mogla verjeti, da je lahko nek svetnik tako napačno prepričan v neko stvar, ki bo Trzinu prinesla samo veliko koristi, še zlasti pa dobre volje za vseh 45 otrok in njihovih staršev, ki zaradi pomankanja prositorja žal niso mogli dobiti varstva v vrtcu Zabica, pa čeprav so vpisani v malo šolo. Malčki zdaj vsako jutro sprašujejo mamiče, kdaj bodo šli v šolo, to pa jim lahko odgovorijo samo: "Poltrpi, sinko, mogoče si bo pa g. Podlogar premislil."

Vse lole, kar pišem, je moje osebno mnenje in žal me je omenjeni gospod na sestanku staršev tako šokiral, da sem sredi sestanka odšla domov, da bi v miru premislila o njegovih besedah. Da ne govorim o tem, da mi je vzel dobro uro že tako redkega proslega časa, ki ga imam, in to samo zato, da je užajeno poudaril, da ga kol svetnika vedno pregla-

sijo. Brez zamere, g. Podlogar, ampak jaz se temu res ne čudim. Torej, lahko vam samo podam nekaj pojasnil na vaše pripombe o stari šoli. To, da bodo otroci preživeli nekaj ur v mali šoli ob cesti, kjer ne bodo samo v nevarnosti, ampak bodo morali vdihavati avtomobilske pline in podobno ... hm, prosim, pogledite centralni vrtec v Domžalah (na Savski cesti), upam, da veste, kje je to. To je točno ob glavni cesti Domžale - Senjakob, ki je zdaj precej bolj prometna kol tale naša. Veliko otrok je tam bilo in jih še bo in še vsi so preživeli. Da ne omenjam vrtec v Ljubljani, po vašem mnenju hodijo otroci v te vrte verjetno s plinskimi maskami, namesto da bi veselo vdihavali gorski zrak in nosili rumene rutke.

Podobno razmišljam o varnosti. Meni (in verjetno vsem ostalim tudi) je logično, da bodo za varnost primerno poskrbeli odgovorni in da verjetno otrok v te prostore ne bodo preselili, preden ne bo postavljena ograja okrog šole. Se pravi, o tem sploh nima smisla razpravljati. Pa verjetno bodo uredili tudi kakšno igrišče.

Veste, gospod Podlogar, ta naša stara šola nam, Trzinčencem, nekaj pomeni. Tudi če ni nova in ni narejena po zadnji zamisli kakšnega kreativnega arhitekta, je še vedno naša. In veseli smo je. In radi jo imamo. In to, da ima lesene stropje, ki so po vašem mnenju hudo nevarni zaradi potlesov, ljudi ta cvetka je malo iz Irle zivta, se vam ne zdi? Naj vam povem (čeprav vem, da so vas o tem že tudi uradno obvestili), da je podjetje Riton, preden so se zaposleni vseliti v prostore, temeljito, ampak res temeljito prenovilo vse prostore. In zdaj, ko je hiša spel naša, so šli delavci spel vse, prav vse še enkrat pregledat, da bo stvar ja "zicher" za otroke. Veliko hiš v Trzinu ima še vedno lesene stropje (tudi naša, ja) in osebno mislim, da ob primeru polnesa rajši vidim, da je nad mano les kot kakšna velika betonska plata. Toliko o varnosti.

Omenili ste tudi, da svojih otrok ne boste dali v stari šolo. Prepričana sem, da boste s svojimi političnimi aduti znali prepričati upravo trzinškega vrca, da vam bodo dovolili, da vaši otro-

- Ljubile otroke! Bodite pozorni do mlajših in zabav.
- Dovoite otroku več svobode: naj teka, naj če, naj bo sproščen, naj se igra in zabaja naj ne bo nikoli pri miru.

Upam, da bo moje pisanje spodbudilo novo slovo trzinškega vrca in občine k pametni o tem, kaj potrebujejo naši otroci, otoci in otoci.

Ne morem niti mimo misli, ki me vedno vodi knjige Otroci so tega vredni): »Samo zato la otroci, so dostojanstveni in dragoceni, enostavno zato, ker so.«

Imejmo radi otroke in delajmo zanje.

Trzin, 12.10.1999

Atenka PODLOGAR

Timova mamica

OB TEDNU OTROKA

Letošnjega mednarodnega dneva otroka, ki smo ga v Trzinu raztegnili na teden otroka, se spomnili tudi v trzinški osnovni šoli. Že v ponedeljek, 4. 10., so želeli vključiti v vseslovensko akcijo spuščanja balonov z mislijo Rad mam, kol vodilom. Zaradi teh zapletov z oskrbovalcem z avni in ker je deževalo, so akcijo stavili na sredo, 6. oktobra.

ciplinirana in so skupaj izpustili pisane balone, ki naj bi jih veter odnesel daleč, do drugih otrok, s sporočilom »Rad te imam!« Malčki so še dolgo zrlili v nebo za drobnimi pikicami, ki so počasni izginjale v nebesnem prostornosti in se veselili njihovega poslanstva. Nadvse veseli pa so bili tudi opazovalci, še zlasti učenci 6. razreda, ki so enostavno prikroakali do naše fotografirne in želeli, da jih fotografirala za naslovnico Odseva. Z naslovnico smo imeli druge načrte, veseo pa smo razposajenim šolarjem lahko objavili skupinsko sliko v trzinškem časopisu.

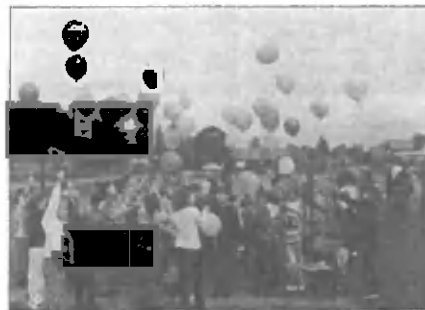

Na sredo pa je bila za šolarje, še zlasti iz prvih razredov, praznična luči družbe. Učence, ki so letos prvič prestopili

šolski prag, so namreč prvo uro pouka sprejeli v šolsko skupnost. Vsakega »pručka« je pod svoje mentorstvo vzel eden od učencev osmih razredov. Osmošolci so svojim varovancem prinesli lična darila ter jim posvelili pesmice, modre misli ali pa spodbudne šale. Seveda pa niso smeli manjkati glasba, pesmice in prigrizek. Malčkom se je šola prav gotovo še bolj prikupila, ko pa so šli nato še na šolsko igrišče, kjer je vsak dobil halon, napolnjen s helijem, je bilo zadovoljstvo na višku. Nekateri kar niso mogli počakati ukaza za skupen izpust balonov in so jih že pr izpustili pod nebo. Večina pa je le ostala dis-

SPREJEM PRVOŠOLČKOV V ŠOLSKO SKUPNOST

V tednu otroka je v naši šoli vsako kar živahno. Poleg pouka (ki je tudi v tednu najpomembnejši), potekajo na razne zabave, športne, žurne in druge aktivnosti. Mednje sodi tudi sprejem prvošolčkov v šolsko skupnost. Sprejem pripravijo učenci osmih razredov pod geslom: Najbolji prijatelj naj bo moj najbližji prijatelj. Prave so se pričele že v septembru. Na dva osma in dva prva razreda, in tako je osmi A razred pod svoje pokroviteljstvo prvi A, osmi B pa prvi B razred so se morali seveda sprejeti med seboj osebno poznati, zvedeli, kje stanujejo, kaj jih zanima, kako preživljajo prosti čas in podobne stvari. Mesec september je ob tem družbeno kar hitro mineval.

V oktobru, v tednu otroka, pa je čakala osmošolce najpomembnejša naloga: sprejem prvošolčkov v šolsko skupnost. Tega dne naj bi jih tudi obdarovali, jim v spomin napisali pesmico in jih pogostili s sladkarijami.

Slavje se je pričelo ob osmi uri. Vse je potekalo po prej pripravljene načrtu. Prvošolčki so z velikim zanimanjem poslušali pesmice, ki so jim bile namenjene, in se zelo razveselili daril in sladkarij. Tudi malica, darilo vodstva šole in naših kuharic, je bila ta dan nekaj posebnega. Po malici je gospa Anica Mušič v imenu novoustanovljenega društva Zveze prijateljev mladine Trzin, povabila prvošolčke na šolsko dvorišče, kjer je vsakega čakal velik balon. Balone so potem vsi naenkrat izpustili v zrak, tako da so se dvignili visoko pod nebo in ponesli otrokom vsega sveta prisrčne pozdrave in želje, da bi se imeli vsi dobro in da bi bili prijatelji med seboj.

Majda Ipavec

V šoli izkušeni se vsak dan učimo, še tedaj, ko s sivimi lasmi v klopi sedimo.

Italijanski

V sredo, 6. 10. 1999, so se osmošolci zbrali v šoli že ob pol sedmih jutraj, da bi še enkrat pregledali, če imajo vse pripravljeno za slavnostni dogodek.

POLETNA ŠOLA V NARAVI (ŠOL. LETO 1999/2000 - OS TRZIN)

V poletno šolo v naravi so se prijavili vsi bodoči četrtišolci - 37 otrok. Konec avgusta so se prijavi še štiri na novo vpisani učenci na našo šolo. Na šoli ni ostal nobeden od četrtišolcev, razen učenke, ki je zbolela. Na pot je odšlo 40 otrok.

Izpred šole smo odšli po dogovoru, čas potovanja se nam je podaljšal zaradi srečanja s prevozom uparjalnika. Voznik avtobusa je vozil previdno in zanesljivo. Državno mejo smo prešli s skupinskim potnim listom. Na Krku smo imeli učiteljski sestanek, kjer smo se dogovorili o dnevnem redu, oglasni deski in razdelitvi dela in dežurstev. Učenci pa so se naselili v štirih sobah. Vreme nam je bilo naklonjeno. Z ladjo smo se odpeljali na Cres in

obiskali EKO CENTER, kjer so nam predstavili svoje delo (skrb za beloglave jastrebce).

Naloge in cilji poletne šole v naravi so:

1. Plavanje je življenjska večšina in letna šola v naravi mora zagotoviti takšno znanje plavanja, da se bo človek zanesljivo počutil v vodi in bo sposoben preplavati tudi daljše razdalje. Nepla-

valci se naučijo plavati, plavalci pa izpopolnijo tehnike plavanja. Plavanje se prične s preizkusom znanja, konča pa z osvajanjem diplome Delfinček. Plavalne skupine vodijo plavalni učitelji, ki upoštevajo normative za določeno stopnjo plavanja. Otroci so bili na osnovi preverjanja plavanja prvi dan razdeljeni v štiri skupine.

Zadnji dan so tekmovali. Doseženi so bili naslednji rezultati:

- 2 zlata delfinčka,
- 22 srebrnih,
- 12 bronastih,
- 2 pa samo pripravnika.

• Šola v naravi je posebna oblika šolskega dela s poudarkom na opazovanju, spoznavanju, ponavljanju učne snovi po načelu začetnega naravoslovja. Pouk vodi razrednik. Pri pouku so uporabljali delovni

zvezek, ki je bil sestavljen v šoli.

• Je celodnevna šola, saj traja 24 ur.

• Razredne skupnosti se preselijo v novo okolje in otroci razvijajo pozitivne osebnostne lastnosti, spoznajo tudi sovrstnike iz sosednjih oddelkov.

• Učitelj spozna lastnosti učencev, ki jih pri rednem pouku težko odkrije.

• Učenci se navajajo na samostojnost, razvijajo

delovno vzgojo: postiljanje postelj, urejanje bivalnih prostorov, oblačil, potrebnih, ravnanje z denarjem

• Šola v naravi prispeva k srečnejšemu otroštvu in lepim spominom na OŠ.

Učenci so pospravljali svoje sobe in skrbeli za kulturno prehranjevanje.

Večjih zdravstvenih težav ni imel nihče.

Zadnji večer so dobili priznanja in nagrade, končali smo tudi z igro Skrivni prijatelj.

prijatelj.

Domov smo se vrnili ob dogovorjenem času.

Vtisi učencev:

Najbolj zanimivo je bilo v muzeju na otoku Cres, kamor smo šli z ladjo. Najbolj všeč mi je bilo potapljanje. Potapljanje smo se s plavalmi, z masko in dihalno cevjo. Najraje sem umel hrano. Bila je zelo dobra. Zvečer je bilo najboljše, ko smo imeli štetne igre. (Grego)

Med potjo, ko smo se vozili, smo videli uparjalnik. Bil je velik in zanimiv. (Rok)

Najbolj mi je bilo všeč, ko smo se vozili kanuji in ko smo si na Cresu ogledali južne trebe. (Ksanja)

Meni je bilo najbolj všeč, ko me je tovar Miha učil deskati. (pozabil na podpis)

Najbolj všeč mi je bilo, ko smo se peljali z banano, najraje sem večerjala hrenovki in bila sem najhitrejša pri pospravljanju mize. (Ariadna)

Zelo lepo je bilo pod morsko gladino, ko sem se potapljal. (Elois)

Najlepše je bilo, ko sem naredil zlatega delfinčka. (Matjaž)

Zadnji večer smo spustili v morje morske zvezde, ki smo jih našli na Cresu in sam jih imeli v domu v akvariju. (David)

Bilo mi je všeč, ko smo šli s kolesi na plažo. (Franjo)

Najbolj sem se ustrašil glasne in poskočne budnice. (Miroš)

Najbolj sem bil vesel, ko mi je tovarišica prinesla čokoladno. (Anže)

Najbolj mi je bilo všeč, ko smo šli zvečer v Malinsko. Hodili smo ob morju več ur in eno uro v eno smer. (Jan)

Bilo je lepo, ker ni bilo prevroče in voda je bila čista, a mrzla. Bilo je veliko prijetnih večerov. Zadnji večer pa je bil res poseben, bila je že noč in pozna ura. Toda mi smo se odpravili na ohlalo in modro, globoko morje spustili majce-goreče svečke. Potem smo še malo poleptali in se odpravili spat z mislijo na svojo družino. (Mojca)

Ko smo spustili v vodo svečke v jajčani lupini, si je vsak zaželel eno željo.

DOM STAREJŠIH, da /ne/

BRALCI

23

N a rednih srečanjih članov Društva pokojencev Žerjavki iz Trzina so člani z ljubeznivo sprejeli časopisno vest, da naša občinska oblast možnost sofinanciranja doma starejših na Viru v znesku 1.000.000 SIT. Ker se še vedno nekar ni bolje razumemo na DEM, naj zapišem, da je to 200.000 DEM. Ogorčene besede izlele sem in tja, in odločili smo se, da je mnenje posredujemo naši Trzinski mosli:

- Znesek 20 milijonov SIT je velik, in zato predlagamo, da se za ta denar kupi zemljišče za zidanje doma starejših v Trzinu.
- Nedopustno je, da tako velika sredstva prepustimo drugemu in mu tako omogočimo, da si bo pridobil kapital, ki ga bo koristil namesto Trzincev.
- Z izgradnjo doma starejših v Trzinu bi starejši občani pridobili središče, v katerem bi se srečevali, koristili usluge, ki jih sedaj ni v Trzinu, t.j. prehrano v domu, oskrbo s prehrano na domu, negovalni oddelek, dnevno varstvo,

stalno bivanje v času globoke starosti ali bolezni. Torej dom bi nas povezoval, povezoval pa bi tudi starejšo populacijo z ostalimi generacijami preko razno raznih dejavnosti, ki bi jih dom strokovno vodil in imel na razpolago. Tega ne bo v Trzinu, če ne bomo imeli doma starejših oziroma doma počitka, kot se uradno piše.

- ⇒ Nedopustno je, da ostane neka občina, t.j. Trzin, brez svojih starejših občanov. Življenje je pisano, sestavljeno iz rosno mladih, mladih, odraslih, odraslih in starejših ljudi. To paleto starosti je treba ohraniti v naši občini in starejšo generacijo /preizkušeno, modro/ ne prepustiti drugim, ki bodo na njen račun kovali dobičke. Naši starejši sokrajani pa bodo lavali v želji, da bi bili v Trzinu, v svojem kraju, kjer so se rodili, se poročili, hodili v šolo, doživljali lepoto in grenkobo življenja. Prav zato vztrajamo, da naši svetniki o tem premislijo in se odločijo v korist starejše generacije. Pri tem naj jih vodi dejstvo, da starejša generacija zelo težko prenaša preselilne že zaradi let in ljudi našega slovenskega načina življenja, da se neradi selimo. Kjer si uredimo

dom, ostanemo za večno. Torej nismo nobeni nomadi. Zato je selitev na pozna leta še toliko težja.

- ⇒ Naši občinski svetniki naj pri odločitvi upoštevajo tudi ustavno načelo, da je naša država s o c i a l n a. To pomeni, da mora država in tudi občina zagotoviti primerno okolje vsem generacijam, tudi starejšim; odrinili starejšo generacijo izven meja naše občine ni socialna poteza. Imeti samo lepe, zdrave, mlade ljudi v svoji okolici je ideologija, ki je že sirašila po Evropi in v svetu in se ni obnesla, bila je poražena.
- ⇒ Finasiranje izgradnje doma starejših ne sme biti ovira, da se dom ne bi gradil. Ta se lahko zgradi takoj, če so sredstva, če jih ni, se to odloži na kasnejši čas ali pa se gradi postopoma. Lahko se zbira denar na več načinov. Zato je treba premisliti, kako priti do denarja za dom starejših. Nekaj idej so žerjavčki dali kar sami: s pomočjo občine, ministrstva za socialno varstvo, pokojninsko invalidskega zavarovanja, sponzorjev v Trzinu. Načinov je še in še. Pogovorite se, svetniki, in premislite, kaj so žerjavčki povedali in zapisali.

Občinske svetnike prosimo, da pretehtajo naše pripombe in mnenja. Vedite, da boste morda že jutri prav vi potrebovali dom starejših, saj veste, da bolezen ne vpraša za leta, za bogastvo. Morda boste prav vi hvaležni, da so žerjavčki v Trzinu vztrajali, da bo v bodočnosti v našem okolju dom počitka, dom starejših, ki bo povezoval vse generacije našega okolja. Hvala, da ste to prečitali in da ste se odločili v korist sedanjih in bodočih starejših ali bolnih občanov občine Trzin.

Trzin, 29. 9. 1999
Zapisała: Lučka Zupan

BREZOVCE 8, IOC TRZIN
TEL.: 162 12 54; 162 12 57
(TAKOJ ZA PIRAMIDO)

V SVOJI MALOPRODAJNI
TRGOVINI PONUJA

MODNE TKANINE

PO UGODNIH CENAH IN
ŠIVANJE PO MERI

ODPRTO VSAK DAN OD 8^h DO 19^h
V SOBOTO OD 8^h DO 13^h

**Če hočeš uspeti,
se posvetuj s tremi starci.**

Kitajski

**Vsak se lahko ogne starosti,
dosežejo jo lahko samo tisti,
ki jim je usojena.**

Ruski

NOVO DRUŠTVO, PRAVZAPRAV ZVEZA, V TRZINU

V Trzinu v zadnjem obdobju res lahko govorimo o eksploziji ustanovljanja novih društev in zvez. Ker večina teh društev dobro deluje, smo lahko samo veseli, da je društvena dejavnost v občini tako živahna. Ob tem je sicer treba reči, da se povsod največkrat srečujejo eni in isti ljudje, vendar bo to za novo pridobitev Trzina, Zvezo prijateljev mladine, celo koristno. V torek, 5. 10. 1999, so v dvorani kulturnega doma v Trzinu ustanovili Zvezo prijateljev mladine. Ustanovnega sestanka se je udeležilo približno 20 ustanovnih članov, vse pa je uvodoma pozdravil trzinski župan Anton Peršak. Predsednik delovnega predsed-

stva Tone Ipavec je prisolne najprej seznanil s statutom nove zveze nato pa so udeleženci z dvigom rok Zvezo ustanovili in izvolili njeno vodstvo. Prva predsednica bo Ani Mušič, ki je predstavila nekatere naloge zveze in orisala, kako bo zveza delovala. Zveza bo imela svoje samostojne akcije, predvsem pa bo združevala in povezovala druge trzinske organizacije in društva, ki imajo v svojem programu skrb za mlade in akcije, v katere vključujejo otroke. Kaže, da bo zveza kar dejavna, saj so se na njeno pobudo že na po ustanovitvi zbrali predsedniki in drugi predstavniki trzinskih društev in spregovorili o tem, kje lahko nastopajo skupaj in kaj lahko ponudijo mladim v Trzinu.

DRUŠTVO PRIJATELJEV MLADINE TRZIN

Zakaj DRUŠTVO PRIJATELJEV MLADINE?

Naše glavno vodilo je, da bi omogočili otrokom oziroma mladim kvalitetnejše, zabavnejše preživljanje prostega časa.

Otroci si vedno tako želijo prihoda počitnic, ko pa so počitnice pred vrati, pa naenkrat ne vedo, kaj bodo v tem času pravzaprav počeli. Starši so v službah, otrok pa sam doma premišljuje, kaj bi pravzaprav počel. Tu pa bo v prihodnje priskočilo na pomoč DRUŠTVO PRIJATELJEV MLADINE TRZIN in vašemu otroku ponudilo pester program dejavnosti.

Poleg dejavnosti v času počitnic pa bomo organizirali še celoletne delavnice.

Delavnica "Oblikovanje" bo vsak četrtek ob 18:00 v prostorih KUD-a v Trzinu. Tu bomo z otroki ustvarjali:

- razne izdelke iz mavca, slanega testa,
- risali na majice in steklo,
- izdelovali čestitke oziroma voščilnice
- naredili lampijončke
- in še in še ...

Delavnica "Spoznaj samega sebe" bo vsak torek ob 18:00 prav tako v prostorih KUD-a v Trzinu. Ta je namenjena otrokom 7 in 8 razreda ter dijakom in študentom. Namen te delavnice je, da skušamo preko pogovora, debale o vsakdanjih stvareh ter o rečeh, ki najbolj peslijo glave naše mladine, najti pot do trdne in močne osebnosti.

V Večerih uricah bomo organizirali:

- potopisna predavanja,
- zabave ob kartanju oziroma drugih družabnih igrah ...

Nekajkrat v letu bomo organizirali enodneвне izlete po Sloveniji.

V času poletnih počitnic bomo organizirali razne labore ob morski obali.

V predbožičnem času bomo pripravili razne gledališke igrice in seveda poklicali na obisk tudi Miklavža, božička, dedka Mraza ...

Pa seveda ne bomo pozabili na maškerašno zabavo in ostale podobne prireditve.

Vašemu otroku bomo priskočili na pomoč pri učnih težavah.

Povabili bomo prostovoljce in animatorje iz društva Skala. Znani so po svojem projektu "Bus veselja" - 1. j. avtobus, ki kroži po različnih krajih, v njem pa je igralnica za najmlajše z raznovrstnimi igračkami in knjigami, info-točka ...

in še in še ...

Kaj pa jesenske počitnice (2.11.99 do 5.11.99)?

Brez skrbi! Nismo pozabili na otroke oziroma mlade v času teh počitnic. Otroci bodo lahko izbirali med dejavnostmi, ki jih ponujajo različna društva v Trzinu, in vsak dan od 9h do 12h sodelovali na njihovih delavnicah. In kaj ponujajo društva?

PLANINSKO DRUŠTVO bo v času jesenskih počitnic organiziralo izlete v bližnji okolici. Otroci bodo lahko spoznali okolico ter si obogatili znanje z različnimi planinskimi veščinami. Če pa bo v tem času narava ponogajala z grdim vremenom, bo planinsko društvo pripravilo razne planinske delavnice v njihovih prostorih.

TURISTIČNO DRUŠTVO bo organiziralo krajši izlet oziroma ogled Šteletove farme ter še raznih drugih zanimivosti, o katerih bodo otroci izvedeli več v šoli.

DRUŠTVO UPOKOJENCEV "ŽERJAVČKI" pripravlja delavnice ročnih del (kvačkanje, pletenje, klekljanje ...). Otroci bodo na teh delavnicah lahko izdelali razne prtičke oziroma enostavne izdelke iz volne.

KULTURNO DRUŠTVO bo pripravilo gledališko delavnico, na katerih se bodo otroci pobliže spoznali z delom za odrasle in seveda ne nazadnje tudi na odrasle same.

PGD TRZIN bo mladim preko različnih delavnic prikazalo delo gasilcev. Da pa bi predstavitev še bolj nazorna, jih bodo peljali na ogled Centra požarne varnosti na Količevem ter pokazali mladim redovnežem še praktično gašenje z gasilskim aparatom.

ŠPORTNO DRUŠTVO bo organiziralo razne športne dejavnosti (košarka, nogomet, namizni tenis ...). Mladim športnikom prav gotovo ne bo dolgčas.

Poleg delavnic, ki jih ponujajo društva, pa pripravljamo še DELAVNICO "OBLIKOVANJE" ter DELAVNICO "SPOZNAJ SI MEGA SEBE".

UPRAVNI ODBOR

1. Mušič Anica predsednica
2. Turk Tanja podpredsednica
3. Hojnik Marija finance
4. Strmijan Tatjana tajnika
5. Grad Klemen
6. Kos Tanja
7. Mušič Petra
8. Kurent Joži
9. Mušič Jane
10. Kosmač Aleš
11. Ipavec Majda

NADZORNI SVET

1. Valenčak Joži
2. Gorjup Andreja
3. Kociper Petra

ČASTNO RAZSODIŠČE

1. Ručigaj Jana
2. Kajfež Jože
3. Smrekar Liljana

1. Če naši cilji ...

Povezava z različnimi društvi v Trzinu. Vsak član naj bi imel možnost udeleževanja se na različnih dejavnostih, izletih, letavnicah ... v drugih društvi.

Omogočiti mladim kvalitetno preživljanje prostega časa.

Omogočiti mladim, da sami izražajo svoje želje ter jih spodbujati k realizaciji svojih lastnih zamisli.

Omogočiti mladim enostavnejši vstop v družbo in družino.

Pomoč mladim v stiski. Društvo bo pri-

pravljeno pomagati mladim z različnimi nasveti oziroma akcijami:

- pomoč mladim s šolskimi težavami,
- pomoč mladim, ki so socialno šibkejši.

Za vsa dodatna vprašanja se lahko obrnete na:

DRUŠTVO PRIJATELJEV MLADINE TRZIN

Mengeška 22

1236 Trzin

E-mail: tanja.turk@siol.net

Tanja Turk

UPORABA ŽARGONA

Pogovor s predstavniki trzinskih Skejterjev (na naslednjih dveh straneh) izjemoma objavljamo v žargonu, saj želimo celoviteje predstaviti njihov način življenja, razmišljanja, njihovo subkulturo. Tokrat delamo izjemo, čeprav v uredništvo vse pogosteje dobivamo prispevke, ki so pisani v polslovenščini oz. žargonu mladim. Razumemo revolucionarnost mladim, ki želijo pretrgati z uveljaljenimi normami in uveljaviti svoj, nov, revolucionaren način življenja, obnašanja, oblačanja in tudi govorjenja.

Tudi večina od nas je že šla skozi mladostniško revolucionarna leta. Še vedno se spominimo, kako smo svoje starše in sploh starejše včasih »šokirali« s tesno uprijetimi blečami na zvonec, z dolgimi lasmi, »hrupno, razbijajočo« glasbo, s cvetjem, namišljeno svobodo ...

Od tistih naših revolucionarnih časov se je izmenjalo še veliko revolucionarnih generacij, ki so prinašale novosti, da so le že začele skoraj ponavljati. Zdaj smo tako rekoč navajeni že vsega in nas ne presenečajo več niti tisti, ki se prebarvajo z mavricinimi barvami ali pa se prebadajo na vseh koncih. Ob tem se lahko pogosto le nasmehujemo in rečemo: Že vidno. Poglejte samo nekatera primitivna plemena v Afriki, Južni Ameriki ali na Gvineji. Tudi ta ljudstva se preba-

dajo, barvajo in sploh delajo čudne stvari s svojimi telesi. Prav, naj delajo tako, če ne ogrožajo drugih. Mladi morajo iskati svoj prostor pod soncem, svoj način, in se uveljaviti. Mladost mora imeti domišljivo! Že sama po sebi je revolucionarna in brez nje ne bi bilo razvoja.

Nekaj drugega pa je, če krotovičite svoj materin jezik. Ta bi moral biti svet tudi revolucionarnim mladcem in mladencem. Ni treba, da ga siromašite s popačenimi angleškimi izrazi! Slovenščina je zelo bogat jezik in tudi v njem bi lahko izrazili svojo naprednost. To, da ga siromašite in da je vse samo ful in kul, je lenoba in neznanje. Znano je, da so v zgodovini nekatere družbene skupine sestavljale svoje skrivne jezike, da jih drugi ne bi razumeli. Vprašljivo pa je, če je to revolucionarno. To je umikanje v osamo, in prepričani smo, da to ni v naravi mladosti. Mladi morajo tudi drugim povedati in dokazati, koliko znorejo, koliko so vredni. Le tako se lahko uveljavijo in dosežejo mesto v družbi, ki si ga želijo. Ker je med skejterji, kot je videti, kar precej gimnazijcev, bi ti morali že precej bolj ceniti slovenščino. Vedeli bi morali, kako so se včasih borili za ohranitev slovenščine in da je zdaj na njih, da naš jezik dvignejo še na višjo raven in da ga še oplemenitijo, vendar ne s spakedrunkami iz drugih jezikov.

Uredništvo

“SVETA VERA BODI VAM LUČ”

19. septembra so že navsezgodaj zjutraj iz vseh mest in vasi, seveda tudi iz Trzina, odrihtali avtobusi v smeri proti Mariboru. Ali natančneje na Belnavsko poljano, kjer je bilo vse pripravljeno za drugi papežev obisk v Sloveniji. Verniki in tudi drugi so se na prizorišče stekali kot valovita reka. In z velikim pričakovanjem. Vendar je bilo do njegovega prihoda še kar nekaj ur. Janez Pavel II. se je najprej na mariborskem letališču pozdravil s predsednikom republike Slovenije Milanom Kučanom in vsemi ostalimi. Nato se je v svojem slavnem papamobilom odpeljal na kraj srečanja, kjer ga je množica pričakala s pesmijo in zvonjenje zvonov. Sveti oče je na prošnjo mariborskega škofa dr. Franceta Krambergerja z apostolsko oblastjo razglasil, da se Anton Martin Slomšek odslej imenuje blaženi in se njegov god obhaja 24. septembra. Zatem je sledila maša, papež pa je po njej nadaljeval svoj pot v stolno cerkev, kjer so shranjeni posmrtni ostanki blaženega A. M. Slomška. Nagovoril je tudi delegate slovenske sinode, se vsaj v Zlato knjigo mesta Maribor, okoli pol nsmih pa je odlelel nazaj v Vatikan.

UM

Ena izmed udeleženk srečanja s papežem je bila tudi Marija Pavič, ki nam je dejala: "To, da vidiš papeža, je poseben dar. Taka osebnost! Božji namestnik na zemlji! Videla sem ga na pet metrov. Vzdušje je bilo neopisno. Ko se je peljal mimo, smo vsi mahali z zaslavicami in ploskali. Bilo je nepozabno! In tako lepo petje! Pozabiti pa je treba vse slabe strani, n.pr. dvournno iskanje avtobusa. Najbolj pa mi je ostalo v spominu prikazovanje Antona Martina Slomška na velikem zaslonu."

Če govoriš s pametjo,
jezik tvoja odlika;
Če govoriš, kar ti pride na pamet,
jezik tvoja nesreča.

Turkmenski

Varčuj z jezikom,
da boš lahko pod starost
otrokom
pripovedoval pravljice.

Ruski

SKEJTANJE

Naravno uvoda tole dejstvo: skejtanje ni šport! **JE NAČIN ŽIVLJENJA!** In eden izmed načinov izražanja mladostniškega upornišva. Zalo ni čudno, če staršem ob pogledu na tale naslov stopijo lasje v vertikalno ...

Pa začnimo kar lepo po vrsti. **ZAČETKI SKEJTANJA**, v Sloveniji, segajo verjetno tja nekam v konec osemdesetih. Tkral je bilo vse še čisto drugače kot danes, vse je

bilo še popolnoma novo in neodkrito. O takšnih in drugačnih trgovinah z deskami in posebnimi dodatki (kolesčki, ležaji, pa tudi oblekami) ni bilo govora. Po skejt se je šlo v Italijo ali Avstrijo. In nemogoče je bilo, da bi imel desko samo kakšen mesec ali dva (kot je to danes že skorajda običajno). Zdržali je morala kar precej dlje, kar je pomenilo, da je bila deležna izdatne nege in zvrhane mere ljubezni svojega lastnika.

Počasi se je pričela oblikovati tudi **SKEJTERSKA MODA**. Že od samega začetka so bile popularne široke hlače. Zelo pomembno je namreč, da so oblačila udobna, čeprav bi temu težko dodala tudi pohvalo o praktičnosti! Kasneje je sledilo tudi barvanje las - na najbolj nore odtenke! Verjelno vse samo izražanje drugačnosti, edinstvenosti, malo mladostniške Irme. In naj mame še tako tarnajo, morajo priznati, da ima Adi prav, ko pravi: "Sej te prime, pa tud' mine." Ekstremne podobe so po skejterjih počasi prevzeli rejverji (tisti, ki poslušajo rave) in rollerji, skejlerji pa so začeli iskati novo pot do izvirnosti.

Bolj ali manj so pričeli opuščati nore pričeske in se osredotočili na oblačila. Hlače so tako pričeli spuščati nizko pod pas, obuli so nizke, značilne superge. Te še vedno pogosto krasijo vezalke različnih barv, ki jih ljudi usnjen jezik (ta naj bi jih pokrival) ne more obvarovati pred neprestanimi trganjem. Glede nizkega

pasu na hlačah pa pravijo, da naj bi ga povzeli po ameriških zapornikih, ki niso smeli nositi pasov.

Nekateri so kmalu pričeli skejlati tako vztrajno, da so se želeli ukvarjati s tem profesionalno. In nastala je nova panoga v športu ... Začela so se vrstiti takšna in drugačna **SKEJTERSKA TEKMOVANJA**. In s tem

je končno skejtanje pridobilo na veljavi tudi med odraslimi. Ugotovili so, da to ni le zabava, temveč lahko vanj mladi vlagajo veliko truda in napora. V Sloveniji je

bilo vzgojenih kar nekaj skejterskih velikašev, od legende Marka Jazbinška pa vse. (trenulno najboljšega) Borisa Petkoviča - Helela. In vendar slovenski skejlerji verjeto nikoli ne bodo deležni takšne pozornosti, kot so je deležni "velikani" v tujini (namernejša tuja skejterska imena: Steve Caballero, Neal Hendrix, Mike Frazier, Andy MacDonald, Giorgio Zatlani ...).

ZA KONEC pa ostaja samo še eno vprašanje: ali je v redu, če moj sin skejta ali ne. Odgovor je na dlan! jasno, da je! Skejtanje niso nobeni huligani ali namerni uničevalci javnih objektov (no, zagotovo se med njimi, ravno tako kot kjerkoli drugje, lahko najde ljudi kak take - a zato še ne gre sod kar vseprek!). Res, da grede nekaterim starejšim precej na živce, ko se svaljka-

SKEJTERSKI SLOVAR:

skejt (skate) - posebna deska namenjena guljenju skejterskih trikov - ponavadi ima na zgornji strani brusni papir, na spodnji pa čimbolj izvirno silniko, zraven deske jasno spadajo tudi osvine in kolesčka.

skejterski pozer - tisti, ki se dela, da je skejler, to pomeni, da se oblači in nosi kot da bi skejtal, a v resnici ne.

skejtk park - površina, kjer stojijo različni objekti, ki jih skejterji uporabljajo za izvajanje trikov

half pipe (ramp) - objekti, ki je videti kot na pol prerezana cev, visok je okrog tri metre in služi uprizorjanju skejterskih polelov

mini pipe - pomanjšana različica half pipa

jumpa - posebna skalalnica s privihanimi robovi

piramida - še eden izmed objektov za skejterje, po obliki je podobna pravi piramidi, le da ima namesto špice ravno ploščo

ollie - eden osnovnih skejterskih trikov; z zadnjim delom deske skejler udari od tla, s čimer dobi odriv, da skupaj z desko odskoči v zrak, med izvajanjem ollieja pride do značilnih pokov, ki ljudi opozarjajo, da se bližajo skejterji, ko so ti še tri ulice stran

slide - razmeroma preprost trik; z desko drsiš po robu nekega objekta

gor in dol pred trgovino ali pa pred Piramido. Problem pa verjetno ni v tem, da se skejterji namerno "nastavljali" tja, ampak preprosto nimajo primernejšega prostora za treniranje. Zato skejlajo kjerkoli pač najdejo nekaj, kar jih spominja na skejterske objekte. Par stopnic in kakšen nizid, pa ga že lahko prepoznajo kot primeren zbirališče. Temu pa bi bilo verjetno konec, če bi imeli lasten skejtk park, kjer se nikogar motili (in nihče ne bi motil njih). Seveda sta razmeroma blizu kar dva tova: na parka (Domžale in Mengeš) in vendar je prevoz tja kar drag (še posebno, če si nekdo s tem ukvarja redno).

Dejstvo je, da je trzinska skejterska klub dovolj močna, da bo verjetno vzdržala vsaj pritiske in ostala skupaj tudi brez lastnega parka. Je pa seveda prijetno imeti v zavest starejšim ni vseeno, kaj počnejo mladi otroci. Malo pozornosti nikomur ne škodi.

INTERVJU S TRZIN SKATE TEAMovci

☞ Zorec (15), Jure Perko (17), Tomaž Bevk (15)

☞ Šola?

Jani: Gimnazija Kamnik
Tomaž, Jure: Gimnazija
Bežigrad Ljubljana

☞ Kdaj in zakaj skejtanje?
Jani: Začel sem kr so skej-
tal moji trendi (slava Cundru,
ha, ha, ha), pred kkšnimi
dvema leti.

Jure: V prvem razredu smo
skejtali z velikimi lesenimi in
plastičnimi skejli kr tko mal
(za zraven fuzbala, basketa,
biljarda, smučanja, kolesar-
jenja, fitnesa, balinanja in
to). Pol smo pa v petem

razredu začel bordat in tud mal resneje gojit klasičen kalifornij-
ski šport. Še vedno pa to ni edino s čimer bi se ukvarjal!

Tomaž: Pred ene tremi leti, v osmem. A zakaj? (smeh) /En
kolega zdaven: "Da je hol džek!"

☞ Kako je z skejtofsko modo - a če nisi not, nisi dobr skejtr?

Tomaž: Ma lo ni res. Nosš kar ti paše, isto je z musko.

Jure: Res! Po mojem ni mode. Poglej okrog in bo jasno: vzem
na primer hlače: eni nosjo kavbojke, eni žametne, eni spet keji
trelga. Sam, da so široke!

Jani: Sej ni važn kako se oblačš, sam da dobr skejtaš.

☞ Kva si mislite pa o po-
zerjih?

Jani: Zmeri so bli in bojo
še naprej. Nč se ne da
gleda tega.

Jure: Sej so koristni, de-
lajo profit Obsešnu!

Tomaž: Ha, ha.

☞ Kerga trika ste se nau-
čili najprej?

Tomaž, Jani: Najprej je
bil odlie.

Jure: Jst sm se najprej
nauču vožnje po zadnjih
kolesih (manual).

☞ Kerga še zděj ne morte
oarest?

Jani: Tri mesce že gulim 360° flipa.

Tomaž: A kerga trika še ne znam? Kva jst vem. Skoz se najde
kej novga.

Jure: Cel kup trikov je, k jihj nikol ne bom znal.

☞ Naj skejt place (poleg Metelkove verjetn)?

Jani: Metelkova to valda! Pol pa še recimo piramida Trzin ...

Tomaž: ... pa pred Urško in Cankarjem.

Jani: Včasih smo tud v domžalskem parku al pa pred Vete (sam
tm nas preganjajo).

Jure: Cesta je moj dom. (smeh)

☞ A kej tekmujeje?

Tomaž: Ne

Jure: Polet sem kao probou na Vans Warped Touru (Ljublja-
na) ...

☞ Poškodbe: zlomi zapestij, zvini gležnjev, zrucana knle-
na ... ???

Jure: Zanč sm si spet nalegnu eno kito, k ne vem kako se ji
sploh reče.

Jani: Desno koleno brez hrustanca. Zanč mi je skej prlefu u
glavo (pa ne prvič).

☞ Kam so ši Red Hot Chili Peppers?

Jure: Na svetovno turnejo, kr so izdal novo plato Californiaci-
on ("Funk you!")

☞ OK, torej so še skejtar-
ske legende. Kaj poslu-
šate pa še za zraven?

Jani: Punk, metal (Iron
Meaden) ...

Jure: ... pa rap. Včasih
smo poslušal tud Skate
Hard Core. Jst oseбно
poslušam tud lunk in jazz.

☞ Sponzorji?

Jani: Men da mau popus-
ta Maco u Domžalah.

Jure: Država (štipendija).

☞ Kva delate poleg skej-
tanja?

Jure: Basket, smučanje,
bordanje (in sploh vsak šport, k ni keglanje).

Jani: Bordanje, Internet.

☞ Kolk cajta na teden vam vzame (baje je bol aktualno med
vikendom)?

Jani: Mah kkšno urco na dan, med vikendom pa tri, štiri.

☞ Eni pravjo, da je skejlt kr žensko telo ... nežno, občutlj-
ivo, zahtevno?

Tomaž: (smeh) Se strinjam, valda. /Spet un kolega od prej:

"Gre bol za sadomazo odnos; če bi tko delou z žensko kr s skej-
tom bi ga nekam poslala."

Jure: Skejlt je grši in trši kr ženska in bolečine samo povzroča,
njega pa nč ne boli.

Jani: Isto je to, da če te
udar, te hudo udar.

☞ Skejlt prjatlil ali koga
bi radi pozdravil:

Jani: Trzin skate team,
frende in pa ljubanske
pozerje.

Jure: Vzornike: Urhija,
Deicha, Fogya ... , ba-
bico u Logarski dolini,
Borisa Jelcina ...

foto: Urška Mandeljc
tekst: Katja Rebec

VESTIČKE IZ POD ŽAROMETOV

Le kdo za vruga pa je bil ta doktor France Prešeren? Za Cankarja vem, da je pil več kot pa jedel in da mu je mama kuhala kavo, pa še gospod Rode, kol mi je znano, ga ne mara. Sicer pa so sedaj tako ali tako v modi zgolj samo ideje, ne delo. Mislim, da eno celo imam, takoj zjutraj grem z njo na občino. Ampak vestičke bom vseeno spisal še jutri. Nič ni lepšega, kot prelagati delo na naslednji dan, kajne da? Pa četudi ti voda teče v grlo, kol se temu po domače pravi. Čisto ta prava panika. In predvsem slaba vest. Ampak vsega, pa tudi nisem kriv jaz. Ključem Vlada, Kreslina seveda, vse se dogovoriva, samo za termin ne. Naj ga pokličem konec mese-

ca, pravi. OK, si pravim in do kaj optimistično tipkam po telefonu, do četrtega v tem mesecu, da ga priključim. »Saj ne more biti res?« si pravim, ko na drugi strani namišljene žice dvigne telefon. Res je. Vendar takoj za tem hladen tuš. Ej, oprosti, veš zdaj gremo na daljšo turnejo, daj, poklič me okoli dvajsetega. Poklical bom. Ista zgodba se ponovi z Gregorjem Strnišom in njegovimi All Capone štrahj trio. Pa vendar se premika. S Tanjo in Nino smo se

kar dobro namučili, da smo pripravili prostor v kleti KUD-a za krožek (izdelava različnih okrasnih predmetov iz mavca, slanega testa itd ...), ki ga bo vodila Tanja, na koncu smo zadovoljni vsi. Tudi Urša in Mirjam imata v četrtek prvi sestanek z osnovnošolci. Dve gledališki delavnici v KUD-u vzporedno, tokrat prvič. V petek imamo predstavo OGENJ, KAKŠEN OGENJ? pred lokalom BARCA, mislim, da imam že sedaj malo treme, to je dober znak. En del gospode iz teatra CIZAMO je že nekaj časa na taroku - to ni nič slabega - če bi za sabo tudi malo pospravljali, ampak oni niti slučajno nimajo svojih nežnih rokic za te name- ne, tako pa ughbam in trgam lističe zadnjih marjetic v tem letu, bodo užaljeni ali ne bodo užaljeni, ko bodo brali vestičke. So pa zelo kritični do drugih, to pa, kar je res, je res.

Ves čas razmišljam, da vam imam še nekaj povedati. Seveda! Moje drage dame in gospodje, ustanovili smo novo društvo. In če bo še tako delavno, in kar ne dvomim, saj ga vodi gospa Ani Mušič, ah, lahko k temu še kaj dodam? Mislim, da ne. Razen da vam razkrijem skrivnost tega združenja katerega bodo veseli vsi predvsem pa stari osmo- nošolskih otrok. In tu je že prva akcija. V jesenskem delu počinč bo društvo prijateljev mladine organiziralo, seveda s pomočjo vseh društev v Trzmu, za osnovnošolsko mladino in interesnih dejavnosti, v

katere se bodo lahko vključili. Seveda pa društvo vabi tudi vas, drage dame in gospodje, da se aktivno vključite vanj in sioni nekaj ne samo za svojega otroka, temveč tudi za druge, in sami hoste ugotovih, kaj zna biti življenje še lepše, prijetnejše ... In če ste vestičke prebrali do tu, vas prosim, da prvi del preberete še enkrat. Nam je trenutno mnogo lažje, kot večini ljudem na svetu, kjer dnevne grozole najbolj prizadevajo prav matere in seveda otroke. Pomislite kdaj na to, moje drage dame in gospodje. Da pa vas ne bi utrujal še naprej, bom rajši dodal k vestičkam nekaj fotografij, ki sem jih posnel na poletni gledališki šoli v Izoli, kjer so bili, kot veste, tudi naši gledališki: Jure, Urša in Mirjam. No, začela se je tudi gledališka sezona in predlagam vam, da storite vse kar ste storili že prejšnja leta, ignorirajte jo. Pa vendar za vse vas, ki ste se prebili do konca vestičk, en lep gledališki pozdrav.

P.S.: Še nekaj, moje drage dame in gospodje, povedati vam moram, da je ulična predstava pred lokalom BARCA uspela. In ne samo to, Lidija, lastnik lokala, je obdarila vse otroke, piko na i pa je

naredila s peko kostanja, ki je bil za vse obiskovalce tega kulturnega popoldneva zastonj.

Na vseh koncih sveta so že od nekdaj v modi tako imenovane lokalne vojne. Čisto pravi masakri. In čisto pravi slavnovanjski bloki s čisto pravimi peklenskimi stroji letijo visoko v nebo. In pri tem umirajo čisto, čisto pravi ljudje. Mogoče je čisto prava mamica za lahko noč še enkrat poljubila svojo čisto pravo hčerko, ji še enkrat popravila odejo, pod katero je deklica objemala svojega najljubšega plišastega medvedka, da jo bo varoval pred hudobneži, ki jih bo sanjala. Zjutraj sta bili obe mrtvi in tudi medvedek je izgubil glavi-

co. Na drugem koncu sveta mati že dolgo brez solz objema od lakote umrlega otroka. In kaj sedaj, moje drage dame in gospodje, kaj sedaj? Če slučajno doma mačku zjutraj ne pripravim njemu najljubše jedi, v svojo posodo sploh ne pogleda, temveč z dvignjenim repom odkoraka naravnost pred hladilnik in zahteva, da ga odprem, tako da se sam prepriča, če ni bil namenoma oškodovan. In kaj sedaj? Naj temu mačkou

napovem privatno vojno? Prav narahlo se zavedam, da zapadam v manjšo depresijo. Prižgem televizor, prvi program, dva zgodbočasena politika in en bedasti moderator. Moj bog! Drugi program. Že dolgo pričakovana slovenska nadaljevanka. Gledam, gledam, gledam ... Ne morem verjeti in edino, kar lahko še rečem, je: »Na pomoč!« V oporo mi je samo še TV daljinec in naslednji kanal. Bolečine v križu, šumenje in bela svetloba na televizorju me opominjajo, da moram zamenjati lokacijo. V kopalnici odmečem

cunje iz sebe, ščetko zobem samo od daleč pokažem, popolna izguba energije. Jutri bom zares napisal vestičke izpod žarometov, obljubim. Ampak kaj? Koga na tem svetu zanima še kultura!

MLADI NA ODER

Gledališka sezona se je tako rekoč zopet začela. Naj malo bolj opišem, kaj se dogaja. Za letošnje leto smo sklenili, da začnemo z delovanjem z vodstvom šole. V sodelovanju z vodstvom šole smo kol krožek organizirali gledališče za najmlajše. Od prvega do vključno petega razreda pod mojim vodstvom (Urša) ter od šestega do osmega raz-

Naj povabim še vse ostale, mlajše ali starejše (dijake, študente), da se nam pridružijo. Pravijo, da je amatersko gledališče v tem času največji, najpopularnejši hobi! Pridite in se prepričajte! Več informacij dobite pri Mirjam in meni.

Urša Mandelj

reda pod vodstvom Mirjam Štih. Vse, tudi liste, ki se v šoli niso prijavili, z Mirjam vabiva, da se nam pridružite, vsak led en v kulturnem domu Trzin (za čas in dan povprašajte sošolce). In kako tam poteka naše delo? Najprej je na vrsti relaksacija za sprostitve in odstranitev treme, sledijo pabralne vaje, improvizacija, ples, petje, igra, izdelovanje lutk, scen, kostumov... Če niste vsi za vse, si bomo delo seveda porazdelili.

Najpomembnejši pa so nastopi: prva predstava bo igrata za sv. Miklavža, nato pa še za božička, materinski dan ter končna predstava v mesecu juniju in seveda še kaj.

URNIK

GLEDALIŠKEGA KROŽKA

- 6. - 8. razred:**
četrtek ob 15.30
- 1. - 5. razred:**
četrtek ob 16.30

OBRтна, GRADBENA IN TRGOVSKA ZADRUGA

ZORA, DOMŽALE z.o.o.

MENGES, Prešernova 33
tel.: 737 - 224, faks 737 - 226

Priporočamo se s programom krovsko kleparskih izdelkov, strešnimi kritinami, pločevinami in trakovi iz Cu, Al in pocinkani, izolacijskimi materiali in plastičnimi granulati.

IZBOR NAJLEPŠE FOTOGRAFIJE TRZINA

Na razpis Turističnega društva za izbor najlepše fotografije Trzina ali življenja v njej so se odzvali le štirje avtorji, vseeno pa je imela strokovna komisija, ki jo je vodil fotograf Jože Seljak, kar zahtevno delo, saj so morali izbirati med 40 barvnimi fotografijami in 29 barvnimi diapozitivi. Čeprav Trzin zdaj ni najbolj fotogeničen, saj njegovo podobo kvarijo številna gradbišča in izkopi, so fotografirali vseeno v objektivne svojih kamer ujeti kar precej zanimivih in lepih motivov. Člani žirije so najprej po načelu negativne selekcije izločili posnetke, ki jih zaradi motivov niso mogli sprejeti v ožji izbor. Pri tem so morali izločiti kar precej dobrih posnetkov, ki bi v primeru, če bi ocenjevali umetniški pristop in sporočilnost, dosegli precej visoko oceno. Izločili so tudi vse posnetke, ki so bili posneli izven območja Irzinske občine. Prav pri tem se je pokazalo, da smo Trzinci še vedno v precejšnji meri navezani tudi na grad v Jablah, saj so ga fotografi dokaj pogosto izbrali za svoj motiv.

Iz širšega izbora je komisija izbrala 5 posnetkov, ki so jim vsi pripisovali najboljšo kakovost, zatem pa so člani komisije posamično ocenjevali in točkovali »finaliste« z ocenami od 1 do 5. Največ točk je prejela panorama Trzina s Irzinskih travnikov, ki jo je posnel Lojze Lenček, tudi na drugo mesto se je uvrstil panoramski posnetek avtorja Mira Štebela, tretje mesto pa so prisodili pogledu na Irzinski bajer, ki ga je na filmski trak ujel Lojze Lenček.

Kot so zagotovili v Turističnem društvu, bodo fotografije, ki so prispele na natečaj, razstavili na razstavi, ki jo bodo odprli konec meseca, posnetke pa bodo uporabili tudi za prospekte in druge reklamne publikacije o Trzinu, seveda pa jih bodo objavili tudi v Odsevu.

**Pesniki, slikarji in glasbeniki
so kot gobe:
na eno dobro
pride tisoč slabih.**

Francoski

OKTOBER, MESEC POZARNE VARNOSTI

Tudi letošnji oktober je posvečen skrbi za zmanjševanje nevarnosti požarov. Gasilci se tokrat še zlasti osredotočajo na preprečevanje izbruhov ognja v vozilih. Seznanjajo ljudi, kako je mogoče tudi v avtomobilih učinkovito onemogočiti rdečega petelina. Prav bi bilo, da bi bila večina avtomobilov opremljena tudi s priložnim gasilnikom na prah.

Tudi trzinski gasilci so v tem mesecu še posebej dejavni. Že na začetku meseca, natančneje v četrtek, 7. t. m., se je 8 trzinskih gasilcev udeležilo prikaza reševanja ponesrečenja iz gorečega vozila in ponesrečenja, ki je z avtom zdrknil v prepad. V sodelovanju z gasilci iz drugih društev mengeškega sektorja so na Dobenu v bližini sludenca, ki izvira ob poti na Dobeno, uprizorili strahovito nesrečo. En avto je za-

jel plamen, drugi pa se je zvalil po strmem klancu v globino. Ena skupina gasilcev se je odločno lotila reševanja »ponesrečenja« v gorečem avtomobilu. V zelo kratkem času so pogasili požar, nato pa so s posebnimi kličami prerezali avtomobilsko školjko, da so se prebili do ponesrečenja. Ker so sumili, da ima poškodbe hrbtenice in glave, so ga s posebnimi, za to prirejenimi pripomočki po vseh predpisih imobilizirali in ga šele nato varno rešili iz ostankov avtomobila. Druga skupina pa se je takoj podala po strmini za »nesrečnim« avtomobilom. S posebno posebno vlečnico so se spustili do razbitine in iz je rešili »ponesrečenja«, ki so ga nato v nosilih z vilom dvignili na cesto do reševalnega vozila, za konec pa so iz prepada z vilom pognili še razbitno vozilo. Po oceni vseh je vaja zelo lepo uspela.

V petek, 15. t. m., so predstavniki Gasilske zveze Domžale pripravili slavnostno akademijo v lhanu, ki so jo popostrili s prijetnim kulturnim programom. Na akademiji so se zbrali vidnejši predstavniki vseh gasilskih društev našega območja. Prav v času izida te številke, 23. t. m., pa gasilci z območja nekdanje domžalske občine v Žejah pripravljajo srečanje gasilskih vetera-

nov, na katerem se bodo zbrali starejši gasilci, da bi obudili prijateljske spomine.

Zadnji konec tedna pa gasilce Gasilske zveze Domžale čaka še ena preizkušnja zdaj je še skrivnost, vendar se že ve, da bodo na območju enega od gasilskih društev pripravili sektorsko vajo. V trzinskem društvu pravijo, da jih ne bo nič presenetilo, saj so vedno pripravljeni na klic siren.

Sicer pa so trzinski gasilci zdaj precej dejavni tudi pri vzgoji mladih gasilcev. Ze začetka leta na osnovni šoli deluje krožek Mladi gasilec. Letos se je prijavilo kar 1 mladih, ki bi se radi naučili gasilskih veščin. V primerjavi z lanskim letom je to kar 50 % povečanje, čeprav števila še ni dokončna, saj se mladi še vedno lahko vidijo čijo v delo krožka. Dobijo se vsako sredo ob 16. uri pred osnovno šolo. Od tam jih gasilskim avtom zvozijo do gasilnega doma, kjer se mladi učijo najrazličnejših gasilskih spretnosti. Pravijo, da jim ni nikoli dolgčas in da je prav prijetno. V društvu razmišljajo, da bi v mesecu požarne varnosti pripravili tudi kakšno predavanje šoli in da bi spodbudili otroke k pisanju prostega spisa na temo varstva pred ognjem.

V oktobru nameravajo mlade gasilce tudi na izlet. Izlet za vse člane društva pa so nameravali pripraviti že v soboto, 9. t. m. Zaradi smrti enega od članov so izlet odpovedali, vendar pravijo, da se bodo izletu udeležili, kjer naj bi si, med drugim, ogledali ružnik svinca, odpravili v novembru.

OKTOBER - MESEC POZARNE VARNOSTI

POGASIMO SI TEŽAVE

GASILNIK V VOZILU!

KAKO IZERATI NAJUSTREZNEJŠI GASILNIK:

Najbolj razširjeni so gasilniki na prah ABC. Črke ABC pomenijo vrsto snovi, ki jo lahko pogasimo z gasilnikom: A - trdne snovi, B - vnetljive tekočine, C - vnetljivi plini. Poznamo gasilnike z 1, 2, 3, 4, 6, 9 in 12 kg prahu. Za pogasitev osebnih vozil v prvih sekundah običajno zadoščajo že aparati z 1 ali 2 kg prahu, vendar priporočamo večje gasilnike.

Za gašenje notranjosti vozila je veliko primernejši gasilnik na CO₂.

VZDRŽEVANJE IN MONTAŽA GASILNIKA V VOZILU:

Gasilniku je priloženo tudi navodilo za vzdrževanje in montažo, kjer moramo imeti v mislih, da mora biti gasilnik lahko dosegljiv in nikoli založen. Le tako nam bo hitro dostopen, ko ga bomo potrebovali. Varovati ga moramo pred vremenskimi vplivi in pred mehanskimi poškodbami in ga periodično servisirati v pooblaščenih servisih v skladu z navodili.

KAKO GASIMO Z GASILNIKOM:

Ko na vozilu opazimo znake, ki bi lahko pomenili požar (dim ali

vonj po zažganem), moramo vozilo takoj ustaviti. Potnikom pomagamo, da čim prej zapustijo vozilo. Nato s pripravljenim gasilnikom poiščemo mesto nastanka požara. Gasilnik aktiviramo v skladu z navodili proizvajalca in začnemo z gašenjem tako, da curek gasilnega sredstva usmerimo v jedro požara, dokler le-ta ne ugasne.

Pri požarih v prostoru motorja vozila najprej malo dvignemo pokrov in ko odkrijemo žarišče, začnemo z gašenjem. Pri dvigovanju pokrova moramo biti pozorni na zublje plamena, ki nas lahko pri razvitem požaru presenčijo in poškodujejo. Iztekajoče gorivo, ki se je vnelo, začnemo gasiti od zgoraj navzdol. Najprej pogasimo mesto iztekanja goriva in nato s curkom gasilnega sredstva napredujemo na gorečo površino na tleh. Razlike tekočine gasimo cik-cak od sprednjega roba do končnega roba požara na različni tekočin.

Gašenje takih požarov je najuspešnejše pri hkratnem gašenju z dvema ali več gasilniki hkrati. Seveda pa velja pravilo, da ob razvitejših požarih čim prej obvestimo gasilce na telefonsko številko 112.

NOVICE SPORTNEGA DRUŠTVA TRZIN

RIBJI PIKNIK PRI BAJERJU

Člani Športnega društva Trzin smo po dolgem času hoteli ponovno obu-
ti Trzinski bajer, na ka-
rem smo pred leti, ko
bili še sami osnovno-
šolski, igrali hokej
in veselili zime, ki je
belila naš kraj
ako je na našem sestan-
ku padla odločitev, da na bajerju za začé-
te pripravimo ribji piknik, če nam bo pa
ma letos naklonjena, bi pa lahko na njem
št drsali.
Priprave so se začele. Bajerja že dolgo ni
hče urejal, zato je bilo potrebno pokositi
in urediti okolico. Postavili smo šotor
klopi in pripeljali vse potrebno za izved-
o piknika. Na programu smo imeli tudi

družabne igre, kot so: tekmo-
vanje s čolni, vlečenje vr-
vi ... Ker pa je bil obisk na
pikniku zelo skromen, dru-
žabnih iger nismo izvedli. Obiskovalce
sma postregli s pečenimi ribami na žaru, do-
mačim vinom in ostalo pijačo.

Namen ribjega pik-
nika je bil združitev prebivalcev starega in
novega dela Trzina, spoznavanje med se-
boj, saj je tempo sodobnega življenja pre-
hiter in včasih prav prija malo zabave. Zelo
sma bili razočarani nad prebivalci novega
dela Trzina, saj je bil piknik prav v njih-
vem delu, nanj pa je prišla le peščica pre-
bivalcev iz listega dela našega kraja. Za
piko na i so poskrbeli še okoliški prebi-
valci, ki so nas prijavili zaradi kaljenja
miru.

Tanja Prelovšek Marolt

OPRAVICILO!

OPRAVIČUJEMO SE VSEM PREBIVALCEM, KI STANUJEJO V OKOLICI TRZINSKEGA BAJERJA, ZARADI KALIENJA NJIHOVEGA MIRU. OBLJUBLJAMO, DA V BODOČE NE BOMO VEČ PRIPRAVLJALI KAKRŠNIH KOLI PRIREDITEV V TEM DELU TRZINA.

ŠAHOVSKI KOTICEK

VMESNA POTEZA

Za vmesno potezo, ki se pojavlja kot element kombinacije oz. pro-
kombinacije je značilno, da prekine logični potek igre oz. čvrstlega
za potez. Običajno je to poteza z visoko stopnjo prisile in je
vezana z napadom na kralja (vmesni šah), z grožnjo z matom ali
daljše tudi z napadom na damo.
Vmesno potezo največkrat izvedemo s figurami, redkeje tudi s
metom.

ŠOLARJI POZOR!!! STARŠI POZOR!!!

Na osnovni šoli Trzin se je začel šahovski krožek pod vodstvom
mentorja Vladimirja Nadjja in asistenta Aleksandra Nadjja - na-
ročnega šahista v Trzinu.
Krožek poteka vsak ponedeljek od 15.30 naprej v učilnici matem-
atik ali 2. Krožek je brezplačen.

Pionirski šah je mladika
močnega stebra,
ki se imenuje
slovenski šah.

ŠAH KOT INTERESNA DEJAVNOST V OSNOVNI ŠOLI

Učenje s šahom nikakor ni samo razvedrilo v prostem času, kot se
gosto misli. Šahovska igra in spoznavanje šaha veliko prispevata k
ednejšemu zorenju osebnosti. S šahom razvijamo vrsto duševnih
sov, čustveno stran človekove osebnosti, oblikujemo moralna in
na staljša ter smisel za lepoto. S šahom razvijamo logično in intu-
o misljenje, sposobnost zbraniosti ob sočasni zmožnosti hitrega
nosa težišča koncentracije in krepiamo operativni spomin (N.V.
ogius, O psihologiji šahovske ustvarjalnosti, 1975).

Šah je borba s samim seboj (Gligorič). Igralec mora svoj igralni načrt
neprestano prilagajati razmeram na šahovnici, hkrati pa si mora obliko-
vati voljo in se čustveno obvladovati. Pri šahu je potrebna zhitana mera
kritičnega odnosa do samega sebe. Le s takim odnosom smemo prič-
kovati uspehe. Veliko dobrih šahistov ni uspelo, ker jim je prav la vrlna
manjkala. Ni skrivnost, da še zlasti mlad človek nerad, celo sam pri
sebi priznava svoje napake in jih zato na vse mogoče načine opravičuje.
Šah mu vedno in znova nazorno dokazuje jalovost in škodljivost lega
nesamokritičnega počelja (Krogijus)

Že zgodaj je treba mlade šahiste in šahistke navajati na analizo napak,
ki jih delajo kot začetniki ali kot šahisti z določenim šahovskim znan-
jem. Le tako jih bodo sposobni odpraviti in šahovsko napredovali. Ša-
hovska samokritičnost, sposobnost za trezno presojo lastnega delovan-
ja je most, preko katerega vodi pot k trajnejšemu uspehu.

Zanimiva je sovjetska ugotovitev, da mlade - po naravi introvertirane in
plaha - šah marsikdaj poslopoma spreminja v odločne in prekaljene
borce. Po svoji naravi je šah spopad dveh umov, dveh značajev, dveh
volj. Človek more izbrusiti svoje šahovske veščine le tako, da v zaple-
tenih in kritičnih pozicijah na šahovnici deluje odločno in pogumno.
Dobro vodena parlija je šahistu nagrada in mu da samozavest ter vero
v svojo moč. Mladim, neizkušenim šahistom manjka prav vera v lastne
sposobnosti.

Ker je v zadnjih letih opazili rahel padec pri vključevanju učenk v ša-
hovski krožek, v krožku na OŠ Trzin posebno pozornost in skrb
posvečamo prav vključevanju učenk v šahovsko življenje.

Vladimir Nadj

Šahovska novica:

Kranj - V hotelu Creina sta se končali državna in 1. mladinska
liga. Ekipa ŠD Napredek Domžale, za katero igra tudi Aleksander
Nadj, je osvojila 2. mesto. Državni prvaki so postali mladinci ŠD
Radenska Pomgrad iz Murske Sobote.

PLANINSKO DRUŠTVO ONGER TRZIN

KRATKE IZ PLANINSKIH KROGOV

Društveno glasilo Ongrčki bodo izšli sredi prihodnjega meseca. Do takrat pa lahko tišči, ki imate dostop do Interneta obiščete domačo stran Ongrčkov, ki jo najdele na naslovu:

<http://sirena.dhs.org/hp/onger/Ongrcki.htm>.

Kot smo izvedeli, je izlet v neznano lepo uspel. V mladinskem odseku pa so veseli, saj se jim je pridružilo lepo število mladih učencev OS Trzin.

Pa še obvestilo članom dijaške skupine. Sedaj se dobivamo vsak drugi četrtek ob 20. uri v društveni hišici.

Vabljeni vsi dijaki in študenti, ki vas zanima gornišтво!

PLANINSKI KROŽEK

v Osnovni šoli Trzin
je razdeljen v dve skupini:

- 1. - 4. razred: sreda od 15.00 do 15.45
- 5. - 8. razred: sreda od 16.00 do 16.45

Še vedno lahko prijavite svoje otroke.

VABLJENI!

Mladinski odsek PD Onger Trzin vabi na predavanje z diapozitivi!

LED IN OGENJ

je naslov predavanja, v katerem nam bo vrhunski slovenski alpinist

Davo Karničar

pripovedoval o svojem letošnjem obisku daljne dežele

'KAMČATKE

Sreda, 17. 11. 1999 ob 19" v avli OŠ Trzin

Vstopnice bodo na voljo pol ure pred pričetkom predavanja v avli OŠ Trzin.

Vstopnina: 300 SIT

Če pride dober človek v gore,
lahko postane še boljši,
če pride slab,
postane še slabši.

Guido Tonella

Do prvih obronkov se zaganja morala doline ... Zakoni gora so drugačni - preprosti, a neizprosni in strogi. Viharji in mraz nam kujejo voljo, stene zahtevajo natančnost, odpoved in skromnost. Tega dolina očitno ne rabi več.

France Ciuha

Opišite svoja gorniška doživetja in jih pošljite na naslov **ONGRČKI**, p.p. 12, 1236 Trzin. Sodelujte z Ongrčki!

**'RTV
'SERVIS.**

GORENC s.p.
Ljubljanska 44, Trzin

telefon: 061 716 302
mobitel: 0609 644 127

Popravila: - TV sprejemnikov,
- PC monitorjev,
- audio naprav.

Tu i na doruč

Montaža klasičnih in SAT anten ter avtoakustike

ROD SKALNIH TABOROV DOMŽALE DRUŽINA MRAVLJICE TRZIN

TABORJENJE 99 - Gorenja Trebuša

Na je minilo še eno poletje, še eno taborjenje. Spomine na naša vsakoletna taborjenja obujamo skoraj do naslednjega leta, ko gremo ponovno živeti v naravo. Letos smo že drugič taborili v Gorenji Trebuši, kjer nam je vedno bolj všeč. Zopet se je borila udeležila kar lepo število trzinjskih tabornikov – skupaj 17. Porazdeljeni smo bili v vseh treh izmenah, največ pa nas je bilo v prvi, o kateri bom povedal nekaj več. Na naloga vodnikov je bila, da poskrbijo za najmlajše, ki že po dveh dneh (nekateri) sprejajo svojo mamico, pa še očka, lako in si čisto pozabijo prebrati nogavice. Tabornici se vselijo v svoje 10-dnevne domove in začne se taborniško življenje. Spoznavajo, če tega še ne vedo, dele tabora in nenačrta imena so za najmlajše dokaj nova, npr.: slenčas, totem, tabu ... Najbližji jim jedilnica in kuhinja, ki vsaj malo pomirjata na dom, kjer kuharica poskrbi, da niso lačni.

Naša naloga je bila, da med taborjenjem naredimo čim več stvari in to smo tudi storili, kajti na koncu smo opazili, da so bili taborniki kar dobro utrjeni, mi vodniki pa še bolj. Program je bil res natrpan, izvedli smo ne vem koliko aktivnosti, toda vseeno ostalo nekaj časa tudi za druge vragolije prosti čas. Z MC-ji smo izvedli zanimiv projekt. Na njem smo si poleg slapu ogledali zelo globok most, enega izmed dveh najprej izvirov v Sloveniji ter Medvedjo jezero, ki krasí tamkajšnje gozdove. GG-ji so bili listi dan na bivakiranju, seveda brez

šotorov, kjer smo se učili veščin življenja v naravi ter na koncu preživeli tudi noč v gozdu. Na taboru smo imeli mnogo športnih dejavnosti, kot so: boj med dvema ognjema, nogomet, odbojka in druge športne igre. Še bolj pa so prišle do izraza taborniške dejavnosti, kjer se je za vsakogar nekaj našlo. Najstarejši smo se zabavali s skavtboalom – to je taborniška različica rugbyja, mlajši pa so kazali svoje znanje v taborniškem mnogoboju, orientacijskem tekmovanju, lovu na lisico, lokostrelstvu. Med taborjenjem je vsak izdeleval svoj totem. To je velika drevesna rogoviča, na katero smo barvali, izrezovali razne motive (indijanske, domžalske, taborniške). Imeli pa smo tudi pravi rimski dan, kjer smo celo dopoldne delali obleke iz rjuh, papirja, blaga, popoldne pa smo uprizorili prave rimske igre.

Kot vedno so bili tudi tokrat najbolj zanimivi večeri. Imeli smo nekaj povsem novih in zanimivih stvari. Klasični večeri so ostali kot so, kras, poroke in spoznavni večer pa so bili

spetjani drugače kot prejšnja leta. Pred poroko sta imela ženin in nevesta nove, ležje naloge, predno sta se lahko poročila. Lahko rečem le, da je bilo zraven dosti vode. Nasprotno je bilo pri krstu, ko smo novo taboreče krstili kar z veslom, potem pa so šli še na progno z nalogami. Najboljši večer pa so bile prav gotovo karaoke, ko smo morali ob spremljavi kitare pokazati svoje pevске sposobnosti. Ja, tudi zvečer smo morali napejati možgane, saj smo se pomerili v kvizu.

Zopet je vse skupaj prehitro minilo, v spominu pa nam bodo zagotovo ostale veščine, ki smo se jih naučili, stvari, ki smo jih uspešno izvedli, krazvljanje živcev vodnikom, pa tudi prenekatere pogled iz sosednjega šotora. Lepo je bilo.

TABORNIKI ZOPET S POLNO PARO

Taborjenje je za nami, mi pa že začnemo z novimi dejavnostmi. V Trzinu smo uvedli manjše spremembe. Letos delujeta dve družini, in sicer družina Mravljice, v katero so vključeni medvedki in čebelice, ter družina Trzinske skerce, v kateri se zabavajo gozdovniki in gozdovnice. Starejši taborniki se morda spomnite, da so se taborniki v Trzinu že včasih imenovali trzinske skerce.

Vesel sem, ker se je na uvodnem sestanku prikazalo kar nekaj novih nadebudnežev, listi od prej pa si tudi želijo še obogatiti svoje taborniško znanje. Če koga še zanima, je dobrodošel na sestankih, ki so vsak petek ob 16. uri na OŠ Trzin. Spet pripravljamo nekaj novih izletov, zanimive sestanke, vedno več pa bo srečani v naravi.

ZDRAVNIK SVETUJE

(pogovor z doktorjem Popadičem)

Tokrat namenjamo nekaj več pozornosti vitamini. Kljub temu da se v naši prehrani praviloma pojavljajo v zelo majhnih količinah, že dolgo vemo, kako pomembna je njihova prisotnost. Že Hipokrat, ki je trdil, da zdravje prihaja tako kot bolezen, preko usla, se je očitno zavedal pomembnosti uravnotežene prehrane. I.e.-ta pa mora nujno vsebovati tudi vitamine! To so neobhodno potrebne snovi v našem telesu, katerih pomanjkanje lahko privede do hudih okvar (hipovitaminoza). Telo lahko določene vrste proizvaja samo, večino pa vnašamo v organizem kontrolirano, s hrano. Seveda pa z uživanjem vitaminov (velja tudi za ostale snovi) ne smemo preleravati (hipervitaminoza). Dandanes lahko večino vitaminov uživamo tudi v umelih preparatih (v obliki napitkov, tablet ...). Problem večine takšnih sredstev je (lahko) prehitro izločanje iz telesa. Previdni pa moramo biti tudi pri uporabi sadja in zelenjave, ki sta glavna vira večine vitaminov. Izgubili naj bi se kuhanju, lupljenju, dolgotrajnemu skladiščenju in podobno.

VITAMIN A

Je netopen v vodi. Izboljšuje vid, sodeluje pri tvorbi kožnih in jetrnih celic, z ostalimi vitamini pa omogoča tudi tvorbo kožnih celic in prolifeles. Nahaja se v korenju, pomaranči, mandarinah, kolerabi, meloni, jaju (rumenjaki), paradižniku ...

VITAMIN D

Je prav tako netopen v vodi, sodeluje pri razvoju kosti in zobovja. Nahaja se v mleku (od mlečnih izdelkov izstopata margarina in maslo), mesu, ribah, paštet ... Pomanjkanje tega vitamina vodi v deformacijo kosti, popolna odsotnost pa v rahitis. Če ga je v telesu preveč, lahko pride do kostoloma.

VITAMIN E

Nadzoruje oksidacijo (predvsem vitamina A in maščob). V celicah spreminja kisik v takšno obliko, ki je za celico najbolj uporabna (zato tudi blaži bolečine v mišicah po hudih naporih). Ni topen v vodi. Pomemben je za preprečevanje krvnih strdkov, saj redči kri. Pomaga lahko pri težavah s slabim spominom. Najdemo ga predvsem v žitnih kačičkih in ribah.

VITAMIN K

Sodeluje pri strjevanju krvi (lahko je eden izmed vzrokov za hemofilijo). Je netopen v vodi. Posebnost je, da ga lahko izdelujejo bakterije v našem črevesju. V naravi ga najdemo v špinaci, zelju, cvetači, ohrovtu ...

B KOMPLEKS (B₁, B₂)

Topni v vodi, najpomembnejši je B₁, ki vpliva na delovanje živčevja ter pospešuje rast. Nahaja se v žitaricah, kvasu, mleku, ribah ...

VITAMIN C

Odkril ga je kemik Linus Pauling (dvakratni dobitnik Nobelove nagrade), ki se je zavzemal tudi za uvajanje vitamina C v vsakdanjo prehrano. Omejenji vitamin je topen v vodi in ima največjo vlogo pri zaščiti organizma pred boleznimi. Zanimivo je, da je ta vitamin izredno občutljiv, v telesu pa se zadrži zelo kratek čas. Navadno zelo hitro po zaužitju poišče pot do ledvic in se izloči iz telesa. Telo mora zato zelo hitro zgrabit možnost in ga absorbirati, sicer mora počakati na naslednjo "pošiljko". Prisotnost tega vitamina je zelo ugodna predvsem zato, ker nadzoruje celični metabolizem. Pomaga pri zdravljenju

dlesni (krvavenje), sodeluje pri nastajanju kolagena (pomemben za lase, kožo ...). Pomag lahko tudi pri zdravljenju izpuščajev, luskavice ... Nahaja se v kiviju, papriki, peteršilju, solati, limoni ... Nedavno so spreminili zdravstvena priporočila za uživanje vitamina C. Po novih podatkih naj bi odrasla oseba zaužila 200 mg dnevno (prej je veljal predpis okrog 60 mg).

Vitamini bi morali biti sestavni del vsakodnevnih obrokov. Če je dostop do ustreznih živil, ki jih vsebujejo, kakorkoli omejen ali celo onemogočen, bi morali poskrbeti vsaj za ustrezno nadomestilo v obliki raznih preparatov. Škodljivi vplivi iz okolja, kot so onesnažen zrak in voda pa tudi hrup, stres in podobno, naj bi potrebo po vitaminih še povečali. Dnevno potrebo po vitaminih povečajo tudi telesna aktivnost, uživanje alkohola, nikotina, kofeina, nekaterih konzervansov ter kontracepcijske tablete (ena cigareta v našem telesu lahko uniči celo do 100 mg vitamina C).

Katja Reh

KLUB ZA ZDRAVO

Odkar je Trzin postal občina, smo pričeli dokaj živahno porajanje novih in novih društev in združenj. Društva v Trzin prinašajo novo kakovost življenja in občanom nudijo drugačno, kakovostnejše preživljanje prostega časa, lahko pa celo spremenijo njihov način življenja. Eno takšnih društev, pravzaprav klub, bo lahko precej vplivalo na kakovost življenja svojih članov in tudi drugih prebivalcev Trzina in okolice. Trzinski pediater – kardiolog dr. medicine Slavko Popadič je dal pobudo za ustanovitev KLUBA ZA ZDRAVO ŽIVLJENJE. K sodelovanju je povabil vrsto vidnejših Trzinčev in kot zdaj kaže, ne bo ostalo le pri željah in načrtih. Na predlog iniciativnega odbora objavljamo krajše pojasnilo o namenu, cilju in načrtih za delovanje kluba:

Klub za zdravo življenje bo nestransarska organizacija vseh, ki se zavzemajo za zdravo življenje in so za druženje ter skupno delo na tem področju. Program je

sprejemljiv za vse prebivalce planeta Zemlja, temelji pa na zdravi prehrani, rekreaciji, nudenju človekoljubne pomoči in na druženju. Član lahko postane vsak polnoleten človek, starejši od 18 let, vse druge pripadnosti pa niso pomembne. Klub bo prirejal kulturne in človekoljubne prireditve, predavanja, izlete in drugo. Člani naj bi se sestajali vsaj tri do štirikrat na leto. Članarine ne bo, zaželeni pa so prostovoljni prispevki za humanitarne namene. Posebna dejavnost kluba bo pomoč mladim v stiskah, zdravstveno hendikepiranim ter občanom v tretjem obdobju življenja. Vsi, ki bi želeli narediti kaj zase in pomagati drugim, prijavite se na

tel./fax: 061/713-478

E.pošta: slavko.popadi@siol.net

Mengeška 48a, 1236 Trzin

ŽIVLJENJE

ANKETA: OZIMNICA

Čeprav se je jesen šele začela, se nam tudi starka zima bliža z velikimi koraki. Živali se počasi odpravljajo na zimsko spanje, ljudje pa za svoja telesa (želodčke, prebavo ...) oskrbimo tako, da nakupimo zaloge za zimo (vlaganje, sekiranje drv, nakup olja za kurjenje). In kdo med nami bo

Irena GRIZILO:

Nekaj stvari bom vložila, npr. paprike, kumare, vendar pa večino ozimnice dobim od sestre, tako da posebej ne kupujem. Problem je tudi v tem, da nimam primerne shrambe in se mi hrana, kot je na primer krompir, hitro posuši. Tako ga raje kupim od kakšnega ameta. Pozimi se bomo gredli večinoma s plinsko kurjavo, imamo pa tudi kamin, tako da lahko poskrbimo za romantično vzdušje in za kurimo drva v njem.

g. in ga. REMIC
(na obisku)

Ozimnice ne delamo več, za zimo kupimo samo krompir ... Vse stvari se namreč lahko dobi v trgovini in tako je pravzaprav nesmiselno zapravljati čas še za to. Pa

tudi prostora nimamo veliko ... Grejemo se pa s centralno kurjavo.

Irena HABAT:

Vložila sem že kar precej zelenjave, večinoma vso, ki jo imamo na vrtu (nimamo prav veliko vrtnih površin), od korenčka, peteršilja (za juhuco) pa do gob. Naročili smo že kurilno olje, ki pa ga še čakamo ... Pravega občutka, da prihaja zima, pa letos še nisem dobiła, ker niti ni tako zelo mrzlo ...

Julijana NAROBÉ:

Oh, za ozimnico se pa ja še ne mudi! Poleg tega sem pa tudi sama "svoj gospod" in ker ne potrebujem veliko, kupim takrat, ko mi kaj potrebujem. In čeprav sem stara že 87 let, sem sama sesekala celo klaftrno drvo (mi ne sin pripeljal). A recept za ohranjenost pri teh letih bi radi vedeli. Delo in samo delam že od svojega 15 leta. Pomagam sem tako doma kot pri sosedih ... Ja, to pomaga. Danes mi večino stvari uredita moja sinova, ampak še vedno pa poprimem zelen in pomagam.

Ana ROSIČ:

Kaj vse se spravi za ozimnico? Kumarice, jabolka, krompir, paprike, zelje ... Pri nas smo vložili kumare, zdaj vlagamo sadje, delamo kompote ... Mami ima veliko dela in ji prav rada pomagam. Dobro je, da narediš kake zaloge, zato ker pozimi sadja ni prav dosti, vitamine pa vseeno potrebujemo. Očetu pa pomagam spravljati drva ...

Dalila KESTIČ:

Seveda tudi mi vlagamo tako kot pri Ani. Tudi jaz mami pomagam, ona opere, jaz pa vložim, na koncu pa kis, ki ostane, spijem. Okus mi je zelo všeč. Ker smo se ravno preselili, vrta še nimamo, pa saj imamo preveč dela s samimi drvimi. Takoj po šoli jih pomagam zlagati v skadovnico, kar je naporno, ampak imaš pa vsaj pozimi mir.

Sebastijan VERBIČ:

Se nič ne pripravlam na zimo (zvoni telefon, Sebastijan je očitno zelo zaposlen mlad fant), kupim sproti, kar hočem ... Ah, kumarice jem v sendviču, kaj bi jih v kozarce dajal. Sveže so najbolj dobre, a ne. Marmelado imam pa vseeno najrajši domačo. Mojca, pridem k vam na en kos kruha z domačo marmelado.

Marija VEHOVEC:

Vlagam skoraj vse od A do Ž. Najraje pa vlagam sadje, naredim pa tudi kak kompot. Kuham marmelado (slivovo ter borovničovo, imam recept, ki gre iz roda v rod), ki jo ima moj vnuček zelo rad. Krompir – večje zaloge, moramo še kupiti, saj je na vrtu samo za sproti.

Na drva že kar nekaj časa ne kurimo več, imamo namreč centralno in čeprav je dražje, je pa udobneje. Saj veš, vsaka ugodnost zahleva svoje.

Mateja Určič
Foto: Mojca Ručigaj

V IOC Trzin vzamemo v dolgoročni najem poslovne prostore za storitveno in proizvodno dejavnost v velikosti 350 m². Prostori so lahka v nadstropjih (prilifčje in nadstropje). Informacije 061 - 130 - 11 - 50

FIZIOCENTER TRZIN

Imate:

- bolečine v vratu
- pogoste glavobole
- vrtoglavico
- bolečine pri srcu, v želodcu ali pljučih
- občutek mravljinčenja v rokah in nogah
- bolečine v križu in nogah?

Odpravljanje težav po kitopraktiki

Odgovor za hrbtenico:
Manualna medicina

Vladimir Borissov dr. med.
spec. manualne medicine

Keros d.o.o.
medicinska rehabilitacija

Hrastovec 10, IOC Trzin, 1236 Trzin,
tel.: 061 162 18 37, faks: 061 162 10 97,
<http://www.si21.com/ftc>

Trgovata Koper

TRGOVINA BURNIK

Mengeš • Prešernova 3
telefon / fax: 061 737-785, mobilni: 0609 648-422

AKCIJA V OKTOBRU:

skuter Piaggio Liberty 50 cm ³	359.990,00 SIT
skuter Piaggio Typhoon 50 cm ³	299.880,00 SIT
skuter Piaggio Stalker 50 cm ³	339.000,00 SIT
skuter Piaggio Vespa 50 ET2	399.990,00 SIT

- cene veljajo do razprodaje zalog;
- nakup možen na več obrokov - 1 + 7 čekov ali kredit od T + 0% obresti brez pologa;
- ob nakupu vam podarimo brezplačno obvezno zavarovanje.
- avtoprikolice Amigo
- betonski mešalec Liv Postojna 42.500,00 SIT
- samokolnica Liv Postojna 6.690,00 SIT
- potopna črpalka 7.799,00 SIT
- električna pretočna črpalka 10.990,00 SIT
- motorna žaga - Tanaka 48.990,00 SIT
- avto plašč pneumatic - zimski in letni profil - plašč 3 dobiš 4 in brezplačna montaža
- kolesa Rog 1 - 12 čekov brez obresti
- sobna kolesa

VEDNO NA ZALOGI:

Avtodeli za osebra in tovorna vozila, pločevina, olja Castrol, Elf, Shell, Valvoline, Mapestral, Petrol, Lucas zavorne ploščice in obloge, tepihi, prilifčniki "Fapa", izpušni lonci in cevi, ročno elektro orodje, kompresorji, akumulatorji Fiam in Solite, filtri Donit in Fram, antifriz, avtoelektrika Hella in Saturnus.

VSE ZA VAŠ AVTO - OD STRENE DO IZPUŠNE CEVI!

Možnost nakupa na več čekov brez obresti na kredit od Tom + 0% obresti od 1 - 3 let.
ZA PLAČILO SPREJEMAMO TUDI BONE MERCATOR
Odprto vsak dan od 8. do 19. ure, ob sobotah od 8. do 12. ure.

Trgovina BURNIK

SALON KERAMIKE

Trgovina s tehničnim, lesnim in gradbenim materialom
Grobje 3a, Rodica, 1230 Domžale
tel./fax: 061 711 655, 723 554

Vam nudi:

- ogrevalno tehniko
- stavbno pohištvo
- keramične ploščice in sanitarno keramiko

Ugodnosti, ki vam jih nudimo:

- 5% popust pri gotovinskem plačilu nad 10.000 SIT
- prodaja na 3 čeke - brezobrestno
- pri nakupu nad 30.000 SIT - brezplačen prevoz do 30 km.

Prčakujemo vaš obisk - se priporočamo!

Delovni čas: delavnik od 7. do 19. ure, sobota od 7. do 13. ure

V RAZMISLEK

Dva moža, oba resno bolna, sta skupaj ležala v bolnišnični sobi. Eden od njiju je lahko vsak dan eno uro sedel v svoji postelji, kar je pomagalo odvajanju vode iz njegovih pljuč. Njegova postelja je bila ob edinem oknu v sobi. Drugi mož je moral vse dneve preležati na hrbtu. Kmalu sta moža vse ure dneva govorila drug z drugim. Pogovarjala sta se o svojih družinah, svojih domovih, službah, kje sta se vojskovala in kje vse sta bila na počitnicah. In vsak dan je mož, ki je eno uro sedel ob oknu, drugemu opisoval stvari, ki jih je lahko videl zunaj. Mož na drugi postelji je začel živeti za ta enourna obdobja dni, v katerih je njegov prijatelj razširil njegov svet z dogajanjem in barvitostjo zunanjega sveta. Okno je gledalo na park ob ljubkem jezeru. Race in labodi so se igrali na vodi, medtem ko so otroci po jezeru spuščali svoje male čolničke. Mladi ljubimci so se objeti sprehajali med cveticami in vsemi barvami mavrice. Velika, stara, mogočna drevesa so lepšala pokrajino, v daljavi pa je bilo videti obrise oddaljenega mesta.

Ko je mož ob oknu opisoval vse to v dovršenih podrobnostih, je mož na drugi postelji priprl oči in si predstavljal slikovite prizore. Nekega toplega popoldneva mu je mož ob oknu opisoval parado, ki se je premikala ob jezeru. Čeprav drugi mož ni slišal godbe, jo je videl v svojem umu. Tako so minevali dnevi in tedni.

Nekega jutra je jutranja sestra v sobo prinesla vodo za umivanje in ob oknu našla telo moža, ki je mirno umrl v svojem spanju. Razžalostila se je in poklicala bolnišnično osebje, ki je truplo odneslo ven. Takoj ko je bilo mogoče, je drugi mož zaprosil, naj ga premaknejo k oknu. Sestra mu je z veseljem ustregla in potem, ko je poskrbela, da se je udobno namestil, ga je pustila samega. Počasi, z veliko težav, se je mož dvignil na komolca, da bi prvič sam ugledal zunanji svet. Končno je imel možnost sam užiti lepoto zunanjega sveta. Napel je vse moči in pogledal skozi okno ob postelji. Gledalo je na prazen zid.

Mož je povprašal sestro, kaj bi mogel biti razlog, da je preminuli sosed tako čudovito opisoval stvari v zunanjem svetu. Sestra mu je povedala, da je bil slep in ni mogel videti zidu, ki je stal pred oknom. Rekla mu je: "Morda je hotel le osrečiti vas."

Epilog:

Neizmerna sreča leži v osrečevanju drugih, ne glede na naše lastne razmere. Deljena bridkost se razpolovi, a kadar delimo srečo, se ta podvoji. Če bi se rad počutil bogatega, samo prestej stvari, ki ti jih denar ne more kupiti. "Danes je dar, zato se imenuje sedanost".

TEMA NA ŠTIRIPASOVNICI

nikajno se javno ne razburjam, vem tudi, da je naša občina še mlada in da vsega ne more urediti v enem letu, tokrat pa sem se lahko napisati tole pismo. Če se velikokrat peljem iz Ljubljane. Vesel sem, da je obvoznica končno naredena in da ni več listih zastojev. Grozno pa me moti lema na štiripasovnici. Ko se prijem iz Ljubljane, je novi del štiripasovnice razkošno osvetljen, na meji z našo

občino Trzin pa se vse neha. Zakaj tako, saj je bila vendar štiripasovnica preko naše občine zgrajena prej? Mislil sem, da luči ne svetlijo, ker še ni tehničnega prevzema, zdaj pa se mi zdi, da enostavno ni tistih, ki bi znali udariti po mizi in reči, da je treba poskrbeti tudi za vse druge stvari, ki sodijo k obnovljeni cesti. Zakaj pa so tam zdaj tisti kandelabri z lučmi, če ne svetijo?

Moti me tudi, da še ni urejene kolesarske

steze. Zdaj je za kolesarje prav čudno poskrbljeno. Tudi skozi industrijsko cono se lahko voziš le po cestišču ceste, ne pa po pločniku, kaj šele po kolesarski stezi. Zanima me, ali si je kdo od občinskih funkcionarjev ogledal tamkajšnje kolesarske steze?

Ogorčeni voznik (naslov v uredništvu)

IZ TRZINSKE ČRNE KRONIKE

04.09.1999

Ob 03.15 uri je bil prijavljen vlom v avto. Policisti so ugotovili, da je neznan storilec na Reboljevi ulici v Trzinu razbil steklo na avtu znamke Renault Megane in iz njega odnesel avtoradio znamke Blaupunkt.

05.09.1999

Ob 04.10 uri so zaprosili za posredovanje na Ljubljanski cesti, kjer je pijani moz doma pretepal ženo. Kljub opozorilom policistov se ni pomnil, zato mu je bila odvzeta prostost; zadržali so ga do izteznitve. Zoper njega je podana tudi ustrežna prijava sodniku za prekrške.

10.09.1999

Ob 15.30 uri se je na glavni cesti v Trzinu, pri odcepu za industrijsko cono, pripetila prometna nezgoda, katero je zaradi neprilagodene hitrosti voznik povzročil voznik osebnega avta M.J. iz Kamnika ter trčil v semafor in dva pupinova stožca ter še v osebnih avto O.P. iz Sentvidra pri Stični. Voznik je dobil lahke telesne poškodbe, nastala pa je materialna škoda za okoli 1.000.000 SIT.

13.09.1999

Od 10.00 uri je D.G. iz Ljubljane prijavil, da je imel preko noči parkiran tovorni avto v ind. coni v Trzinu ter da mu je NN storilec iz rezervoarja na tla iztočil cca. 100 litrov dizel goriva, prerezal jekleno vrvo okoli cerade ter poskušal prebosti še gume. Policisti so pričeli z zbiranjem obvestil.

Ob 13.00 uri je bila prijavitelna tatvina iz novogradnje na ulici Presernovi v Trzinu. Policisti so ugotovili, da je NN storilec v času od 11.09.1999 do časa prijave vstopil v prtiličje novogradnje ter s silin odprl zaboj z orodjem. Iz njega je vzel vbodno žago znamke Dewall, vrtni stroj Black & Decker ter razgljiv zaboj z drobnim orodjem. S tem je oškodoval lastnika za okoli 60.000 SIT.

14.09.1999

Ob 12.20 uri je oškodovanec prijavil vlom v stanovanjsko hišo na Presernovi ulici v Trzinu. Ugotovljeno je bilo, da je NN storilec tega dne med 11.20 in 12.00 uro skozi priprto okno stranišča prišel v notranjost in pregledal prostore ter odnesel za okoli 250.000 SIT denarja, večinoma v tuji valuti.

PRIDRUŽITE SE NAM!

Uredništvo Odseva vabi vse pišoče, ki jim naš kraj nekaj pomeni, da se nam pridružijo! Trzin je neizmerna zakladnica najrazličnejših tem za pisanje. Smo v prelomnem obdobju za naš kraj, zato prispevajte kaj v njegovo zgodovino! Se zlasti vabimo mlade, dinamične fante in dekleta, ki obvladajo pisanje na računalniku. Vabimo tudi vse, ki bi želeli zaslužiti kak tolar s trženjem oglasov za naš časopis. Obrnite se na koga od članov uredništva ali neposredno na sedež Občine Trzin. V naših vrstah boste dobrodošli! Poskusite in videli boste, da ste lahko tudi novinarji ali pa komercialisti!

Vabljeni!

15.09.1999

Ob 07.47 uri je oškodovanec prijavil vlom v avto na Prešernovi ulici v Trzinu. Policisti so ugotovili, da je NN storilec preko noči vploml v osebnih avto Renault 5 in iz njega vzel avtoradio znamke Pioneer ter polni list na ime oškodovanca.

Ob 12.30 je oškodovanka prijavila, da ji je bilo preko noči vplomljeno v osebnih avto na Mlakarjevi ulici v Trzinu. Policisti so ugotovili, da je NN storilec poškodoval ključavnico na osebnem avtu Fiat Punto in iz njega vzel avtoradio znamke Kenwood ter polni list na njeno ime.

16.09.1999

Ob 09.20 uri je oškodovanec prijavil tatvino 200 litrskega smela, ki je bil vzet na Jemčevi ulici v Trzinu in vreden okoli 10.000 SIT.

Ob 22.00 uri je bilo iz lokala Baron bar prijavljeno, da sta neznan moški in zenska storila goljužijo tako, da sta založila čekovno kartico z obljubo, da se kasneje vrmeta in račun poravnata, vendar tega nista storila. Policisti so ugotovili, da je bila čekovna para pa je sledil ukradeni na območju Ljubljane. Opis neznanega para pa je naslednji: moški je star okoli 35 let, visok cca 185 cm, kratkih rjavih las, ozkega koščenega obraza; ženska je stara okoli 35 let, visoka okoli 175 cm, vitke postave, kratkih, svetlih las.

22.09.1999

Ob 10.10 uri je bila dana prijava, da je NN storilec tega dne okoli 09.00 ure poskusal vplomiti v stanovanjsko hišo na ulici Ploščad dr. Tineta Zajca v Trzinu. Razbil je steklo pisarne in prtiličju in poskusal s silo odpreti priprto okno, vendar mu to ni uspelo, nato pa je od dejanja odstopil in odšel neznan kam.

01.10.1999

Ob 16.15 uri se je na glavni cesti v Trzinu pri ind. coni pripetila prometna nesreča z materialno škodo. Nezgodo je povzročila voznica vozila tuje registracije, ki je zaradi prekratke varnostne razdalje trčila v pred seboj vozeča vozila lako, da so nastale poškodbe na starih vozilih. Na krivino ji je bila izrečena mandatna kazen.

03.10.1999

Ob 11.30 uri je bilo prijavitelno poškodovanje osebnega avtomobila pri lokalu Overdose pub v Trzinu. Policisti so pri ogledu ugotovili, da je bila poškodovana celotna karoserija avta in je nastala materialna škoda za okoli 300.000 SIT.

08.10.1999

Na PP se je zgledala oškodovanka in prijavila tatvino vseh štirih okrasnih pokrovov z osebnega avta znamke Renault Megane. Denarje je bilo storojeno na parkirišču pred lokalom Old London pub v Trzinu v noči iz 30.9.1999 na 01.10.1999.

Naslednja (izredna) številka Odseva izzide 29. oktobra, redna številka pa 20. novembra.

Vaše prispevke za redno številko Odseva pričakujemo v uredništvu najkasneje do 8. novembra.

Poslajte jih lahko na naslov
Odsev, Mengeška 9, 1236 Trzin
ali z elektronsko pošto na naslov:
casopis_odsev@hotmail.com

BIRING

POSREDOVANJE
Strojarija + 1500 Evro, Slovenija
tel.: +386 41 120 47 80
fax: +386 41 120 47 82

POSREDOVANJE: Avtorizirani
POSREDOVANJE: Avtorizirani
POSREDOVANJE: Avtorizirani

**ZAKAJ BI SOSEDJE PEEBIRALI
VAŠO DOKUMENTACIJO?**

IC E/L

UNIČEVALNIKI DOKUMENTACIJE
ŽE OD **14.700,00 SIT** DALJE
(DDV ni vključen v ceno)

www.biring.si

SAM d.o.o.

Trgovina z gradbenim materialom
Krakovska 4b, DOMŽALE
TEL.: n.c. 061/720-020
TRGOVINA 061/720-560
FAX 061/713-288
e-mail: dom@sam.si
http://www.sam.si

Trgovina z gradbenim materialom
Zg. Sranje 1A, Stahovca
TEL.: 061/827-030, 827-035
FAX 061/827-045
e-mail: st@sam.si

**VSE ZA GRADNJO IN OBNOVO
V MESECU OKTOBRU VAM PO AKCIJSKIH CENAH
NUDIMO**

- stresnike Brama
- hidra in termo izolacije TIM-a, Izolirni in Fragnata
- apna, cement
- proizvode Baumit
- opeko Wienerberger opekarnice Ormož
- ter ostale artikole iz prodajnega asortimana

IZKORISTITE AKCIJSKE CENE IN GOTOVINSKE POPUSTE

1 SAK TOREK OD 17 DO 19 URE BREZPLAČNO SVETOVANJE

NUDIMO VAM MOŽNOST BREZPLAČNE DOSTAVE Z AVTOBUSI GALON

V trgovini vam pričakujemo vsak dan od 7.19. ure, ob sobotah pa od 7. do 13. ure

1 SAMI NISI NIKOLI SAM
Interni: WWW.SAM.SI

Servis Trzin

Trzin, Ljubljanska 24, tel.: 061/721 720, fax: 061/712 032
Trgovina: 061/723 777, prodaja vozil: 061/712 234

PRICAKUJTE VEČ!

Focus ze od 2.444.546,00 SIT naprej
Fiesta od 1.483.405,00 SIT naprej

OPTIKA

Martina Škofic
Ljubljanska 87, Domžale
Tel. 714-006

Delovni čas:
vsak dan 8.00 - 12.00
in 16.00 - 18.00
sobota zaprto

Slovenska 24, P.E. Mengeš
tel.: 738-980